

Biuletyn Informacyjny POLITECHNIKI LUBELSKIEJ

3(28)/2011

Fot. SAF PL

Nauka jest fajna...

ISSN 1428-4014

W NUMERZE m.in.:

- Inauguracja roku akademickiego 2011/2012
- VIII Lubelski Festiwal Nauki
- Jubileusz prof. Lucjana Pawłowskiego
- Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii
- Budynek dla architektów
- Sesja Jubileuszowa Oddziału Lubelskiego PTETiS
- Nowe władze w Samorządzie Studenckim
- „Inżynier z Lublina”
- Drohobycz po raz pierwszy!

Inauguracja roku akademickiego 2011/2012

Rozpoczynamy wyjątkowy rok akademicki, bo wchodzi właśnie w życie reforma szkolnictwa wyższego. Wprowadzamy nową architekturę prawną, uczelnie otrzymują więcej autonomii, zmienia się proces kształcenia. Studenci zyskują nowe prawa, szanse i przywileje – mówiła Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego prof. Barbara Kudrycka.

Na Politechnice Lubelskiej zastanawiamy się jaki będzie ten rok? Oby nie gorszy niż poprzedni – myślimy. Na pewno będzie pracowity m.in. za sprawą znowelizowanej ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym. Czeka nas dużo zmian legislacyjnych - jedne przepisy już funkcjonują, na inne obowiązuje *vacatio legis*. Wprowadzają one nową jakość w dotychczasowe życie uczelni. Życie, które wycisza się na chwilę, by po wakacjach nabrać rozmachu. Widać to chociażby po naszych inwestycjach. W górę pną się gmachy Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii oraz Wschodniego Innowacyjnego Centrum Architektury. We wrześniu oficjalnie wmurowane zostały kamienie węgielne pod ich budowę. Nieprzerwanie trwają prace w Wydziale Mechanicznym.

Zmiany nie ominą również strategii promocyjnej naszej Uczelni. Widoczny z roku na rok spadek liczby kandydatów na studia, szczególnie na niestacjonarne, a także pojawiające się tendencje na rynku pracy powodują, że stoimy przed poważnymi dylematami. W jakim kierunku podążać? Jakie formy działań zastosować? O swoich propozycjach opowiadają pracownicy z Biura Promocji i Karier w artykule „Inżynier z Lublina”.

Jednym z pomysłów walki z niżem demograficznym jest ściągnięcie studentów z krajów wschodnich. Bazujemy na dotychczasowej dobrej współpracy z uczelniami zza wschodniej granicy, popartej stosownymi umowami. Mamy już w tym względzie pozytywne doświadczenia. Podczas tegorocznej rekrutacji liczba kandydatów z Ukrainy wyniosła ok. 30 osób. Studia na I stopniu kształcenia rozpoczęło 16 studentów.

O pozostałych wydarzeniach związanych z życiem akademickim przeczytacie Państwo w aktualnym numerze. Zapraszamy do lektury!

Redakcja

Informacja o pracach Senatu PL	2
Politechnika Lubelska rozpoczęła nowy rok akademicki.....	2
Nauka jest fajna, czyli o VIII Lubelskim Festiwalu Nauki	7
Jubileusz prof. Lucjana Pawłowskiego	9
Pożegnanie	12
Projekt Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii	13
Budynek dla architektów	14
Transgraniczna wymiana doświadczeń.....	14
Tetralog	15
Wymiany studenckie – mieszanka kulturowa w Lublinie.....	18
„Inżynier z Lublina”.....	19
100 lat serów topionych.....	20
Studia najlepiej rozpocząć od... Adapciaka!.....	23
Studium Języków Obcych.....	24
Drohobycz po raz pierwszy!.....	24
Promocja Politechniki Lubelskiej oraz działalności SJO za granicą.....	24
Nasz Laureat na olimpiadzie	25
Wydział Mechaniczny.....	25
Rozwój kadry naukowej	25
Współpraca międzynarodowa	25
Wyróżnienia	27
Konferencje.....	27
Wydarzenie	29
Wydział Elektrotechniki i Informatyki	29
Konferencje.....	29
Sesja Jubileuszowa Oddziału Lubelskiego PTETIS	31
Wydział Budownictwa i Architektury	33
Rozwój kadry naukowej	33
Badania.....	33
Inwestycje	34
Wydział Inżynierii Środowiska	35
Wyróżnienia	35
Rozwój kadry naukowej	35
Współpraca międzynarodowa	35
Wydział Zarządzania	36
Rozwój kadry naukowej	36
Wydarzenia	36
Konferencje	37
Wydział Podstaw Techniki	38
Konferencja na Ukrainie	38
Współpraca międzynarodowa	39
Życie studenckie	40
Nowe władze w Samorządzie Studenckim - nowe nadzieje	40
Samorząd Doktorantów	41
Student Politechniki na salonach	42
Jesteśmy tam, gdzie dzieje się coś ważnego	42
Wakacje z tańcem... ..	43
Chrońmy to, co polskie!	45
Taneczne wspomnienia	46
Kobieta z aparatem	47
BUSiMY	48
Historie spod znaku płaszcza i szpady	48
Akademicki Związek Sportowy PL	50
Piotr Smoczyński Wicemistrzem Polski Kick-Boxing	51

Informacja o pracach Senatu PL

(czerwiec 2011 – październik 2011)

Przedmiotem obrad były następujące sprawy i zagadnienia:

- zatwierdzono:
 - „Sprawozdanie z działalności Politechniki Lubelskiej za rok akademicki 2010/2011” oraz pozytywnie oceniono działalność Rektora,
 - „Sprawozdanie Uczelnianego zespołu ds. analizy wyników oceny działalności instytutów, katedr oraz jednostek międzywydziałowych”;
- Prorektor ds. Studenckich dr hab. inż. Stanisław Skowron, prof. PL przedstawił informację dotyczącą przygotowań do rozpoczęcia roku akademickiego 2011/2012 oraz wyniki rekrutacji na I rok studiów;
- uchwalono:
 - „Plan posiedzeń Senatu Politechniki Lubelskiej w roku akademickim 2011/2012”,
 - plan rzeczowo-finansowy Politechniki Lubelskiej na rok 2011,
 - zasady zatrudniania i wynagradzania osób uczestniczących w realizacji projektów 7 Programu Ramowego i innych Unii Europejskiej, w tym programów strukturalnych finansowanych lub współfinansowanych ze źródeł innych niż określone w art. 94 ust. 1 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym;
- powołano doraźną Komisję Senacką ds. nowelizacji Statutu Politechniki Lubelskiej;
- przyjęto „Stanowisko w sprawie kierunku prac doraźnej Komisji Senackiej ds. nowelizacji Statutu Politechniki Lubelskiej nad dostosowaniem Statutu Uczelni do znowelizowanej Ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym”;
- podjęto uchwałę w sprawie nadania prof. dr hab. inż. Iurijowi Krywonosowi tytułu Doktora Honoris Causa Politechniki Lubelskiej;
- zgłoszono kandydata do składu Polskiej Komisji Akredytacyjnej;
- pozytywnie zaopiniowano:
 - inicjatywę realizacji kształcenia zamawianego na kierunkach: „inżynieria materiałowa” na Wydziale Mechanicznym, „mechanika i budowa maszyn” na Wydziale Mechanicznym, „mechatronika” prowadzonym wspólnie przez Wydział Mechaniczny oraz Wydział Elektrotechniki i Informatyki, „ochrona środowiska” na Wydziale Inżynierii Środowiska,
 - zmiany organizacyjne w Wydziale Budownictwa i Architektury,
 - zmiany organizacyjne w Wydziale Mechanicznym;
- uzupełniono składy:
 - Komisji senackich,
 - Uczelnianej Komisji Oceniającej Nauczycieli Akademickich,
 - Komisji Dyscyplinarnej dla Doktorantów,
 - Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów,
 - Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej dla Studentów;
- wyrażono zgodę na podpisanie umów bilateralnych pomiędzy Politechniką Lubelską a:
 - Yildiz Technical University, Istanbul, Turcja,
 - Chersońskim Narodowym Uniwersytetem Technicznym, Chersoń, Ukraina,
 - Kazachstańskim Narodowym Uniwersytetem im. al-Farabi, Almaty, Republika Kazachstanu,
 - Innowacyjnym Euroazjatyckim Uniwersytetem, Pawłodar, Republika Kazachstanu,
 - Woroneskim Państwowym Uniwersytetem, Woroneż, Federacja Rosyjska,
 - Donieckim Instytutem Transportu Kolejowego, Donieck, Ukraina,
 - Süleyman Demirel University, Isparta, Turcja,
 - Uniwersytetem Preszowskim, Preszów, Słowacja,
 - Instytutem Problemów Rejestracji Informacji Narodowej Akademii Nauk Ukrainy, Kijów, Ukraina.

Politechnika Lubelska rozpoczęła nowy rok akademicki

Dnia 7 października 2011 r. Politechnika Lubelska oficjalnie zainaugurowała rok akademicki 2011/2012. Najpierw, tradycyjnie, odprawiona została msza święta w intencji całej społeczności naszej Uczelni w Kościele pw. Przemienienia Pańskiego w Lublinie. Przewodniczył jej Biskup dr Mieczysław Cisko, Administrator naszej diecezji. Następnie, główna uroczystość miała miejsce w auli Rektora St. Podkowy w Wydziale Mechanicznym.

Przybyłych na inaugurację gości powitał oraz wygłosił krótkie przemówienie Rektor Politechniki Lubelskiej prof. Marek Opiełak.

Szanowni Goście, Wysoki Senacie, Koleżanki i Kole-dzy, Drodzy Studenci!

„Zawsze trzeba działać. Źle czy dobrze, okaże się później. Żałuje się wyłącznie beczynności, niezdecydowania,

wahania. Czynów i decyzji, choć przynoszą czasem smutek i żal, nie żałuje się”. Te słowa Andrzeja Sapkowskiego były dla władz Uczelni obecnej kadencji wyznacznikiem w realizacji wielu zadań. Przyszło nam bowiem funkcjonować w trudnych czasach, naznaczonych widmem kryzysu i niepewności. Zmieniające się otoczenie oraz uwarunkowania ekonomiczne i społeczne powodowały konieczność zmian w sposobach działania Uczelni. Rozwiązania, które sprawdzały się przed laty nie zawsze pozwalały sprostać nowym wyzwaniom.

Szanowni Państwo.

Stałym punktem każdej inauguracji jest krotki opis działań, które miały miejsce w minionym roku akademickim. Aktywność Uczelni koncentrowała się przede wszystkim na następujących obszarach: organizacji i zarządzania Uczelnią, kształcenia, prowadzenia badań naukowych, działalności studenckiej.

Ostatnie miesiące roku akademickiego 2010/2011 upłynęły nam na przygotowywaniu Uczelni do gruntownych zmian zapoczątkowanych wejściem w życie znowelizowanej ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym. Rozpoczął się zatem intensywny proces dostosowywania wewnętrznych uregulowań prawnych do nowej ustawy, wymagający dodatkowej pracy organizacyjnej i legislacyjnej. Najważniejszym działaniem jest przygotowanie nowego Statutu Politechniki Lubelskiej oraz wielu regulaminów wewnętrznych.

W Uczelni przeprowadzono szereg niezbędnych zmian strukturalnych usprawniających proces zarządzania. W miejsce Prorektora ds. Ogólnych powołano stanowisko Prorektora ds. Rozwoju Uczelni ze znacznie zwiększonym zakresem uprawnień i odpowiedzialności. Przekształcono Ośrodek Wynalazczości i Ochrony Własności Intelektualnej w Biuro Rzecznika Patentowego, a Kancelarię Tajną w Kancelarię Informacji Niejawnych. W Bibliotece powstał Ośrodek ds. Wydawnictw i Biblioteki Cyfrowej PL. Dokonano również zmian w strukturze organizacyjnej wydziałów.

W minionym roku akademickim odeszło na zawsze, pogrążając nas w smutku i żałobie, liczne grono zatrudnionych oraz emerytowanych pracowników Uczelni: Ryszard Banaszak, Jan Baranowski, Stanisław Butrym, Stanisława Głowacka, Joanna Krasuska, Czesława Majewska, Janina Malinowska, Izabela Mendykowska, Wacław Nastaj, Eugenia Olejarz, Kazimiera Piotrowska, Jan Smółka, Jan Szostak, Urszula Tarnowska, Andrzej Tomaszewski oraz Andrzej Zwoliński. Dla uczczenia Ich pamięci proszę o powstanie i chwilę ciszy.

Uczelnia rozszerzyła swoją ofertę edukacyjną. W roku akademickim 2010/2011 rozpoczęto kształcenie na 2 nowych kierunkach: transport oraz inżynieria biomedyczna, a także utworzono kierunek ochrona środowiska.

Podczas tegorocznej rekrutacji na studia stacjonarne o jedno miejsce ubiegało się średnio blisko 4 kandydatów

(w roku poprzednim 3 kandydatów). Ogółem na studia przyjęto 3211 osób, z czego na studia stacjonarne I stopnia 1911 osób. Wartym odnotowania jest fakt, że na studia na Politechnikę Lubelską aplikowało blisko 30 kandydatów z Ukrainy. Studia na I stopniu kształcenia rozpoczęło 16 osób. Zainteresowanie cudzoziemców zza wschodniej granicy naszą ofertą jest wynikiem m.in. akcji informacyjno-promocyjnej zorganizowanej przez pracowników Uczelni w ukraińskich szkołach.

Uczelnia wykazała dużą aktywność w rozwoju własnej kardy naukowej. Tytuł naukowy profesora uzyskały 2 osoby, stopień naukowy doktora 10 osób, doktora habilitowanego – 4 osoby.

Korzystnie kształtują się wskaźniki obrazujące wyniki działalności naukowej pracowników Uczelni, gdyż wzrosła liczba i jakość publikacji naukowych, stanowiących dokumentację tego dorobku.

Z satysfakcją informuję Państwa, że Wydział Inżynierii Środowiska uzyskał uprawnienia do nadawania

stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie inżynieria środowiska. Obecnie Politechnika posiada 3 uprawnienia habilitacyjne oraz 5 doktorskich

Kontynuowana jest współpraca naszej Uczelni z władzami miejskimi, wojewódzkimi czy samorządowymi, z organizacjami i stowarzyszeniami przedsiębiorców i pracodawców zarówno pod kątem regionalnych potrzeb kształcenia, jak i badań naukowych. Całkowita wartość prac realizowanych na zlecenie przedsiębiorców w 2010 r. wyniosła blisko 2,9 mln zł, co oznacza utrzymanie poziomu środków pozyskiwanych przez Uczelnię w ramach tej formy działalności. Pomimo tego powinniśmy zrobić dalszy postęp, zwłaszcza jeśli chodzi o liczbę prac stosowanych w przemyśle oraz liczbę uzyskiwanych przez pracowników Uczelni patentów.

Sytuacja finansowa Uczelni jest stabilna – rok 2010 zamknęliśmy wynikiem dodatnim w wysokości ponad 500 tys. zł. Był to efekt oszczędnego gospodarowania środkami finansowymi oraz racjonalnego zarządzania. Jednak wobec zapowiedzi dalszego ograniczenia dotacji budżetowych utrzymanie stabilnej sytuacji finansowej będzie coraz większym wyzwaniem dla władz Uczelni.

Wielką wagę przykładamy do systematycznego, żywego kontaktu ze środowiskiem studenckim. Głos studentów jest dla władz Uczelni istotny. Ceniemy sobie współpracę z Samorządem Studenckim, organizacjami studenckimi, kołami naukowymi, zespołami artystycznymi, klubami sportowymi. Z podziwem obserwujemy dokonania naszych samorządowców, tancerzy, chórzystów, sportowców, których sukcesy, niejednokrotnie zwieńczone medalami, świadczą o zaangażowaniu i pasji młodych ludzi.

Obserwujemy systematyczny wzrost intensywności kontaktów międzynarodowych, w tym rosnącą liczbę umów z uczelniami zagranicznymi oraz zwiększoną dynamikę wymiany studentów i pracowników.

W obszarze inwestycji miniony okres przyniósł ważny i zasadniczy postęp. Obecnie Uczelnia realizuje 3 duże inwestycje współfinansowane ze środków Unii Europejskiej. Pierwsza z nich dotyczy budowy Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii. Druga pt. Wschodnie Innowacyjne Centrum Architektury przewiduje rozbudowę i wyposażenie kompleksu dydaktyczno-naukowego dla kierunku architektura i urbanistyka. Trzecia natomiast obejmuje „Modernizację bazy dydaktycznej Wydziału Mechanicznego PL”. Całkowita wartość powyższych inwestycji wynosi ponad 126 mln zł. Z przedsięwzięć inwestycyjnych już zakończonych należy wymienić rozbudowę i modernizację potencjału edukacyjnego i badawczego Wydziału Budownictwa i Architektury. Ponadto, wyremontowano i zmodernizowano wiele obiektów związanych z działalnością naukową, dydaktyczną i socjalną.

Niezaprzeczalnym atutem naszej Uczelni jest trwała więź łącząca absolwentów z Uczelnią. O rozwój kontaktów między absolwentami a Politechniką Lubelską oraz integrowanie absolwentów wokół spraw uczelni w sposób szczególny dba Towarzystwo Absolwentów i Przyjaciół PL.

Wszystkie powyższe działania wskazują i potwierdzają, że Politechnika Lubelska dynamicznie reaguje na zmiany dokonujące się w jej otoczeniu, dbając jednocześnie o to, aby sprostać wymaganiom stawianym nauce i edukacji.

Drodzy Studenci.

Zwracam się dzisiaj do Was, a w szczególności do studentów pierwszego roku, słowami Karola Dickensa „Po to, by być niepospolicie uczonym, trzeba zacząć od pospolitego uczenia się”. Moi Drodzy, życzymy Wam radości ze studiów, która będzie tym większa, im rzetelniej i odpowiedzialniej podejździecie do stawianych Wam wymagań. Nie zapominajcie jednakże o marzeniach. „Jeżeli marzy tylko jeden człowiek, pozostanie to tylko marzeniem. Jeżeli zaś będziemy marzyć wszyscy razem, będzie to już początek nowej rzeczywistości.”

Szanowni Państwo.

„Nawet najdłuższa podróż rozpoczyna się od pierwszego kroku” – mawiał Konfucjusz. Od 1953 r. Politechnika Lubelska przeszła długą drogę. Dzisiaj postrzegana jest jako ważny, aktywny i wiarygodny partner w regionie, kraju, jak również poza jego granicami.

Dzisiejsza pozycja i rola Uczelni to efekt zaangażowania całej społeczności akademickiej. W tym miejscu pragniemy podziękować wszystkim studentom, doktorantom i pracownikom Uczelni za kolejny rok dobrej pracy, za ich wysiłek i troskę o losy Politechniki Lubelskiej. Za liczne dowody przyjaźni i zaangażowania pozwolę sobie podziękować władzom wojewódzkim i miejskim. W szczególności słowa wdzięczności kieruję do Pana Krzysztofa Hetmana, który jeszcze jako Minister Rozwoju Regionalnego a obecnie Marszałek Województwa Lubelskiego okazał naszej społeczności akademickiej wsparcie i konkretną pomoc przy realizacji uczelnianych inwestycji. Serdecznie dziękuję Panie Marszałku!

Szanowni Państwo.

Przed nami nowy rok akademicki, nowe wyzwania i nowe obowiązki. Niech będzie to rok dobry, spokojny, po-

zwalający na realizację założonych celów. Pamiętajmy jednak o tym, że tylko wspólne działanie ma szansę zaowocować wszechstronnym rozwojem naszej Uczelni.

Dziękuję za uwagę.

Podczas inauguracji pracownicy naszej Uczelni zostali uhonorowani odznaczeniami państwowymi i resortowymi.

Złotym Krzyżem Zasługi

prof. dr hab. Henryk Sobczuk
dr inż. Zygmunt Żminda

Srebrnym Krzyżem Zasługi

mgr Jolanta Sadowska
dr inż. Alicja Siuta-Olcha

Braźnowym Krzyżem Zasługi

dr inż. Marcin Buczał
dr inż. Jerzy Józwik
dr inż. Anna Rudawska

Medalem Złotym za długoletnią służbę

Ryszard Blajerski
mgr Ewa Chruścicka
mgr Ewa Daszczuk
inż. Marian Daszczuk
mgr Elżbieta Jędrusiak
mgr inż. Leopold Kapik
mgr Janina Księska
mgr inż. Elżbieta Kuryło
mgr inż. Elżbieta Lewandowska
mgr inż. Witold Misztal

inż. Andrzej Piekarczyk
 mgr Teresa Salasa
 mgr Urszula Sobczuk
 dr inż. Wacław Szymonik
 mgr Marianna Żochowska

Medalem Srebrnym za długoletnią służbę

Maria Maj
 mgr inż. Violetta Pawełczak
 dr inż. Bernard Południk

Medalem Brązowym za długoletnią służbę

dr Mariola Chomczyńska
 mgr Edyta Wojtaś

Za szczególne zasługi dla Oświaty i Wychowania Medal Komisji Edukacji Narodowej otrzymali:

dr inż. Jacek Czarnigowski
 dr inż. Halina Marczak
 dr inż. Marta Słowik
 dr inż. Barbara Szymoniuk

Dyplomy ukończenia studiów otrzymali najlepsi absolwenci

mgr inż. architekt Michał Dmitruk	kierunek - architektura i urbanistyka
mgr inż. Karol Gaworski	kierunek - mechanika i budowa maszyn
mgr inż. Łukasz Grzyb	kierunek - zarządzanie i inżynieria produkcji
mgr inż. Paulina Jamińska	kierunek - budownictwo
mgr inż. Dariusz Kaczmarczyk	kierunek - inżynieria środowiska
mgr inż. Tomasz Kasprzyk	kierunek - edukacja techniczno-informatyczna
mgr inż. Katarzyna Natalia Kwiatkowska	kierunek - inżynieria materiałowa
mgr inż. Marcin Ławecki	kierunek - zarządzanie
mgr inż. Jarosław Paluch	kierunek - informatyka
mgr inż. Bartłomiej Piłat	kierunek - elektrotechnika
inż. Adrian Szatraj	kierunek - fizyka techniczna

W imieniu wyróżnionych absolwentów głos zabrał mgr inż. Marcin Ławecki. W ciepłych słowach podziękował pracownikom Uczelni: (...) wkładając wiele trudu, poświęcając swój czas dali mi możliwość zgłębiania wiedzy i dalszego rozwoju. (...) Zaangażowanie i wsparcie naszych wykładowców było bezcenne.

Najważniejszym punktem uroczystości była immatrykulacja nowo przyjętych na studia.

Studenci:
 Ewelina Brewczak
 Magdalena Grzebińska
 Paweł Karpiński
 Łukasz Kopeć
 Paulina Malesa
 Magdalena Marciniuk
 Lidia Mazur
 Piotr Maciej Pańczyk
 Justyna Pietraszek

Sebastian Smoliński
Grzegorz Sołoducha
Agata Świetlicka
Michał Włodarczuk
Aneta Ewa Zielińska
Paweł Ziolo
Wadim Sadowyj
Pavlo Levandovskyi

Doktoranci:

mgr Bożena Malesa

dyscyplina - elektro-
technika

mgr inż. Patryk Jakubczak

dyscyplina - budowa i eks-
ploatacja maszyn

W imieniu studentów wystąpił Kolega Łukasz Furgała, Przewodniczący Rady Uczelnianej Samorządu Studentckiego Politechniki Lubelskiej. Zwracając się do swoich Koleżanek i Kolegów powiedział: *Musicie zdać sobie sprawę, że to właśnie Wasza aktywność stanowi dla Uczelni niezwykle wysoką wartość. (...) Chciałbym, aby studenci włączali się w różne wydarzenia i inicjatywy. Aby nie stali w tłumie, tylko byli solistami, by sami nie odbierali sobie do tego prawa, aby dzielili się z innymi i zarażali innych, często bardzo skrywanymi, lecz wysublimowanymi pasjami. Pamiętajmy, żeby czas studiów spożytkować jak najlepiej* – kontynuował Przewodniczący. *Każdy rok przynosi coś nowego, daje nam możliwość poznawania nowych przestrzeni rzeczywistości naukowej i społecznej, które stają się dla nas ubogaceniem i pozwalają na coraz większy rozwój naszych zainteresowań. Ważnym faktem*

jest to, że jako 10 tysięczna wspólnota studencka rozwijając swoje zainteresowania stajemy się współtwórcami tego wielkiego przedsięwzięcia i zadania jakim jest wspólnota uniwersytecka – podsumował Furgała.

Nieodłącznym elementem tradycji akademickiej jest wykład inauguracyjny. Podczas 59. inauguracji roku akademickiego na Politechnice Lubelskiej wygłosił go Wicepremier, Minister Gospodarki Pan Waldemar Pawlak. Wystąpienie Premiera dotyczyło tematyki nauki i innowacji.

Szanowny Panie Rektorze, Magnificencje, Ekscelencje, Szanowne Panie i Panowie.

Bardzo się cieszę, że mogę na Politechnice Lubelskiej mówić o tym jak nauka i innowacje mogą przełożyć się na siłę regionu, siłę Lubelszczyzny.

Aby streścić przesłanie nauka – innowacje – siła regionu można posłużyć się angielskim słowem *smart*, czyli spryt. W tym przypadku jest to chyba najwłaściwsze określenie, bo spryt oznacza pomysłowość, użyteczność i skuteczność. Aby budować siłę regionu należy połączyć te wszystkie talenty. Złożoność systemów jest ważnym aspektem naszej cywilizacji i techniki. Patrząc na naszą cywilizację możemy wyodrębnić pięć kluczowych elementów: społeczeństwo, religia, gospodarka, instytucje i regulacje. Wszystkie te elementy muszą być zrównoważone. Społeczeństwo aktywne, religia dająca poczucie pewności w burzliwych czasach, innowacyjna gospodarka, sprawne instytucje, regulacje dopasowane do zmieniających się czasów.

Aby mówić o powiązaniu nauki, innowacji i perspektyw rozwojowych ważne jest spojrzenie na wyzwania, zagrożenia, zwłaszcza zagrożenia dotyczące zagadnień techniki. Możemy żyć bez skomplikowanych struktur finansowych, bez kart kredytowych, ale trudno wyobrazić sobie życie bez żywności, elektryczności, bez rzeczy praktycznych. Widać jak ważne jest niedocenywanie inżynierii, gdyż ludzkość w przestrzeni racjonalności poszybowała w kierunku emocji i grania na emocjach – w polityce, reklamie, mediach. Zatracony został zdrowy rozsądek. To ciąży także nad obecnym kryzysem, ponieważ na rynkach finansowych zamieszanie nie bierze się z tego, że coś fundamentalnie się urwało, że nastąpiła strata mocy produkcyjnych, tylko bierze się z emocji. Dlatego ważne jest, aby przywrócić znaczenie nauk technicznych, zawodu inżyniera i zwracać uwagę na ludzi, którzy praktycznie potrafią coś zrobić (...).

Należy zadać sobie pytanie czy regiony, takie jak Lubelszczyzna mogą odgrywać rolę, w której liczy się pomysłowość i fantazja, a nie twarde i ciężkie przedsięwzięcia. Warto odwołać się do naszych doświadczeń, także historycznych – Polacy nie poddają się w obliczu trudności, ale szukają rozwiązania.

Firma ICom z Lublina jest firmą produkującą tablety. Jest to przykład przedsiębiorstwa, które nie wytwarza wszystkiego samo, ale wie jak to złożyć. Kupują najlepsze komponenty, a następnie przekazują na rynek gotowy pro-

dukt. Firma ICom jest przykładem jak w sposób sprytny, pomysłowy można podchodzić do nowych wyzwań.

Politechnika Lubelska otwiera się na studentów zagranicznych. Jest to ważna misja budowania siły regionu, siły naszego kraju, budowania przyjaznych relacji z naszymi sąsiadami.

Lubelszczyzna ma wiele atutów – przy współpracy uczelni powstaje m.in. ECOTECH, centrum analityczno-programowe, które będzie skupiało przedsięwzięcia uczelni. Klaster Dolina Ekologicznej Żywności – kolejny wielki atut dla regionu, gdyż biorąc pod uwagę jakość życia to zdrowa żywność jest w tym aspekcie bardzo istotna. Ważne jest także stworzenie klastra podstref gospodarczych na terenach, które przygotowują gminy, aby przedsiębiorca nie musiał czekać, tylko miał gotowy teren pod inwestycje. Jest szereg obszarów, które w dużej części zależą od nas, ponieważ mamy wpływ na warunki funkcjonowania instytucji, tak aby były one bardziej sprawne.

Na zakończenie pragnę przywołać przesłanie z książki prof. Władysława Szymańskiego „Niepewna niestabilność”: Należy w pełnym zakresie wykorzystać spryt, błyskotliwość i pomysłowość, która cechuje Polaków, żebyśmy potrafili sięgać po komponenty z całego świata i dostarczać je na rynek krajowy, europejski, światowy, żeby fantazja i odporność na kryzys skutecznie zadziałały.

Dziękuję za uwagę.

Nauka jest fajna, czyli o VIII Lubelskim Festiwalu Nauki

To już tradycja i historia. W dniach 17-23 września 2011 r. odbył się VIII Lubelski Festiwal Nauki. Hasłem Festiwalu w tym roku było „Nauka w służbie przyrody”. Politechnika Lubelska kolejny raz uczestniczyła w przygotowaniach i realizacji pokazów festiwalowych. Głównym koordynatorem, mającym pieczę nad całością tego przedsięwzięcia był Uniwersytet Przyrodniczy. Zanim uroczysty koncert i pokaz taneczny w wykonaniu młodzieży, a także okolicznościowa formuła otwarcia, wygłoszona przez prof. dr hab. Edwarda Pałysa, Prorektora ds. nauki UP zabrzmiała, odbyło się wiele zebrań. Ze strony Politechniki Lubelskiej uczestniczyli w przygotowaniach: Prorektor ds. Rozwoju Uczelni prof. Jerzy Lipski, koordynator uczelniany VIII LFN dr inż. Małgorzata Ciosmak i współorganizator

III Lubelskiego Kongresu Studenckich Kół Naukowych „TYGIEL 2011” mgr inż. Mirosław Szala. Najbardziej widocznym przedsięwzięciem, będącym formą zachęty do

poznawania tajemnic nauki, był jak co roku Piknik Naukowy. Nasza Uczelnia ponownie skupiała przy namiotach i wokół pokazów najczęściej odwiedzających. Ocenia się, że odwiedziło nas tego dnia, w niedzielę 18 września od godziny 10.00 do 16.00, ponad dwa tysiące osób. Piknik Naukowy otworzył zgodnie z planem wystrzał armatni przygotowany przez naszą Grupę Siermierki Historycznej pod kierunkiem dr inż. Grzegorza Łagóda. Pokazy walk na szable i wystrzały z arkebuzów czy muszkietów zachęcały do skierowania kroków w stronę „Miasteczka Politechniki”. Każdy mógł sprawdzić skuteczność ochrony oczu przez własne używane okulary przeciwsłoneczne, obejrzeć wystawę i paradę pojazdów niecodziennych. Chętni mogli dowiedzieć się dlaczego nie musimy filtrować wody z wodociągów lubelskich, jak trafia ona do naszych domów i co się dzieje w przewodach kanalizacyjnych. To stoisko przygotowało współpracujące z naszą uczelnią Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji. Powodzeniem cieszyły się stoiska Doliny Żywności Ekologicznej i organizowane z nagrodami konkursy, jak rozpoznać żywność ekologiczną. Były ciasta, miody i wędliny. Tą częścią Miasteczka PL kierowały dr inż. Barbara Szymoniuk, mgr Teresa Borzęcka i mgr Dorota Wolińska ze Słowiańskiego Grodu, zaproszonego do współpracy w organizacji Pikniku. Nie zawiedli również tego dnia nasi architekci. Pod kierunkiem studentów

Wydziału Budownictwa i Architektury oraz pod czujnym okiem mgr inż. arch. Huberta Trammera odbył się plener malarski dla dzieci. Udział wzięła rekordowa liczba młodych artystów w wieku od 3 do 10 lat, bo aż 120. Biblioteka Politechniki pokazała okazały zbiór publikacji książkowych, które można było nabyć lub zamówić. Sporo emocji wywoływały roboty przygotowane przez Wydział Elektrotechniki i Informatyki, pod kierunkiem dra inż. Piotra Filipka. Odnawialne źródła energii to nośny temat i wielka potrzeba. Dr inż. Jerzy Adamczyk, dzięki uprzejmości zaprzyjaźnionej firmy, pokazywał panele solarne objaśniając zasadę działania i udzielając wielu porad. Kamera termowizyjna to również ciekawe urządzenie. Wielu chętnych oglądało swoje twarze upewniając się, że temperatura ciała jest na poziomie „książkowym” potwierdzającym dobre zdrowie. Kickboxing to również ciekawa sfera aktywności studentów Politechniki. Na estradzie ustawionej przy pomniku Marii Skłodowskiej-Curie odbył się dynamiczny pokaz treningu. Piknik zakończył się około godz. 16.00.

Podczas kolejnych dni, już w większości w pracowniach i salach wykładowych, odbywały się pokazy i prelekcje. Spośród przygotowanych 64 propozycji oraz 4495 miejsc, wykorzystano 2700. Jednak wyraźnie zaznaczała się przewaga niezarejestrowanych grup szkolnych i osób indywidualnych, co w efekcie dało ogólną liczbę blisko 7000 uczestników z Lublina i województwa. Ostatnie dwa lata, 2010 i 2011, to lata budów i remontów na Politechnice. Z tej przyczyny niektóre pokazy i prelekcje odbywały się poza uczelnią. Zaproszony do współpracy Dom Kultury LSM w Lublinie kierowany przez mgr Andrzeja Zdunka udostępnił nieodpłatnie salę kinową z estradą. W tej sali, dla przybyłych z opiekunami około 160 uczniów z okolicznych szkół, odbył się wykład na temat odnawialnych źródeł energii. Prelekcji dr inż. Małgorzaty Ciosmak towarzyszyły konkursy z nagrodami. Wieczorem, przy prze-

pełnionej sali (ponad 200 osób) odbył się koncert Formacji Tańca Towarzyskiego GAMZA. Koncert poprowadził mgr inż. Piotr Mochol. Skoro tu wspominamy tańce, to

nie można nie zaznaczyć dużego zainteresowania warsztatami tanecznymi. Rezerwacji na wszystkie proponowane miejsca dokonano zaraz po udostępnieniu tej możliwości na serwerze Festiwalu.

Pośród wielu propozycji, szczególnie ciekawe i cieszące się dużą frekwencją zostały wyróżnione. Są to:

- z Wydziału Mechanicznego: dr inż. Kazimierz Drozd za prezentację „Fizyka? - nie, Inżynieria Materiałowa!”,
 - z Wydziału Inżynierii Środowiska: dr hab. Marzenna Dudzińska, prof. PL, dr inż. Bernard Połednik, mgr inż. Sławomir Dumala, mgr Urszula Gąska, mgr inż. Mariusz Skwarczyński za prezentację „Czym oddychamy w pomieszczeniach”,
 - z Wydziału Budownictwa i Architektury: dr inż. Wojciech Franus, dr inż. Małgorzata Franus, mgr Rafał Panek za prezentację „Zeolity, minerały XXI wieku”,
 - z Wydziału Podstaw Techniki: dr hab. inż. Marek Jakubowski, prof. PL za prezentację „Czy robot powinien być święty. Zastosowanie edukacyjne robotów”,
 - z Wydziału Elektrotechniki i Informatyki: prof. dr hab. inż. Henryka Stryczewska, dr inż. Paweł Surdacki, dr inż. Paweł Mazurek, dr inż. Grzegorz Komarzyniec, mgr Beata Kondratowicz-Kucewicz za prezentację „Elektrotechnologie w służbie przyrody”,
 - z Wydziału Zarządzania: dr Tomasz Cieplak, mgr inż. Jarosław Banaś za prezentację „Zastosowanie Cloud Computing w naszym życiu”.
- Ponadto wyróżnienia i podziękowania za szczególne

zaangażowanie otrzymali: dr inż. Leszek Gardyński, dr inż. Zbigniew Kiernicki, dr inż. Jerzy Montusiewicz, mgr inż. Piotr Mochol, dr Wiesław Polak, Grupa Sermierki Historycznej pod kierownictwem dr inż. Grzegorza Łagóda, dr inż. Barbara Szymoniuk, mgr Teresa Borzęcka, dr Robert Borc, dr Jarosław Borc, mgr inż. arch. Hubert Trammer, inż. arch. Piotr Gleń, dr inż. Lucjan Gazda, inż. Katarzyna Jaromin, inż. Jacek Hanzel, mgr Elżbieta Jędrusiak, mgr inż. Elżbieta Lewandowska oraz studenci: Radosław Głowienka, Magdalena Strycharczuk, Edyta Chomiuk, Katarzyna Jankowska, Katarzyna Jeńczuk, Marzenna Kędzierawska, Oktawia Pliźga, Paulina Szostak, Michał Groniek, Jakub Sawczuk, Aneta Lefanowicz, Magdalena Nizioł, Małgorzata Łucka, Barbara Nizioł, Marta Milner, Małgorzata Po-

chwatka, Joanna Strózek, Izabela Pawelec.

Piknik Naukowy i wiele festiwalowych przedsięwzięć nie odbyłoby się bez pomocy i zaangażowania pracowników administracji, kwestury i służb pomocniczych, którzy rezygnując z wypoczynku pomagali przy festiwalowych pracach.

VIII edycja Festiwalu Nauki w Lublinie kolejny raz dowiodła, że nauka nie jest straszna i jeśli się ją systematycznie zgłębia, daje zadowolenie, staje się pasją i podmiotem spraw zawodowych. To jest też świetna zabawa, gdy się umie z nią postępować. Daje ogromne zadowolenie, gdy się jej osiągnięciami dzielimy z innymi. Wielokrotnie odwiedzający pokazy stwierdzali, że „Nauka jest fajna i jakież to proste, choć tak skomplikowanie wygląda”.

Małgorzata Ciosmak

Jubileusz profesora Lucjana Pawłowskiego

Dnia 26 maja 2011 r. Komitet Inżynierii Środowiska PAN oraz Politechnika Koszalińska zorganizowali Jubileusz 40-lecia pracy naukowej i dydaktycznej, połączony z 25-leciem profesury dla prof. dr hab. Lucjana Pawłowskiego. Pan Profesor jest członkiem korespondentem PAN, członkiem Europejskiej Akademii Nauki i Sztuki oraz Polskiej Akademii Inżynierskiej, Dziekanem Wydziału Inżynierii Środowiska. Jubileusz odbył się w czasie uroczystej sesji inauguracyjnej XI Ogólnopolskiej Konferencji „Kompleksowe i szczegółowe problemy inżynierii środowiska”, która miała miejsce w Darłównie.

W sesji wzięli udział m.in. dr Stanisław Gawłowski, szef PO na Pomorzu i zarazem Sekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska, Andrzej Jakubowski, Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego, władze Koszalina oraz około 300 pracowników naukowych, w tym ponad 100 profesorów inżynierii środowiska, wszyscy dziekani wydziałów inżynierii środowiska politechnik, uniwersytetów przyrodniczych i AGH.

Powód, dla którego organizacji jubileuszu podjęła się Politechnika Koszalińska, wyjaśnił w swoim adresie Wi-

cemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego Andrzej Jakubowski: *Znane mi są związki zawodowe Pana Profesora z pracownikami kierunków inżynierii środowiska oraz ochrony środowiska prowadzonych w Politechnice Koszalińskiej, a także życzliwość Pana Profesora dla wielu pracowników tych kierunków przejawiająca się m.in. wydaniem wielu pozytywnych – chociaż krytycznych – recenzji, a nawet przeprowadzeniem kilku przewodów doktorskich na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej, którym Pan Profesor kieruje, a który zorganizował Pan od podstaw. Dlatego doceniam także przez pryzmat osobisty to, co Pan Profesor zrobił dla Politechniki Koszalińskiej, na której pracuje wiele osób, z którymi mam bliski, przyjacielski kontakt.*

Minister dr Stanisław Gawłowski w swoim adresie tak oceniał działalność prof. Lucjana Pawłowskiego: *Znane mi są osiągnięcia Pana Profesora w zakresie uzdatniania wody i oczyszczania ścieków w procesach wymiany jonowej. Na szczególną uwagę zasługuje również działalność wdrożeniowa w zakresie wykorzystania pieców cementowych do neutralizacji i utylizacji uciążliwych odpadów. Słowa uznania należą się Panu Profesorowi za działalność wydawniczą, w tym za uczestnictwo w pracach redakcyjnych wielu czasopism międzynarodowych, co w konsekwencji przekłada się na możliwość publikowania artykułów w tych czasopismach przez wielu pracowników naukowych branży inżynierii i ochrony środowiska, właśnie dzięki życzliwości Pana Profesora. Wreszcie związki Pana Profesora z naszą Politechniką Koszalińską, a ściśle z katedrami kierunku inżynierii środowiska i kierunku ochrony środowiska, są mi znane jako postawi tej ziemi.*

Minister Stanisław Gawłowski wraz z adresem wręczył prof. Lucjanowi Pawłowskiemu kopię raportów Ministerstwa Środowiska, przygotowaną specjalnie dla Jubilata

W podobnym tonie wypowiedział się Prezydent Miasta Koszalina, pisząc: *Jest Pan Profesor wzorem uczonego, nauczyciela i organizatora o niekwestionowanym autorytecie w środowisku naukowym i zawodowym w kraju i za granicą. Jest mi znana bardzo dobra współpraca i wielka życzliwość Pana Profesora wobec pracowników Politechniki Koszalińskiej, uczelni będącej wizytówką naszego miasta, oraz Przewodniczący Rady Miasta Koszalina: Osiągnięcia naukowo-badawcze Pana Profesora znane są nie tylko w kraju, ale również poza jego granicami. Pana dorobek na-*

Życzenia Jubilatowi złożyła także rodzina na czele z ulubionym wnuczkim Pawełkiem

ukowy w postaci 22 monografii i 168 prac naukowych oraz 88 patentów i 26 zgłoszeń patentowych jest potwierdzeniem dużego wkładu w rozwój nauki i technologii na rzecz poszanowania i ochrony środowiska. Poza bogatym dorobkiem naukowym, jest Pan Profesor znakomitym organizatorem i autorytetem dla młodych pokoleń naukowców. Potwierdzeniem tego jest organizacja wielu konferencji naukowych, w tym międzynarodowych oraz wypromowanie 13 doktorów z zakresu inżynierii środowiska, z których 4 uzyskało stopień doktora habilitowanego, a 1 tytuł profesora. Jest Pan recenzentem wielu prac doktorskich, habilitacyjnych i wniosków o tytuł profesora.

Rektor Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego prof. dr hab. Józef Górniewicz w swoim wystąpieniu powiedział m.in.: *Ten wspaniały Jubileusz jest doskonałą okazją do podkreślenia ogromnego dorobku naukowego w zakresie inżynierii i ochrony środowiska – dyscypliny, w której jest Pan Profesor niekwestionowanym autorytetem. Działalność naukowa, dydaktyczna i organizatorska Pana Profesora z pewnością stanowi dla całego środowiska akademickiego przykład ogromnej pracowitości i wiedzy specjalistycznej. Wieloletnią współpracę Pana Profesora z licznym gronem osób z różnych ośrodków naukowo-dydaktycznych z całej Polski zawsze cechowała rzetelność, poczucie obowiązku i życzliwa atmosfera. Szczególnie serdecznie dziękuję za współpracę z naszą uczelnią, za wspieranie naszego ośrodka akademickiego, szczególnie wydziału Ochrony Środowiska i Rybactwa.*

W licznych adresach podkreślano niezwykłą życzliwość i koleżeńskość profesora Pawłowskiego zwracając zarazem uwagę na duże wymagania i niezwykłą skrupulatność w recenzjach.

Nie zabrakło też życzeń bardziej frywolnych, czego przykładem jest wiersz prof. Ryszarda Błazejewskiego z Politechniki Poznańskiej:

*Profesorze Lucjanie, wspaniały chemiku,
Masz tak mało wrogów, a przyjaciół bez liku,
Że znają Cię antypody i Polski Połowa,
A słowa Two dotarła nawet do ... Darłowa!*

*Działasz jak katalizator, przyspieszasz reakcje
Na zmiany środowiska i na Sejmu frakcje.*

*Inhibitujesz przy tym reakcyjne trendy
I neutralizujesz wrogie nam zapędy!*

*Wyzwalasz moc energii odnawialnej wokół,
Wzmacniasz Unie (Lubelską) i wewnętrzny spokój.
Życzymy Ci zdrowia i sukcesów w świecie,
Żyj nam długo, a setka to jest mało przecie!*

Odczuwałam dumę z tego, że „Nasz Dziekan” jest powszechnie lubiany i szanowany w środowisku Polskiej Inżynierii Środowiska. Dopełnieniem niezwykle przyjacielskiej atmosfery był udział w Jubileuszu 2 koleżanek

Sympatycznym akcentem uroczystości jubileuszowych był udział koleżanek ze szkoły średniej Danuty Faleńczyk i Poli Jabłonowskiej oraz kolegi Szczepana Białego

i kolegi z lat szkolnych. Jedną z nich, Danuta Faleńczyk, Dyrektor Departamentu w Trybunale Konstytucyjnym, w bardzo emocjonalnym wystąpieniu, wspominała lata szkolne w LO w Wysokiem-Mazowieckiem podkreślając, że nasz profesor był niezwykle koleżeński i jako bardzo dobry uczeń pomagał koleżankom i kolegom. Podkreślała, że jako humanistka miała kłopoty z matematyką i gdyby nie pomoc kolegi świętującego jubileusz, nie jest pewna czy zdałaby maturę.

Pisząc te słowa, przemawiając w imieniu pracowników wydziału, zwróciła uwagę na wkład pracy profesora Pawłowskiego w tworzenie zespołu naukowego i wydziału na Politechnice Lubelskiej. Wspominałam m.in., że kiedy ponad 20 lat temu rozpoczynałam pracę w ówczesnej Katedrze Technologii Wody i Ścieków na Wydziale Inżynierii Budowlanej i Sanitarnej Politechniki Lubelskiej, której prof. Pawłowski był kierownikiem, w porównaniu z dzisiejszymi standardami Katedra była może wyposażona skromnie, ale jak na tamte lata mieliśmy wszystko, co można było: NRD-owski spektrometr absorpcji atomowej (AAS), a w sekretariacie kserograf do użytku Katedry oraz wydruki z Chemical Abstracts w zakresie wymiany jonowej. Bo Profesor dbał, aby pracownicy mieli możliwości rozwoju. Jednak przed wyjazdem na stypendium do Houston, musiałam jechać kilka godzin do Warszawy, aby o 8 rano zdawać egzamin TOEFLA.

Obecnie Profesor jest członkiem korespondentem Polskiej Akademii Nauk, Zastępcą Przewodniczącą-

Życzenia oraz prezent od pracowników Wydziału Inżynierii Środowiska

go Rady Kuratorów Wydziału IV Nauk Technicznych, członkiem Europejskiej Akademii Nauki i Sztuki, członkiem Polskiej Akademii Inżynierii, ale przede wszystkim Dziekanem Wydziału Inżynierii Środowiska, który zbudował i który mieści się w nowym budynku, gdzie każda sala audytoryjna jest multimedialna, w klimatyzowanych laboratoriach stoją najnowsze chromatografy sprzężone ze spektrometrią mas, na biurkach mamy dostęp nie tylko do baz danych dotowanych przez ministerstwo, ale wielu czasopism spoza oferty i pełny dostęp do Chemical Abstract. A na IV piętrze akredytowane centrum egzaminacyjne TOEFLA, łączące nas w czasie rzeczywistym z Princeton, bo Profesor w dalszym ciągu dba, aby młodzi mieli możliwość rozwoju naukowego, badań i kontaktów ze światem.

Wymieniając zasługi i osiągnięcia Profesora – wszystkie funkcje we władzach uczelni i towarzystw naukowych, redakcji czasopism, wypromowanych doktorantów, zorganizowane konferencje i workshop'y – jednym z najtrwalszych pomników, moim zdaniem, które Profesor zbudował zostanie Wydział Inżynierii Środowiska. Wydział jako jednostka zadomowiona na mapie naukowej Polski, jako ludzie, którzy go tworzą i w większości są Twoimi uczniami, lub uczniami Twoich uczniów i jako całkiem ładny budynek.

Dziękując za życzenia i liczne upominki profesor Pawłowski, wyraźnie wzruszony, na zakończenie swojego wystąpienia powiedział: *Chciałbym szczególnie serdecznie podziękować za okazane mi wyrazy szczerzej przyjaźni. To powód do ogromnej satysfakcji, że idąc przez życie w okresie pełnym gwałtownych przemian, udało mi się utrzymać zarówno przyjaźnię młodzieńcze, czego wyrazem są obecni na sali koleżanki i koledzy z lat szkolnych, jak i zbudować w naszym kręgu zawodowym nowe, równie serdeczne relacje. To, że jesteście tutaj Drodzy Przyjaciele, sprawia mi ogromną radość, bowiem w życiu ważne są osiągnięcia, ale największą wartością jest krąg przyjaciół. Przekazane mi dzisiaj wyrazy przyjaźni są powodem osobistej satysfakcji z tego, że idąc przez życie znalazłem tak wielu przyjaciół.*

Marzenna R. Dudzińska

Pożegnanie

Ostatni Ikar wczoraj spadł Epitafium dla Jana Smołki

Ostatni Ikar wczoraj spadł
Tam za przyłądkiem opadł na dno
Spokojnie słońce grzeje świat
Nie ma już takich, którzy pragną...

Jonasz Kofta „Song o szczęściu wiecznym”

Dnia 22 września 2011 r. odszedł od nas nagle nasz przyjaciel dr Jan Smołka. Zdecydowanie za wcześnie - miał tylko 60 lat. Był niewątpliwym „Ikarem informatyki” wśród znanych mi osób, a Jego pragnienia związane z profesją zawsze wybiegały daleko w przyszłość. Szkoda tylko, że ostatnie lata życia obarczone chorobą nie dały mu tyle siły, aby je zrealizować. Jak na ironię, gdy piszę te słowa świat obiegra wieść o śmierci innej ikony świata komputerów Steve’a Jobsa twórcy firmy Apple i wizjonera najnowszych osiągnięć w dziedzinie elektronicznej komunikacji. Widocznie w niebie też potrzebują informatyków i biorą parami ziemskich specjalistów. To dziwne, ale obok podobnego wieku obaj mieli te same inicjały, choć w odwrotnej konfiguracji - S. J.

Nastrój, jaki ogarnia nas po stracie osób będących blisko skłania często do refleksji, zastanowienia i próby rekonstrukcji tego, kim byli i co robili. Często okazuje się, że to, o co jeszcze wczoraj po prostu moglibyśmy zapytać samych zainteresowanych dzisiaj jest już trudne do odtworzenia, albo nie możemy trafić na tych, którzy to pamiętają. Mimo wszystko zawsze warto choćby spróbować po to, aby nie wszystko zniknęło razem z tymi osobami. Warto też zawsze jeszcze mocniej utwierdzić się w przekonaniu, jak wiele straciliśmy. Taka pamięć wsparta o fakty jest sprawiedliwsza, trwalsza i pełniejsza. Ja też przy pomocy kilku osób starałem się dokonać takiej analizy.

Doktor Jan Smołka od 36 lat pracował niezmiennie w naszej uczelni tworząc to, co w połowie lat osiemdziesiątych było tylko mglistą i niepewną przyszłością. Wiedział i pragnął tego, żeby środowisko komputerów i środowisko uczelni były symbiotycznie ze sobą związane. Temu właśnie służyły współorganizowane między innymi przez Niego pierwsze kursy obsługi komputerów dla pracowników Politechniki Lubelskiej. Był jednym z inicjatorów i pomysłodawców założenia w 1985 roku Klubu Użytkowników Mikrokomputerów, wtedy -choćby ze względu na ilość potencjalnych członków - dość elitarnego stowarzyszenia. W tym samym czasie zarażając innych swoją pasją zor-

ganizował w ramach Zakładu Doskonalenia Zawodowego w Lublinie Ośrodek Szkolenia Komputerowego. Uczestnikami początkowo byli nauczyciele, a później w kolejnych latach pracownicy dużych firm takich, jak: Daewoo, WSK Świdnik, Lubelskich Zakładów Energetycznych oraz osoby kierowane przez Urząd Pracy. Spośród wielu grup społecznych zwłaszcza nauczyciele i to różnych stopni edukacji zawdzięczają Mu najwięcej. Stworzył kilka programów nauczania informatyki, które przy akceptacji Kuratorium Oświaty zostały z sukcesem wdrożone w szkołach średnich. Już w 1990 roku dr Smołka objął kierownictwo na założonych przez siebie pierwszych na Politechnice Lubelskiej podyplomowych studiach z informatyki o dwóch kierunkach: „Informatyka w szkole technicznej” oraz „Na-

uczanie elementów informatyki”. Trwają one do dziś, a wymiernym efektem kształcenia w ich ramach są tysiące absolwentów pracujących w szkołach w całej Polsce.

W 1989 roku dr Jan Smołka założył na Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki Grupę Problemową Systemów Informatycznych, przekształconą później w Zakład Systemów Informatycznych przy Katedrze Zarządzania. Równoległe powołał do życia Warsztaty Mikrokomputerowe - cykliczne spotkania seminaryjno-konferencyjne trwające do dnia dzisiejszego. W ramach tych Warsztatów przez wiele lat organizowane były wspólnie z Kuratorium Oświaty w Lublinie konferencje metodyczne dla

nauczycieli. Ostatnie z tych Warsztatów, już dwudzieste, w czerwcu tego roku dla wielu były ostatnią okazją bezpośredniego spotkania z „Jasiem”. Jak na ironię świętował tam swoje 60 urodziny.

Jednocześnie był inicjatorem powołania na Wydziale Zarządzania na kierunku zarządzanie specjalności informatyka w zarządzaniu i założycielem pierwszego na Wydziale Zarządzania i Podstaw Techniki koła studenckiego o nazwie Koło Mikrokomputerów, przekształconego później w Koło Zastosowań Informatyki. Zawsze w Jego umyśle królowały dzisiaj tak oczywiste idee ogólnego dostępu do Internetu. To dzięki Jego staraniom nasz Wydział dysponował jako pierwszy w uczelni własną siecią informatyczną i dydaktyczną. Także i Jemu zawdzięczamy to, że sieć stale się rozwija, unowocześnia i funkcjonuje.

Oprócz pracy na uczelni dr Smołka dał się poznać jako inicjator i uczestnik wielu przedsięwzięć o szerszym

zakresie. Był między innymi od 1997 roku współorganizatorem Lubelskiego Akademickiego Forum Informatycznego, długoletnim członkiem Rady Naukowej zeszytu naukowego „Informatyka stosowana”, wieloletnim członkiem Polskiego Towarzystwa Informatycznego (PTI), członkiem Towarzystwa Naukowego Organizacji i Kierownictwa (TNOiK), współtwórcą pierwszego w Polsce Biura Europejskiego Certyfikatu Umiejętności Komputerowych (ECDL). Przez wiele lat był Pełnomocnikiem Ogólnopolskiego Koordynatora ECDL ds. oświaty. W trakcie swojej kariery naukowej opublikował około 120 prac naukowych z dziedziny informatyki, wypromował też setki prac magisterskich, spędził na zajęciach ze studentami tysiące godzin, zyskując ich uznanie i aprobatę. Propagował, wdrażał i nauczał od lat programowanie obiektowe. Chciał jeszcze wiele dokonać, o czym mówił i pisał. Cóż, zabrakło mu czasu, ale to przecież cecha ludzi twórczych.

Znałem „Jasia” od 1994 roku, odkąd zacząłem pracować w Katedrze Zarządzania Politechniki Lubelskiej. Mimo tego, że byłem w innym Zakładzie naszej Katedry, często współpracowaliśmy ze sobą. Mam wrażenie, że poznałem Go dość dobrze nie tylko na gruncie służbowym. Był ciepłym i miłym człowiekiem o nietuzinkowej inteligencji, wzbogaconej życiową pasją, jakiej poświęcił się bezgranicznie. Rozmowa z Nim zawsze była wyzwaniem i jednocześnie przyjemnością, co cechuje bez wątpienia ludzi nieprzeciętnych i wyjątkowych. Jego analityczne podejście do dyskusji nawet o pozornie błahych problemach zmuszało interlokutora do pełnego skupienia się na konkretach dotyczących tematu rozmowy, a po jej zakończeniu owocowało

satysfakcją, jakiej próżno szukać w wielu tego typu rozmowach. Ci, którzy mieli okazję tego doświadczyć doskonale wiedzą, o czym mówię. Miał jeszcze „Jasio” inną zaletę, której nie sposób przecenić. Umiał w niewiarygodny sposób zapalić rozmówcę do własnych pomysłów-idei, jakimi zawsze eksplodował. Właśnie dlatego tak wielkim cieszył się uznaniem wśród swoich podwładnych i tak łatwo szło mu tworzenie nowych przedsięwzięć. Przy tym wszystkim miał jeszcze „Jasio” wysoką kulturę osobistą, jakiej nie dają żadne stopnie edukacji. To bardzo pozytywna cecha, zwłaszcza jeśli kieruje się zespołem ludzi. Nie znam nikogo, kto usłyszał nawet tylko lekko podniesiony Jego głos. „Jan” nie miał takiej potrzeby, aby zmuszać się do tej formy perswazji - to wielki i wyjątkowy walor.

Jeszcze raz chcę wrócić na koniec do ostatnich Warsztatów Mikrokomputerowych, w jakich uczestniczyłem w czerwcu tego roku w Kazimierzu. Jak już wspomniałem, dla wielu z nas było to ostatnie bezpośrednie spotkanie z „Jasiem”. Dla mnie niestety też. Mam tę satysfakcję, że to właśnie ja byłem autorem ostatnich życzeń, jakie z okazji sześćdziesiątych urodzin w formie uroczystej laurki Mu złożyłem. Był bez wątpienia wzruszony i szczęśliwy, że mógł je spędzić z nami, mimo, że trwało to stosunkowo krótko. Po Jego wyjeździe miałem nieodparte przekonanie, że On się z nami w tych kilku słowach Swojej przemowy pożegnał. Niewiele się wtedy z moim odczuciem zgodziło, widząc to inaczej. Bardzo żałuję „Jasiu”, że miałem niestety tego dnia rację. Żałuję, że nie mogę już sprawić, żebym się mylił, a tak bardzo bym chciał...

Mariusz Łukasik

Projekt Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej

Dnia 26 września 2011 r. odbyła się uroczystość wmurowania kamienia węgielnego pod inwestycję pn. „Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii Politechniki Lubelskiej”.

Celem projektu jest wzmocnienie potencjału edukacyjnego i badawczego Politechniki Lubelskiej w tworzeniu i promocji nowych technologii oraz ich wdrażaniu do praktyki przemysłowej.

Inwestycja obejmuje 32 wysoko wyspecjalizowane laboratoria i pracownie naukowe, które pozwolą na intensyfikację rozwoju naukowego kadry naukowo-dydaktycznej i kształcenie na najwyższym poziomie specjalistów dla gospodarki narodowej.

Koszt projektu to 79,3 mln zł, na który składają się środki Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej na lata 2007-2013 oraz środki Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego i Politechniki Lubelskiej jako tzw. udział własny.

Budynek 5-kondygnacyjny o powierzchni ponad 22 tys. m² zaprojektowano na planie prostokąta o wymiarach 97,2 x 48,6 m.

Uroczystość wmurowania kamienia węgielnego odbyła się z udziałem najwyższych władz rządowych i samorządowych województwa i miasta, przedstawiciele Ministerstwa Rozwoju Regionalnego oraz Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, a także społeczności akademickiej Politechniki Lubelskiej. Poświęcenia planu budowy i aktu erekcyjnego przed wmurowaniem dokonał ksiądz biskup dr Artur Miziński – biskup pomocniczy Archidiecezji Lubelskiej.

Mieczysław Hasiak

Budynek dla architektów

Dnia 3 października 2011 r. na terenie kampusu Politechniki Lubelskiej przy ul. Nadbystrzyckiej w Lublinie miała miejsce uroczystość wmurowania kamienia węgielnego pod Wschodnie Innowacyjne Centrum Architektury.

Inwestycja realizowana jest w ramach Programu Operacyjnego Rozwój Polski Wschodniej 2007-2013 i docelowo służyć ma studentom kierunku architektura i urbanistyka w Politechnice Lubelskiej. Celem inwestycji jest stworzenie nowoczesnej bazy lokalowej wraz z jej wyposażeniem dla celów dydaktyczno-naukowych oraz utworzenie laboratoriów innowacyjnych

Koncepcja: Samodzielna Pracownia Architektoniczna PL

technik informatycznych stosowanych w architekturze, urbanistyce i planowaniu przestrzennym. Projekt polega na budowie i rozbudowie o nowe 6 kondygnacyjne skrzydło istniejącego budynku Wydziału Budownictwa i Architektury PL. Całko-

wity koszt projektu to ponad 34,6 mln złotych. Przewidywany termin zakończenia inwestycji to 30 czerwca 2013 r.

W uroczystości wmurowania aktu erekcyjnego wzięli udział przedstawiciele władz Politechniki Lubelskiej oraz generalnego wykonawcy Budimex S.A., zaproszeni goście, w tym: Marszałek Województwa Lubelskiego Krzysztof Hetman, Biskup Artur Miziński, Podsekretarz Stanu w MRR Marceli Niezgoda, Prezydent Miasta Lublin Krzysztof Żuk, Dyrektor Departamentu Programów Ponadregionalnych MRR Michał Ziętara, Wiceprezes PARP Dariusz Szewczyk, Wiceprezes NFOŚiGW Jan Wiater oraz licznie zgromadzeni członkowie społeczności Uczelni.

Katarzyna Choroś, Radosław Dolecki

Transgraniczna wymiana doświadczeń

Dnia 22 września 2011 r. miała miejsce wizyta w Łuckim Narodowym Uniwersytecie Technicznym na Ukrainie. Celem wyjazdu było podpisanie deklaracji partnerskiej w ramach wspólnie opracowanego projektu pt. *PL-NTU Transgraniczna wymiana doświadczeń*. Politechnikę Lubelską reprezentowali Agnieszka Kluska i Olesya Gieral, przedstawicielami Uniwersytetu w Łucku

byli: dr Zoryana Herasymczuk - Pierwszy prorektor oraz Natalia Martyniuk pracownik administracyjny Uniwersytetu. Podpisanie ww. deklaracji było końcowym etapem opracowywania aplikacji konkursowej w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Polska-Białoruś-Ukraina. 30 września wniosek został złożony w Centrum Projektów Europejskich w Warszawie. Zgodnie z otrzymanymi informacjami rozstrzygnięcie konkursu zaplanowano na listopad przyszłego roku.

Dlaczego Łuck?

Wybór partnera po stronie ukraińskiej był naturalnym krokiem w historii dotychczas prowadzonej współpracy. Politechnika Lubelska oraz Łucki Narodowy Techniczny Uniwersytet łączy wcześniejsza współpraca potwierdzona ostatecznie umową z dnia 20 maja 2011 r. Celem niniejszej umowy jest umocnienie i rozwój kontaktów naukowych na zasadach partnerstwa i uzyskania obopólnych korzyści. Obszary współpracy to m.in.: prowadzenie wspólnych badań w naukach podstawowych i stosowanych, organizacja staży naukowo-pedagogicznych wykładowców i doktorantów, wymiana pracowników naukowych w celu prowadzenia badań i wykładów oraz udział w konferencjach. Zadania merytoryczne złożonego projektu rozszerzają dotychczasową współpracę o działania skierowane dla studentów I, II i III stopnia.

Co zaplanowano?

Celem ogólnym projektu jest zniesienie barier i rozszerzenie współpracy pomiędzy Politechniką Lubelską a Narodowym Uniwersytetem Technicznym w Łucku w zakresie wymiany informacji i doświadczeń na polu naukowym, dydaktycznym oraz organizacyjnym. Cele szczegółowe aplikacji to wzmocnienie współpracy w zakresie opracowania wspólnej i uzupełniającej się oferty kształcenia I i II stopnia, popularyzacja idei przedsięwzięć o charakterze transgranicznym oraz

zwiększenie liczby wspólnych polsko-ukraińskich przedsięwzięć o charakterze badawczo-rozwojowym, kulturalnym oraz oświatowym. Uczestnikami projektu będą: pracownicy naukowcy, studenci I, II i III stopnia oraz zewnętrzne otoczenie uczelni. W ramach przedsięwzięcia zaplanowano między innymi: organizację i przeprowadzenie szkoleń technicznych i językowych, praktyk i staży zawodowych po obu stronach granicy. Dodatkowo w celu integracji obu ośrodków, w projekcie ujęto zajęcia z kultury i języka obu partnerów. Kolejną grupą docelową projektu są uczniowie klas maturalnych, obywatele Polski i Ukrainy, absolwenci szkół średnich z wykształceniem średnim, przedstawiciele społeczności lokalnej, którzy mają zamiar kontynuować naukę w technicznych szkołach wyższych Lublina i Łucka. Ogółem projekt obejmie wspar-

ciem około 100 beneficjentów polskich i ukraińskich. Co więcej złagodzi finansową przeszkodę uniemożliwiającą realizację przedsięwzięć o charakterze transgranicznym. Do tej pory głównie brak środków, bariery w postaci granicy i opłat wizowych powodowały niski wskaźnik wymiany pracowników naukowych i studentów.

Projekt odpowiada na aktualne założenia i priorytety Strategii Rozwoju Województwa Lubelskiego na lata 2006-2020 w zakresie wykorzystania możliwości rozwoju regionu w powiązaniu z prowadzoną współpracą międzyregionalną, ze szczególnym naciskiem na współpracę z regionami przygranicznymi Ukrainy.

Olesya Gieral, Agnieszka Kluska, Anna Michalska

TETRALOG

„Zdecentralizowana współpraca w służbie rozwoju przedsiębiorstw transportowych i logistycznych z Lotaryngii”

Rozwijająca się w bardzo szybkim tempie gospodarka Europejska wymaga od uczestników potrzeby szkoleń w większości krajów europejskich, zwłaszcza w dziedzinie inżynierii. Ogólne programy studiów, w skład których wchodzi zajęcia metodologiczne, językowe, ekonomiczne i humanistyczne pozwalają wyszkolić dwukulturowych menadżerów, których potrzebują europejscy partnerzy przemysłowi.

Ecole des Mines z Nancy (Francja), jako bardzo dobrze przygotowana do kształcenia zagranicznych kadr szkoła uczestniczyła i uczestniczy w europejskim ruchu związkowym. Zawieranie umów z właściwymi partnerami zagranicznymi, takimi jak Politechnika Lubelska, pozwoliło jej wybrać i rekrutować najlepszych studentów, a tym samym podtrzymać przepływ i wysoki poziom wykształcenia absolwentów jako wizytówki szkoły.

Ecole des Mines i Politechnika Lubelska, uczestnicząc w wymianie osobowej studentów w ramach LLP-Eramsus, wypełniają misję służby publicznej. Jednocześnie oczywistym jest osiąganie celów takich, jak możliwość zdobycia dwóch dyplomów przez studenta zagranicznego pozostającego cały czas studentem rodzimego uniwersytetu. Oferta ta brana jest pod uwagę ze względu na możliwości wsparcia finansowego dla studentów zagranicznych.

Ecole des Mines aktywnie wspiera politykę wsparcia MŚP oraz przemysłu Lotaryngii w dziedzinach ważnych dla samej Lotaryngii. Jednym z przykładów takiego działania jest wspólny program szkoleń w dziedzinie logistyki i środków transportu linowego dla studentów studiów magisterskich w ramach euro-

pejskiego projektu TETRALOG, realizowanego w latach 2007-2009.

Partnerami TETRALOG są następujące instytucje: Uniwersytet w Miskolc (Węgry), Uniwersytet Techniczny w Ostrawie (Republika Czeska), Politechnika Lubelska (Polska).

Poprzez realizację projektu KE osiągnięto wiele celów o zasięgu europejskim. Najważniejsze było zwiększenie wymiany gospodarczej między czterema regionami partnerskimi (Lotaryngią, regionami Miskolca, Ostrawy i Lublina) oraz szeroka promocja współpracy i wymiany międzynarodowej szkół wyższych z Lotaryngii (Francji), Polski, Czech i Węgier.

Projekt zdecentralizowanej współpracy wspomógł wdrożenie i sfinansowanie pierwszego roku programu kształcenia dwukulturowych inżynierów na poziomie magistra (MSC),

którego finansowanie w następnym roku było zapewnione poprzez współfinansowanie przedsiębiorstw oraz LLP-Erasmus.

Student V roku Wydziału Mechanicznego Politechniki Lubelskiej Jakub Poniedziałki uczestniczył w projekcie realizując semestralny staż w firmie francuskiej – FM LOGISTICS – Siège Groupe oraz semestralne studia LOGISTICS INTARNSPORT w Ecole des Mines de Nancy. Organizacją wyjazdu i intensywnego technicznego kursu języka francuskiego studenta w Polsce w Alliance Française (Lublin) zajęła się mgr Beata Kijak-Mitura (Biuro Współpracy z Zagranicą i Badań Naukowych PL) z pomocą Biura Wymiany Międzynarodowej, które to po części finansowało zagraniczne studia i praktyki Pana Poniedziałkiego (LLP-Erasmus).

Jednym z wielu działań, które podjęto w ramach Tetralog'u ze strony Politechniki Lubelskiej była także promocja współpracy międzynarodowej i możliwości odbywania części studiów i praktyk we Francji oraz w szkołach średnich Lublina. Akcja ta objęła wizyty w lubelskich liceach, które oferują naukę języka francuskiego. Jednym z najbardziej zainteresowanych taką formą współpracy było VII Liceum Ogólnokształcące im. Marii Konopnickiej, którego dyrektor mgr Małgorzata Markowska zadeklarowała grupę swoich absolwentów na studia w Politechnice. Spotkania promocyjne prowadziły mgr Beata Kijak-Mitura i mgr Krystyna Piotrowska (lektor języka francuskiego ze Studium Języków Obcych PL). W tym samym czasie, na Wydziale Mechanicznym PL studiowała w ramach programu Erasmus Pani Flore Descamps z Ecole des Mines. Pani Flore Descamps wspólnie z prof. Krzysztofem Łukasikiem i mgr Krystyną Piotrowską złożyli wizytę w VI Liceum Ogólnokształcącym i promowali możliwość odbywania studiów w Politechnice oraz formy wymiany międzynarodowej oferowanej młodzieży francuskojęzycznej w ramach umów międzyuczelnianych.

Zagraniczne oferty stypendialne, możliwości odbywania studiów i praktyk poza granicami Polski wraz ze szczegółowymi zasadami finansowania to zagadnienia, które poruszano podczas spotkań z licealistami.

Należy wspomnieć także o odbytej wizycie prof. Krzysztofa Łukasika i prof. Andrzeja Wac-Włodarczyka z grupą studentów Wydziału Mechanicznego Politechniki we Francji w ramach rekonosansu w Ecole des Mines i zakładach przemysłowych Lotaryngii. W tym samym czasie w Nancy odbywał studia w ramach wymiany student PL Krzysztof Samodulski.

Namacalnym rezultatem omawianej współpracy Politechniki Lubelskiej i Ecole des Mines jest obecnie realizowana 14-tygodniowa praktyka zawodowa dwóch studentów z Nancy w zaprzyjaźnionej z Politechniką firmie WIKPOL Sp. z o.o. (Motycz k. Lublina). Misją firmy jest sprzedaż optymalnych rozwiązań dzięki osiągnięciu najwyższego stopnia specjalizacji w zakresie automatyki i robotyki w dziedzinie pakowania i paletyzacji.

Prezes firmy Wikpol Zbigniew Kominek i Dyrektor Techniczny Wiktor Góźdz nie szczędzili słów pochwały dla realizowanego projektu i samych studentów. Liczą oni na dalszą wieloletnią współpracę z Politechniką i uczelnią z Nancy.

W tym przypadku, program praktyk obejmuje wszystkie najważniejsze etapy projektowania układów automatyki w firmie. Studenci mają okazję poznać projektowanie układów elektrycznych, podstawy programowania sterowników PLC, oraz programowanie paneli operatorskich. Jako że fir-

ma dysponuje laboratorium robotyki, studenci uczą się podstaw programowania robotów Fanuc. W programie praktyk duży nacisk jest też położony na prawodawstwo i zgodność projektów automatyki z branżowymi normami. Podkreślić należy fakt, iż w chwili obecnej Polska i Francja są częścią Unii Europejskiej, przez co stosowane normy i przepisy są identyczne. Wiedza i doświadczenie zdobyte w Polsce mogą być z powodzeniem stosowane w całej Europie, a informacja o takiej praktyce może być elementem promocji firmy i jej możliwości.

Jeśli chodzi o stopień uczestnictwa studentów zagranicznych podczas realizacji rzeczywistych przedsięwzięć to biorą oni udział w pracach projektowych, takich jak wyposażenie targowe i demonstracyjne. Według ich oceny uczestnictwo w takim stażu to same pozytywy. Zagadnienia organizacyjne dotyczące życia w Lublinie także nie sprawiają większych trudności. Studenci otrzymali też wsparcie z wypełnieniem formalności, zarówno ze strony Politechniki, jak i od pracowników firmy.

Wynikiem współpracy z francuską uczelnią była także wizyta 3-osobowej delegacji dydaktyków i naukowców z Institut Universitaire de Technologie Nancy, Brabois. Prof. Eddy BAJIC, prof. Franc JOLY oraz Pani Anne MENU spotkali się z dziekanami Wydziałów: Inżynierii Środowiska, Elektrotechniki i Informatyki, Mechanicznego oraz Prorektorem ds. nauki, aby zapoznać się z zagraniczną ofertą dydaktyczną i naukową naszej Uczelni, nie tylko w ramach programu LLP-Erasmus. Zadeklarowali oni także chęć wspólnego aplikowania o dydaktyczno-naukowe fundusze KE oraz współpracę w kierunku zwiększenia mobilności społeczności akademickiej pomiędzy naszymi instytucjami.

Delegacji przewodniczył prof. Krzysztof Łukasik, Prodziekan Wydziału Mechanicznego, który aktywnie współpracuje od wielu lat z Ecole des Mines de Nancy. Pod koniec pobytu francuska delegacja złożyła wizytę także w firmie WIKPOL (Motycz k. Lublina), aby spotkać się ze swoimi studentami odbywającymi tam praktykę.

Podsumowując należy podkreślić, iż kooperacja Politechniki Lubelskiej z Ecole des Mines de Nancy w ramach Tetralog'u i poza projektem przynosi szereg pozytywnych rezultatów w postaci zwiększonej wymiany studentów, dydaktyków i pracowników administracji, staży, studiów studentów Politechniki we Francji, staży francuskich studentów w polskiej firmie WIKPOL, wspólnych studiów i publikacji

zagranicznych, wielu wizyt naukowych oraz zapoczątkowania działań w kierunku stworzenia współpracy prowadzącej do tzw. podwójnego dyplomu („polsko-francuskiego magistra”) pomiędzy Wydziałem Mechanicznym Politechniki Lubelskiej a Ecole des Mines de Nancy.

Beata Kijak-Mitura

Wymiany studenckie – mieszanka kulturowa w Lublinie

III Międzynarodowa Konferencja Studencka pt. „Nowoczesne rozwiązania technologiczne w inżynierii”

Czerwiec to czas kiedy studenci organizują konferencję dotyczącą współczesnych problemów i wyzwań w inżynierii. W tym roku organizacją tego wydarzenia zajęło się Studenckie Biuro Erasmusa, reprezentowane przez Joannę Krasę, Katarzynę Kucio i Honoratę Latusek wraz z pomocą dr Sławomira Karasia (opiekuna Koła Naukowego Konstrukcji Mostowych i Drogowych). Wzięło w nim udział 28 uczestników z krajów takich, jak: Argentyna, Turcja, Hiszpania, Ukraina, Portugalia i Polska. Konferencja trwała dwa dni. Pierwszy dzień obrad miał charakter teoretyczny, drugi – praktyczny.

Uroczystego rozpoczęcia dokonał prof. Henryk Sobczuk, który ciepłymi słowami przywitał wszystkich uczestników. Pierwszy dzień sympozjum był podzielony na trzy sesje dotyczące: mostów, zarządzania i architektury. Problematyka mostów obejmowała bardzo szeroki zakres zagadnień – zaczynając od oceny ekstremalnych konstrukcji takich, jak: Wiadukt Millau (Katrin Nespai), Most Oresund (Ivan Ruzak), mosty w Kijowie (Vadim Stoliarov), podążając poprzez temat najdłuższego mostu w Ukrainie - Most Paton (Tania Vataszczuk), kończąc na współczesnych problemach dynamiki mostów zaprezentowanych przez Aleksandrę Baryluk. Olena Kostjuk skierowała naszą uwagę na zabytkowy polsko-ukraiński most w Kamieńcu Podolskim. Onuralp Soylu przedstawił alternatywną koncepcję przekroczenia cieśniny Bosfor, według której zdecydowano się wybudować podwodny tunel zamiast kolejnego mostu. Następną ciekawą prezentacją okazała się praca Pauliny Góry, która na przykładzie mostu w Boiskach Starych przez rzekę Wyżnicę ukazała możliwe technologie konstrukcji przepustów. Natomiast Francisco Montes Cantador zabrał nas w podróż wzdłuż antycznych rzymskich dróg, ukazując nam zabytkowe mosty w Kordobie i Meridzie. Równie interesująca była praca Gerarda Fernandez Marmolejo dotycząca eksplozji w budowie mostów w Lleidzie przez ostatnich dziesięć lat. W tym zdominowanym przez stary zamek mieście widok wyeksponowanych mostów sprawia, że zarówno mieszkańcy, jak i turyści mogą dostrzec to miasto w innym świetle. Luis Losada poruszył w naszej dyskusji kontrowersyjne zagadnienie pt. „Najpierw most – potem rzeka”, które wydaje się być odwrotnym

do typowego podejścia inżynierskiego. Zawansowane techniki mostów podwieszanych były tematem pracy Honoraty Latusek i Katarzyny Kucio. Podsumowując tę część, możemy stwierdzić, że wszystkie prezentacje pokazywały niezwykle osiągnięcia współczesnej inżynierii lądowej.

Temat drugiego bloku dotyczył zarządzania. Mówcy prezentowali aspekty związane z nowoczesną inżynierią na świecie. Baris Ekler i Jakub Pizoń mówili o wpływie Internetu na nasze życie, ukazali nam jak łatwo można kontaktować się z innymi ludźmi, ale również zwrócili uwagę na zagrożenia takich rozwiązań. Kolejnym interesującym tematem okazała się praca pt. „Zastosowanie programów 3D w inżynierii” (Atila Bas), która uświadomiła nam z jak wielu możliwości można korzystać w konstruowaniu takich modeli, jak: samochody, statki, silniki i wiele innych. Metoda elementów skończonych jest dość często używana w inżynierii, jednakże Taha Öngel ukazał nam, iż wciąż jest możliwość wykorzystania tych procedur w jeszcze większym stopniu. Ostatnia równie interesująca praca prezentowana przez Luisa Gameiro dotyczyła czystej energii, a przede wszystkim energii słonecznej.

Trzecia część była poświęcona problemom architektonicznym, które świadczą o wpływie aspektów kulturowych

symbolizm elementów architektonicznych w nawiązaniu do wydarzeń historycznych i religijnych w odniesieniu do meczetu w Edirne. Podsumowania tego dnia dokonał dr Sławomir Karaś, który zachwycony wielobarwnością osobowości uczestników i przedstawionymi prezentacjami, bardzo serdecznie podziękował wszystkim za obecność i zaangażowanie.

Drugi dzień rozpoczął się wizytą w urokliwym miasteczku Kock. Studenci, w szczególności obcokrajowcy, mogli porównać architekturę małego miasta z architekturą Lublina. W pogodny i słoneczny dzień zwiedziliśmy zespół pałacowo-parkowy należący niegdyś do księżnej Anny Jabłonowskiej, który został wybudowany pod koniec XVIII wieku.

na tę część inżynierii. Mogliśmy zauważyć różnice pomiędzy stylami w architekturze w poszczególnych państwach Europy. Praca Pelayo Bellosa Vega na temat Metropol Parasol ukazała nam nowoczesną technologię drewna klejonego. Ta zdumiewająca konstrukcja znajdująca się w samym sercu Seville otoczona secesyjnymi domami, pokazuje nowe oblicze miasta i przyczynia się do rozwoju otoczenia. Natomiast Juliana Gemma odświeżyła zapomniane dziedzictwo prac Amancia Williamsa, mówiąc o zrealizowanym projekcie domu na moście (Casa del Puente). Równie ciekawa myśl była prezentowana przez Abdurrahmana Bulakci, który rozważał uniknięcie wzniesienia tamy w Hasankeyf, mogącej zatopić wielokulturowe starożytne miasto. Niezwykle ciekawy temat podjęła Marina Lopez Duarte mówiąc o ekspresywnych elewacjach wieżowców i ich wpływie na wygląd współczesnych miast. Podobny wydźwięk miała praca Çağdaş Tevfika Demirkol, przedstawiająca najwyższy budynek w Istambule. Z kolei Ana Sofia Pinto poruszyła temat zrównoważonego rozwoju Portugalii. Ukoronowaniem różnorodności pojawiającej się podczas konferencji była prezentacja Okana Yildiz, ukazująca

Odwiedziliśmy również miejsce ostatniej bitwy kampanii wrześniowej, gdzie wzniesiony został pomnik dowódcy SGO „Polesie” gen. Franciszka Kleeberga. Następnym punktem wyprawy była wizyta na budowie obwodnicy Kocka. Kierownik budowy oprowadził nas po jeszcze nieukończonej konstrukcji mostu nad rzeką Wieprz. Opowiedział o zastosowanych technologiach i odpowiedział na liczne pytania studentów. Ostatnim punktem agendy było zwiedzanie Muzeum Zamoyskich w Kozłowiec wraz z kaplicą wzorowaną na wersalskiej oraz ogrodu w stylu francuskiego baroku. Studenci mieli możliwość poznania historii tego regionu oraz podziwiania dziedzictwa kulturowego Lubelszczyzny.

Konferencja była niesamowitym doświadczeniem zarówno dla uczestników, jak i dla organizatorów. Pozwoliła nam z jednej strony dowiedzieć się więcej o kulturze innych państw, a z drugiej o stosowanych przez nich rozwiązaniach technologicznych. Dzięki temu dwudniowemu sympozjum mieliśmy okazję odkryć jak wiele nowych pomysłów może przynieść praca w międzynarodowym zespole.

Katarzyna Kucio, Honorata Latusek

„Inżynier z Lublina”. Wzmacniamy markę Politechniki Lubelskiej!

Wraz z nastaniem nowego roku akademickiego 2011/2012 przychodzi czas na zmiany w strategii promocyjnej Politechniki Lubelskiej. Startujemy z nowym hasłem promującym naszą Uczelnię wśród kandydatów, studentów i absolwentów Politechniki. Generalna odsłona nastąpi na Targach Edukacyjnych połączonych z Targami Pracy w drugiej połowie listopada. Jak powstał pomysł na „Inżyniera z Lublina” zapytaliśmy pracowników Biura Promocji i Karier.

Pomysł na takie hasło narodził się w toku rozważań na temat możliwości, zalet i korzyści jakie daje studiowanie na

*uczelni technicznej. To, co jest naszym zdaniem największym atutem Politechniki Lubelskiej na tle innych uczelni w regionie, to z jednej strony fakt, że kształcimy inżynierów oraz z drugiej – że nasza Politechnika na tle innych uczelni technicznych ma siedzibę w Lublinie – mieście doskonałym do studiorwania – mówi **Marta Uryniuk**. Na tej podstawie stworzyliśmy główne punkty pozycjonowania marki zakładające jej funkcjonalność: inżynier = praca oraz lokalność: jak inżynier = to Lublin – dodaje **Dominika Gielza**. Politechnika to przede wszystkim określona oferta kształcenia ważna przy wyborze specjalizacji,*

a co za tym idzie przyszłego zawodu. To 16 kierunków i ponad 50 specjalności. Ona także powinna być klarownie przekazana w korelacji z komunikatem wizerunkowym. Stąd pomysł na stworzenie zupełnie nowego podziału kierunków – nie na wydziały, a na strefy spójne z koncepcją inżyniera z Lublina. Tak powstały logo projektu głównego, logotypy stref oraz obrazujące całość „prawdopodobne” historie naszych absolwentów.

Całość projektu została zrealizowana przy współpracy znanej, lubelskiej agencji reklamowej Vena-Art. Byliśmy ciekawi jak przebiegała realizacja koncepcji przygotowanej przez Biuro Promocji i Karier, dlatego zapytaliśmy Venę o szczegóły projektu. Projektowanie rozpoczęliśmy od piktogramów poszczególnych stref kształcenia zostawiając logo „Inżyniera” na koniec, tak by było ono elementem spajającym strefy i nawiązującym do piktogramów.

Piktogramy z założenia miały być czytelne i w prosty sposób komunikujące jaką strefę reprezentują. Symbol marki przedstawia kilka elementów, które łączą się i wskazują na jej nazwę, ponieważ „Inżynier z Lublina” jest wspólnym mianownikiem poszczególnych stref, niejako je spaja – wyjaśnia **Anna Rzucidło** z Veny. I dodaje: Następnie zajęliśmy się wyborem zdjęć do zobrazowania poszczególnych stref. Każda zawiera dwa: inżyniera oraz elementu, który nawiązuje do wykonywanego przez niego zawodu. Szukaliśmy zdjęć, które będą wizerunkowe, i które będą obrazowały stwierdzenie „Inżynier z Lublina – to brzmi dumnie!” Czarne tło z którego wylaniają się postacie budzi skojarzenia z prestiżem, ale aby nie stworzyć aury niedostępności, postacie na zdjęciach dobrane są tak, aby odbiorca mógł się z nimi

identyfikować. To ludzie w wieku 27–30 lat, których można by spotkać na ulicach Lublina. Na końcu stworzyliśmy historię do danych stref. Zależało nam, aby odbiorca mógł się w nich odnaleźć. Dlatego między wierszami przemycają one osobiste przeżycia, pasje i podejmowane decyzje młodych osób, które skończyły Politechnikę Lubelską, znalazły dobrą pracę i realizują się zawodowo. Mają pobudzić do myślenia – ta historia może być równie dobrze o mnie – podsumowuje **Anna Rzucidło**.

Trzeba przyznać, że projekt zapowiada się bardzo interesująco i świeżo. Zatem czekamy z niecierpliwością na pełną odsłonę „Inżyniera z Lublina.”

Emilia Słomińska

100 lat serów topionych

W 1911 roku firma Gerber (Thun, Szwajcaria; nie mylić z amerykańskim potentatem w dziedzinie odżywek dziecięcych) wprowadziła na rynek sery topione.

Wynalazek polega na stopieniu sera dojrzewającego (np. ementalera) z dodatkiem topnika: fosforanu lub cytrynianu sodowego. Obecnie wytwarza się sery topione, które poza topnikiem zawierają także twaróg, mleko w proszku, serwat-

kę, masło, a nawet olej roślinny, jednak technologia nie uległa zasadniczym zmianom. Otrzymany produkt można przechowywać znacznie dłużej niż ser dojrzewający, również bez lodówki, a dzięki jednolitej konsystencji można go rozsmarować na pieczywie. W 2002 roku koncern Emmi (Lucerna, Szwajcaria) przejął firmę Gerber i nadal wykorzystuje jej znak firmowy. Szwajcaria jest także ojczyzną tradycyjnych opakowań serów topionych, czyli okrągłych tekturowych pudełek zawierających po 6, 8 lub 12 trójkątnych porcji (od 1 do 5 dkg) zawiniętych w folię aluminiową. Na pudełko nakleja się okrągłą papierową etykietę, a na każde z trójkątnych opakowań – jej miniaturę.

W 1916 roku podobny produkt opatentowała w USA firma Kraft (Chicago), która do dziś jest jednym z liderów tamtejszego rynku. Amerykański ser topiony jest twardszy od swojego europejskiego odpowiednika i zazwyczaj

sprzedaje się go w kostkach dwu- lub pięcioletowych. Ser ten jest mało znany w Europie, a do Polski docierał głównie w ramach amerykańskiej pomocy żywnościowej w okresie stanu wojennego. W 1950 roku firma Kraft wprowadziła sery topione w pojedynczo pakowanych plasterkach. W USA większość serów topionych sprzedaje się właśnie w tej formie. Sery plastrowane są także popularne w Europie i w basenie Pacyfiku. Do koncernu Kraft należało lub należy kilkadziesiąt zakładów na całym świecie, między innymi w Chorzeliach na Mazowszu. W 1998 roku zakład w Chorzeliach został przejęty przez koncern Bel.

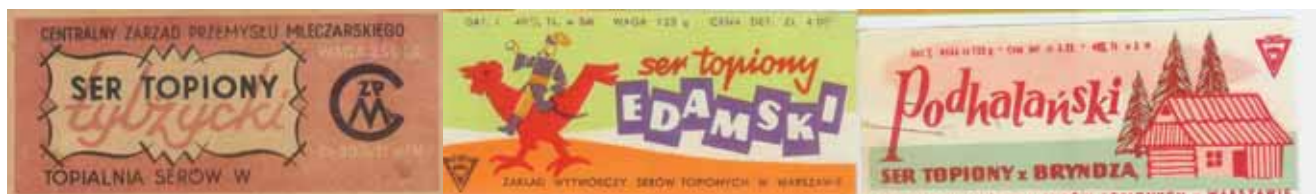

firmowego „La vache qui rit” (krówka śmieszka) na przestrzeni ostatnich kilkudziesięciu lat. Znak ten został zarejestrowany przez firmę Bel we Francji w 1921 roku, a obecnie zakłady Bel znajdują się w całej Europie (w tym w Polsce), a także w krajach arabskich i w USA.

W okresie międzywojennym produkcja serów topionych rozwinęła się głównie w krajach alpejskich, a wiele ówczesnych marek (Alma w Austrii, Adler w Niemczech) przetrwało do dziś. Powyżej przedstawiono ewolucję znaku

Różne źródła mówią o produkcji serów topionych w Polsce w okresie międzywojennym. W rzeczywistości chodzi jednak na ogół o ser smażony, zupełnie inny produkt mleczarski, do dziś popularny zwłaszcza na Śląsku i w Wielkopolsce.

Po drugiej wojnie światowej sery topione opanowały cały świat. Były wytwarzane na skalę masową we wszystkich krajach bloku sowieckiego, nawet w egzotycznych republikach azjatyckich ZSRR. Tradycyjne opakowania trójkątne zastąpiono prostokątnymi kostkami (3 do 12 dkg), a zamiast papierowych etykietek pojawiły się też napisy drukowane bezpośrednio na folii aluminiowej. W Polsce Ludowej powstały początkowo trzy topialnie serów: w Warszawie, Toruniu i Chorzowie. Toruńska topialnia przetrwała w tym samym miejscu i obecnie należy do koncernu Lactel, zakład w Warszawie jest w trakcie przeprowadzki, natomiast zakład w Chorzowie został przeniesiony do Tych, a następnie sprywatyzowany. Na początku lat pięćdziesiątych polskie topialnie były zarządzane centralnie i obowiązywał jeden wspólny wzór etykiet, zaś w połowie lat pięćdziesiątych wprowadzono indywidualne wzory dla poszczególnych topialni.

W porównaniu z obecnie używanymi etykietami były one bardzo „siermiężne”, rzadko zmieniano wzory i oczywiście etykiety nie miały kodów kreskowych. W latach siedemdziesiątych pojawiło się wiele nowych gatunków serów topionych wytwarzanych na bazie różnych serów dojrzewających, a także zawierających dodatki takie jak papryka, pieprz i inne ostre przyprawy, szynka itd. Powstało też kilkanaście nowych topialni serów, z których tylko kilka przetrwało do dziś. Obywatele PRL mogli nabyć w Pewexie serki topione fir-

my Buko (obecnie wchodzącej w skład koncernu Arla). Był to jednak towar prawdziwie luksusowy, bo w przeliczeniu z dolarów po kursie czarnorynkowym, jedno okrągłe pudełko kosztowało równowartość niezłej dniówki.

W latach osiemdziesiątych ceny urzędowe podnoszono rok w rok, co dokumentują etykiety serów topionych z tego okresu. W latach siedemdziesiątych i osiemdziesiątych sery topione osiągnęły szczyt popularności. Specjalnie pakowane sery były serwowane na pokładach samolotów i w sieciach hotelowych na całym świecie, również w socjalistycznej Polsce.

Przemiany ustrojowe w Polsce doprowadziły do upadku wielu topialni w Polsce, a z drugiej strony powstały nowe firmy prywatne. Na Lubelszczyźnie działała przez parę lat topialnia w miejscowości Krasne. Obecnie notuje się spadek zainteresowania serami topionymi w Europie spowodowany zwłaszcza modą na „zdrową żywność” nie zawierającą konserwantów. Z drugiej strony sery topione podbijają inne regiony świata. Na lokalną potęgę w dziedzinie produkcji serów topionych wyrósł Egipt, który obecnie eksportuje je nawet do Europy. Wiele państw na Bliskim Wschodzie, które do niedawna sprowadzały sery topione z Europy (także z Polski), obecnie produkuje własne sery topione. Przedstawione okrągłe opakowania z Jordanii ilustrują zmianę w technice pakowania serów polega-

jącej na zmianę kształtu opakowania z trójkątnego na prostokątne i wprowadzenie dodatkowych informacji na etykiecie, takich jak: „FOR SUPERB CHEESE SAUCE”, „FOR PARTY DIPS”, „FOR SANDWICHES AND SNACKS”, „FOR FLAVOURING HOT DISHES”, „melrose”, „CHEESE 'N MUSHROOM”, „CHEESE 'N TOMATO”, „PASTEURISED REAL CHEESE SPREAD”, „MADE IN JORDAN BY THE MELROSE FOOD MANUFACTURING CO. LTD.”.

jąca na drukowaniu etykiety bezpośrednio na tekturowym pudełku. Ostatnio tradycyjne opakowania (trójkątne porcje w okrągłym pudełku) ustępują miejsca innym, np. pudełkom plastikowym. Bardziej eleganckim opakowaniem jest

szklany kubek z papierową etykietą. Przykładem są etykiety z serów firmy Melrose z Rodezji (obecnie Zimbabwe). Trudno znaleźć obecnie kraj na świecie, w którym by nie podjęto próby produkcji serów topionych. Powyżej przedstawiono etykiety z dalekiego Urugwaju i z Nowej Zelandii, która jest wielkim eksporterem serów topionych do krajów Dalekiego Wschodu. Wszystkie reprodukowane etykiety pochodzą z mojej kolekcji i za wyjątkiem etykiet z Jordanii i ostatniej etykiety firmy Bel liczą co najmniej po 20 lat. Więcej etykiet polskich można obejrzeć na stronie WWW krakowskiego kolekcjonera, Kuby Terakowskiego <http://www.republika.pl/etykiety/>.

Marek Kosmulski

Studia najlepiej rozpocząć od... Adapciaka!

W dniach 21-27 września 2011 r. w Tatrach odbył się tygodniowy obóz adaptacyjny ADAPCIAK 2011 dla osób przyjętych na pierwszy rok studiów w Politechnice Lubelskiej. Jest to inicjatywa cykliczna organizowana przez Biuro Promocji i Karier pod honorowym patronatem Rektora prof. Marka Opielaka.

Założeniem organizatorów jest wprowadzenie studentów w życie akademickie i przekazanie cennych wskazówek dotyczących funkcjonowania uczelni, programu studiów. Ponadto

Biuro dąży do zintegrowania młodych ludzi, zachęcenia ich do pracy w zespole i czynnego uczestnictwa w działalności kół naukowych, Biura Promocji i Karier, Samorządu Studenckiego czy w zespołach artystycznych oraz drużynach sportowych.

Osoby pochodzące spoza Lublina zachęca do odkrywania ciekawych zakątków miasta oraz spędzania wolnego czasu w Lublinie.

Dodatkowym założeniem jest pomoc w integracji i nawiązaniu nowych znajomości, ponieważ rozpoczęcie

studiów jest sytuacją trudną, stresującą – szczególnie na początku – ze względu na konieczność odnalezienia się w nieznanym miejscu i warunkach.

W tym roku w obozie uczestniczyło 31 osób ze wszystkich wydziałów naszej uczelni, z dwunastu kierunków – również nowych, jak inżynieria biomedyczna czy transport.

Od dwóch lat zauważamy również zainteresowanie naszym obozem studentów z Ukrainy, którzy rozpoczynają naukę na Politechnice Lubelskiej. W tym roku była to studentka Zarządzania Tatiana Fedorczyk.

W trakcie trwania obozu przewidziane były zajęcia merytoryczne

(m.in. informacje dotyczące Politechniki Lubelskiej: akademików, możliwości uczestnictwa w zajęciach pozauczelnianych – AZS, koła naukowe, Samorząd Studencki, Chór Politechniki, zespoły taneczne, wykłady na temat życia studenckiego w Politechnice Lubelskiej, prowadzenie przykładowych zajęć kończących się zaliczeniem, zorganizowanie „pierwszej sesji”, wykłady na temat stypendiów naukowych, socjalnych, a także możliwości wyjazdów zagranicznych, zajęcia rozwijające umiejętności prezentacyjne przed grupą, pracę w zespole, kreatywność). Zaplanowane były także zajęcia integracyjne, zabawy sportowe i wycieczki w góry.

Studenci biorący udział w obozie będą lepiej przygotowani do rozpoczęcia studiów, nie będą czuli się odosobnieni.

Łatwiej im będzie zaadoptować się w nowych warunkach. Osoby wprowadzone w życie uczelni będą czynnie i z inicjatywą w nim uczestniczyć. Można to już zauważyć w pierwszych zgłoszeniach do poczty sztandarowej czy różnych organizacji studenckich.

Biuro Promocji i Karier chce, poprzez swoje doświadczenie i zdobytą wiedzę, pomóc studentom rozpoczynającym studia w Politechnice Lubelskiej np. w poprawnym przygotowaniu prac, projektów czy prezentacji. Pragnie również wpoić młodzieży należny gronu akademickiemu szacunek oraz odpowiedzialność, którą niesie za sobą włączenie do kręgu studentów.

Anna Mazur-Sokół, Marta Uryniuk

Studium Języków Obcych

Drohobycz po raz pierwszy!

W roku 2009 Studium Języków Obcych nawiązało współpracę z Państwowym Uniwersytetem Pedagogicznym im. Iwana Franko w Drohobyczynie na Ukrainie, której celem była kooperacja przy przeprowadzaniu międzynarodowych certyfikowanych egzaminów z języka angielskiego TOEIC, TOEFL oraz języka niemieckiego WiDaF, a także utworzenie Centrum Certyfikacji Języków Obcych u naszych wschodnich sąsiadów.

Kierownik SJO mgr Bożenna Blaim podczas wizyty na Państwowym Uniwersytecie Pedagogicznym przeszkoliła zespół wykładowców języka angielskiego przygotowujących kandydatów do międzynarodowych, certyfikowanych egzaminów. Przekazała również wiedzę dotyczącą podręczników oraz materiałów dodatkowych.

Studenci pilnie pracowali cały rok, a owocem ich starań było przeprowadzenie pierwszych egzaminów z języka

angielskiego TOEIC w dniu 13 maja 2011 roku na Ukrainie – tego wyzwania podjęła się Pani mgr Monika Szabelska.

Do egzaminu TOEIC podeszło 8 osób, które otrzymały od 525 do 915 punktów (skala 10-900).

– Jak przebiegała sesja egzaminacyjna?

Monika Szabelska: Egzamin przebiegał bez żadnych trudności, z zachowaniem wszelkich procedur. Nasi ukraińscy partnerzy przygotowali wszystko profesjonalnie i perfekcyjnie. Nie miałam żadnych problemów organizacyjnych.

– Jakie wrażenia towarzyszyły Pani podczas wizyty na Ukrainie?

MS: Oprócz wspomnianego już profesjonalizmu organizacyjnego sesji, byłam pod dużym wrażeniem zarówno gościnności gospodarzy jak i życzliwości, z jaką mnie przyjęto.

– Ciąg dalszy nastąpi?

MS: Mam nadzieję, iż „pierwsze lody” zostały już przełamane, a dalsza współpraca będzie rozwijała się jeszcze prężniej, co przyniesie korzyści obu stronom. Zachęta na pewno będą dobre wyniki uzyskane przez kandydatów podczas pierwszej sesji.

– Dziękuję za rozmowę.

Ewelina Zbrońska

Promocja Politechniki Lubelskiej oraz działalności SJO za granicą

Mgr Izabella Dzieńkowska reprezentowała Studium na szkoleniu w Universidad de Las Palmas de Gran Canaria w Hiszpanii w ramach programu LPP Erasmus.

Podczas indywidualnego szkolenia brała ona udział w spotkaniach w Centrum Językowym w Hiszpanii, które były okazją do:

1. prezentacji działalności Studium Języków Obcych PL z uwzględnieniem przeprowadzania certyfikowanych egzaminów,
2. obserwacji zajęć z języków obcych prowadzonych w Centrum Językowym w Hiszpanii,
3. porównania metod pracy, stosowanych pomocy

dydaktycznych oraz wymiany informacji dotyczących organizacji pracy i działalności jednostek prowadzących zajęcia językowe na obu uczelniach,

4. spotkania informacyjnego ze studentami hiszpańskimi, którzy podejmą studia na naszej uczelni w roku akademickim 2011/2012. Pytania studentów dotyczyły: oferty przedmiotów na poszczególnych wydziałach naszej Uczelni, możliwości nauki języka polskiego (zainteresowanie intensywnym kursem przed rozpoczęciem roku akademickiego), warunków zakwaterowania oferowanych studentom, informacji dla studentów zagranicznych prezentowanych na stronie internetowej Politechniki.

Jednym z najważniejszych aspektów tego wyjazdu była możliwość promocji i prezentacji Politechniki Lubelskiej oraz Studium Języków Obcych w czasie spotkania z uczestnikami szkolenia z innych uczelni polskich i zagranicznych. Ponadto wyjazd był okazją do udziału w błyskawicznym kursie języka hiszpańskiego, podniesienia kwalifikacji zawodowych, wymiany informacji oraz nawiązania kontaktów z przedstawicielami różnych jednostek, uczelni i kręgów kulturowych.

W erze globalizacji, gdy odległości między państwami stają się coraz mniejsze, świat akademicki poszerza swoje horyzonty i wzbogaca się na wielu płaszczyznach. Jedną z nich jest wymiana międzynarodowa i kontakty z reprezentantami innych instytucji, które przez możliwość osobistych spotkań zyskują ciekawszy wymiar i są okazją do promocji osiągnięć i działalności naszej Uczelni.

Izabella Dzieńkowska

■ Nasz Laureat na olimpiadzie

W maju 2011 r. Studium Języków Obcych Politechniki Poznańskiej przeprowadziło drugi etap - finałowy XII Ogólnopolskiej Olimpiady Języka Angielskiego dla studentów uczelni technicznych. Etap wstępny odbył się w listopadzie 2010 r. Przystąpiło do niego 320 studentów z 14 uczelni, wśród nich 39 studentów z naszej uczelni. Do etapu finałowego zakwalifikował się Pan Konrad Buchoski, student III roku Wydziału Mechanicznego. Po pomyślnie zaliczonym teście pisemnym i egzaminie ustnym przeszedł jako jeden z 13 najlepszych finalistów do ostatniego etapu olimpiady, czyli przedstawienia prezentacji multimedialnej na temat „Technical Developments and their Influence on

the Third World Countries”. Prezentacja naszego studenta okazała się najciekawszą ze wszystkich, zapewniła Panu Konradowi Buchoskiemu II miejsce w konkursie oraz została wyróżniona nagrodą publiczności.

Studium Języków Obcych Politechniki Lubelskiej serdecznie gratuluje Laureatowi odniesionego sukcesu i jednocześnie gorąco zachęca wszystkich naszych studentów do udziału w licznych uczelnianych i ogólnopolskich konkursach językowych organizowanych na naszej uczelni.

Magdalena Koźuch

WYDZIAŁ MECHANICZNY

■ Rozwój kadry naukowej

Otwarte przewody doktorskie na kierunku budowa i eksploatacja maszyn:

- **mgr inż. Sylwester Korga** (temat rozprawy: „Wykorzystanie metody elementów skończonych w badaniach teoretyczno-doświadczalnych tarcia ślizgowego w warunkach odkształceń plastycznych”, promotor – prof. dr hab. inż. Klaudiusz Lenik),
- **mgr inż. Mariusz Kłonica** (temat rozprawy: „Badanie stanu energetycznego warstwy wierzchniej wybranych materiałów konstrukcyjnych po ozonowaniu”, promotor – prof. dr hab. inż. Józef Kuczmazewski),
- **mgr inż. Łukasz Jedliński** (temat rozprawy: „Metoda oceny montażu zębatych przekładni stożkowych na

podstawie sygnału drgań”, promotor – prof. dr hab. inż. Józef Jonak).

Aneta Krzyżak

■ Współpraca międzynarodowa

■ Intensywna współpraca międzynarodowa

Pracownicy Katedry Termodynamiki, Mechaniki Płynów i Napędów Lotniczych uczestniczyli w wyjeździe zagranicznym do Austrii i Włoch. W ramach wyjazdu zorganizowano dwa seminaria naukowe oraz pięć wizytacji (na uniwersytecie, na targach motoryzacyjnych, w parku naukowo-technologicznym i w zagranicznych firmach).

Mapa wyjazdu zagranicznego pracowników Katedry (fot. Paweł Magryta)

W ramach Międzynarodowego Seminarium *Improving performance of internal combustion engines and advanced energy conversion systems using simulation models* na Uniwersytecie w Trieście (Włochy) pracownicy Katedry oraz pracownicy włoskiego Uniwersytetu, wygłosili kilka referatów związanych z tematyką spotkania. Następnego dnia odbyła się wizytacja pracowników Politechniki Lubelskiej na Uniwersytecie w Trieście. Należy podkreślić, że wizyta prof. M. Wendekera w tej placówce oświatowej nie odbyła się po raz pierwszy. Współpraca pomiędzy dwiema uczelniami miała początek już w 2004 roku i dotyczy zagadnień energii odnawialnej.

W ostatnim dniu wizyty we Włoszech pracownicy Katedry odwiedzili Park Naukowo-Technologiczny w Trieście (AREA Science Park Trieste). Na terenie parku zlokalizowany jest akcelerator cząstek, który jest jedną z nielicznych takich konstrukcji w Europie i na świecie. Badania tam prowadzone dotyczą zagadnień budowy atomowej różnych materiałów. Laboratoria, które się tam znajdują pozwalają również na badanie struktury wewnętrznej materiałów przez zastosowanie promieniowania rentgena.

3 maja 2011 r. odbyło się Międzynarodowe Seminarium *AVL Simulation Tools - Practical Applications* w siedzibie firmy AVL w Grazu (Austria). Należy podkreślić, że pracownicy Katedry wykorzystują oprogramowanie firmy AVL (*AVL Fire* i *AVL Boost*) do obliczeń i symulacji zjawisk przepływowych zachodzących w silnikach spalinowych. Współpraca pomiędzy Katedrą a firmą AVL rozpoczęła się na początku 2010 roku, kiedy to na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej zostało utworzone Laboratorium Zaawansowanych Technik Modelowania Przepływów. Możliwość osobistego spotkania się z pracownikami firmy AVL, którzy są autorami oprogramowania używanego na Politechnice Lubelskiej zaowocowała dalszym rozszerzeniem współpracy i wymianą doświadczeń w używaniu ww. programów.

4 maja 2011 r. pracownicy Katedry zostali zaproszeni do udziału w wizytacji w ośrodku badawczo-rozwojowym firmy AVL List GmbH w Grazu. Firma ta jest światowym liderem w badaniach silników spalinowych, układów napędowych i akustyki samochodów osobowych. AVL dostarcza urządzenia badawcze do hamowni silnikowych na całym świecie oraz współpracuje z prawie wszystkimi producentami samochodów. Wizytacja pracowników Politechniki Lubelskiej w najnowszych laboratoriach i na stanowiskach badawczych silników spalinowych pozwoliła na poszerzenie

wiedzy i zdobycie doświadczenia na temat aktualnego stanu światowej motoryzacji. Należy podkreślić, że przewodnikiem wycieczki po siedzibie firmy AVL był sam Wiceprezes spółki Pan Werner Moser.

W ostatnim dniu miała miejsce wizytacja w firmie Austro Engine GmbH w miejscowości Wiener Neustadt (Austria). Firma ta zajmuje się produkcją i modernizacją silników na potrzeby ich montażu w samolotach. Dysponuje ona kilkoma stanowiskami hamownianymi do badania silników lotniczych w tym jednym wyposażonym w hamulec powietrzny. Wizytacja ta zapoczątkowała współpracę między Politechniką Lubelską a ww. firmą oraz przyczyniła się do zwiększenia wiedzy na temat nowoczesnych napędów lotniczych.

Ostatnim przystankiem podczas wyjazdu był Wiedeń. Pracownicy Katedry mieli możliwość obejrzenia części wystawy rozpoczynającego się następnego dnia 32 Międzynarodowego Sympozjum Motoryzacyjnego. Podczas tego sympozjum prezentowane były najnowocześniejsze rozwiązania konstrukcyjne i współczesne trendy rozwoju techniki motoryzacyjnej. Wizytacja części wystawy pozwoliła na poszerzenie wiedzy o najnowszym stanie motoryzacji światowej.

Dominika Kopaczek

Projekt Co-ExIn

W Katedrze Procesów Polimerowych realizowany jest projekt „Technologiczne i konstrukcyjne aspekty wytłaczania i wtryskiwania kompozytów i nanokompozytów polimerowych”.

W ramach projektu gościem na Politechnice Lubelskiej był prof. Oleh Suberlyak z Politechniki Lwowskiej, który wygłosił referat na temat „Struktura a podstawowe właściwości polimerów”. Rozpoczęły się również badania wynikające z harmonogramu projektu. W bieżącym roku kalendarzowym przewidziane są badania właściwości kompozytów na podstawie termoplastycznej przetwarzanych metodą wytłaczania jednoślakowego. W związku z tym na Politechnice Lubelskiej odbyło się szkolenie połączone z warsztatami z zakresu wytaczania jednoślakowego z aktywną strefą rowkowaną. W szkoleniu tym udział wzięli naukowcy z Politechniki Lwowskiej.

Wykład profesora Oleha Suberlyaka (z prawej) (fot. Tomasz Jachowicz)

6 września 2011 r. w gmachu Politechniki Lwowskiej miało miejsce zebranie większości naukowców wszystkich uczelni partnerskich biorących udział w projekcie. W spotkaniu uczestniczyło 16 osób. Tym samym uroczystie rozpoczęto działania w ramach czteroletniego projektu Co-ExIn. Uczestnicy projektu zostali przyjęci przez profesora Zoryana Pikha, Prorektora ds. nauki Politechniki Lwowskiej. Podczas spotkania we Lwowie uczestnicy zapoznali się z historią uczelni we Lwowie, zwiedzili wnętrza zabytkowych budynków uczelni, a także muzeum wynalazków i najciekawszych projektów wykonanych przez pracowników Politechniki Lwowskiej. We Lwowie zorganizowano seminarium, na którym profesor Emil Spišák, Prorektor Uniwersytetu Technicznego w Koszycach na Słowacji wygłosił referat przybliżając działalność i misję Uniwersytetu w Koszycach. Natomiast dr inż. Tomasz Jachowicz wygłosił referat na temat „Technologiczne aspekty odlewania rotacyjnego”.

Zwiedzanie laboratorium Katedry Technologii Przetwórstwa Tworzyw sztucznych w Instytucie Chemii i Technologii Chemicznych Politechniki Lwowskiej (fot. Tomasz Jachowicz)

Aneta Krzyżak

Wyróżnienia

Wygrana na skalę europejską

Na początku grudnia 2010 roku zespół naukowo-badawczy pod kierownictwem prof. Mirosława Wendekera złożył wniosek do konkursu RESEARCH and TECHNOLOGY DEVELOPMENT PROJECTS o numerze SP1-JTI-CS-2010-05 ogłoszonego przez konsorcjum CLEAN SKY w ramach 7. Programu Ramowego Unii Europejskiej. Konkurs

nosił nazwę “Integration studies of an optimal Diesel engine matching the ideal light rotorcraft platform characteristics”.

Clean Sky jest stowarzyszeniem firm, które w ramach swojej działalności i przy pomocy finansowania z Unii Europejskiej działają na korzyść ograniczenia zanieczyszczenia europejskiego nieba. W skład konsorcjum Clean Sky wchodzi takie firmy, jak: Airbus, Eurocopter, Agusta Westland, Saab, Liebherr, Rolls-Royce i inne. W styczniu 2011 roku z Brukseli dotarła do prof. M. Wendekera wiadomość, że wniosek złożony przez Katedrę Termodynamiki, Mechaniki Płynów i Napędów Lotniczych zdobył największą liczbę punktów i pokonał połączone siły z Hiszpanii: Politechniki w Walencji, Politechniki w Madrycie i firmy MDA Srl (drugie miejsce) oraz z Włoch: firma Oral Engineering i Uniwersytet w Bolonii (trzecie miejsce). Należy podkreślić, że Politechnika Lubelska jako jedyna uczelnia z Europy Wschodniej wygrała konkurs w ramach istniejącego Konsorcjum Clean Sky. Sukces jaki odniósł zespół prof. M. Wendekera otwiera drzwi na kolejne wygrane na skalę europejską i z pewnością podniesie prestiż naszej uczelni nie tylko w Polsce ale też za granicą.

Logo konsorcjum Clean Sky, źródło: www.cleansky.eu

Wygrany projekt obejmuje opracowanie silnika Diesla do zastosowania w lekkim śmigłowcu. Całkowita wartość projektu wynosi 617.320,00 euro. Termin jego realizacji to 18 miesięcy. Na dzień dzisiejszy pozytywnie zakończone zostały wszystkie negocjacje pomiędzy Politechniką Lubelską a Konsorcjum Clean Sky oraz została podpisana umowa partnerska pomiędzy naszą uczelnią a firmą Agusta Westland - WSK „PZL Świdnik S.A”, na której potrzeby realizowany będzie ww. projekt. Podpisana została również umowa o dofinansowanie projektu, co pozwoliło na rozpoczęcie prac nad innowacyjnym silnikiem Diesla do lekkiego śmigłowca.

Dominika Kopaczek

Konferencje

„Lubelska nauka dla biznesu”

W dzisiejszych czasach budowanie trwałej przewagi konkurencyjnej i rozwoju przedsiębiorstw, a tym samym regionów, musi opierać się na wiedzy i innowacji. Lublin jest jednym z większych ośrodków akademickich w Polsce, z ciągle rozwijającym się zapleczem naukowo-badawczym

oraz dużym kapitałem ludzkim. Z tego względu można stwierdzić, że Lublin to miasto, które posiada potencjał dla rozwoju gospodarczego.

Współpraca środowisk nauki i biznesu przynosi wymierne korzyści zarówno przedstawicielom nauki, jak i przedsiębiorcom. Uczelnie współpracują z przedsiębiorstwami dając możliwości poszerzenia zakresu prowadzonych badań naukowych, rozwijania umiejętności badawczych pracowników naukowych. W konsekwencji poprawia się prestiż i pozycja szkoły wyższej na rynku. Poza tym, tego rodzaju współpraca daje szansę Uczelni na zdobycie nowych funduszy i poprawę sytuacji finansowej. Przedsiębiorcy korzystający w swej działalności z wiedzy i dokonań naukowych podnoszą swoją innowacyjność, a co za tym idzie konkurencyjność. Wdrażanie w firmach innowacji daje możliwość poprawy jakości oferowanych usług, produktów czy zwiększenia wydajności firmy. Problemem jest jednak niewystarczająca współpraca między sektorem B+R, a przedsiębiorstwami, która skutkuje brakiem efektywnego przełożenia dokonań naukowych na grunt przemysłu. W celu zaktywizowania współpracy pomiędzy środowiskami nauki oraz biznesu należy zlikwidować istniejące bariery hamujące efektywną współpracę. Często mają one charakter informacyjny wynikający z utrudnionej komunikacji, jak również z braku informacji na temat konkretnych możliwości nawiązania współpracy i korzyści z niej wynikających.

W celu przełamania istniejących barier współpracy biznesu z nauką 21 września 2011 r. na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej odbyła się konferencja „Lubelska nauka dla biznesu”. Konferencja została zorganizowana z inicjatywy biura Enterprise Europe Network Politechniki Lubelskiej, które do współpracy przy organizacji konferencji zaprosiło wszystkie lubelskie uczelnie oraz największą na Lubelszczyźnie organizację zrzeszającą przedsiębiorców - Lubelski Klub Biznesu. Impreza została zorganizowana pod honorowym patronatem Marszałka Województwa Lubelskiego Krzysztofa Hetmana w ramach European SME Week 2011. Konferencja miała na celu zbliżenie środowiska lubelskich naukowców i przedsiębiorców. W trakcie konferencji omówiona została oferta lubelskich uczelni skierowana do przedsiębiorstw. Przedsiębiorcy w przerwach konferencji, na stoiskach informacyjnych, mieli szansę zapoznać się ze szczegółową ofertą 5 największych lubelskich uczelni. Na konferencji po raz pierwszy zostały zaprezentowane przez Dyrektora Departamentu Gospodar-

ki i Innowacji UM Piotra Janczarka nowe warunki formalne projektu systemowego „Wsparcie Regionalnej Sieci Współpracy”. Była to pierwsza tego typu impreza w regionie zorganizowana z inicjatywy środowiska naukowego. Konferencja cieszyła się dużym zainteresowaniem zarówno ze strony przedsiębiorców, jak i naukowców, którzy licznie (128 osób) przybyli na spotkanie.

Magdalena Szukała

■ Silnik Wankla na wodór

8 września 2011 r. na terenie Lubelskiego Parku Naukowo-Technologicznego miała miejsce konferencja podsumowująca projekt „Zasilanie wodorem silnika Wankla” dofinansowany w ramach funduszy Innowacyjna Gospodarka nr umowy: UDA-POIG.01.03.01-06-036/08-03. Projekt był realizowany pod kierownictwem prof. M. Wendekera przez pracowników Katedry Termodynamiki, Mechaniki Płynów i Napędów Lotniczych. Całkowita wartość projektu wyniosła 1991800 zł, a czas jego realizacji wyniósł 24 miesiące. W trakcie projektu opracowana została innowacyjna technologia zasilania wodorem silnika Wankla, w celu zastosowania go jako przydomowego generatora energii elektrycznej. W ramach konferencji swoje wystąpienie podsumowujące projekt wygłosił prof. M. Wendeker, natomiast gościem honorowym, który również przedstawił referat był Koordynator Lubelskiego Regionalnego Punktu Kontaktowego dr inż. Andrzej Stępniewski. W ramach konferencji odbyła się również premiera filmu zrealizowanego na potrzeby projektu.

Wizyta na stanowisku hamownianym silnika Wankla w Lubelskim Parku Naukowo-Technologicznym (fot. Michał Biały)

Dodatkowym punktem konferencji była prezentacja stanowiska hamownianego silnika Wankla, które zlokalizowane jest na terenie Lubelskiego Parku Naukowo-Technologicznego. Stanowisko to posiada pełną infrastrukturę do obsługi ww. silnika oraz do przeprowadzania badań hamownianych przy zasilaniu benzyną lub wodorem. Na konferencji był Prodziekan ds. Studenckich dr hab. inż. Krzysztof Łukasik, prof. PL. W konferencji uczestniczyło też wielu pracowników Politechniki Lubelskiej, przedstawiciele firm związanych z branżą energetyczną w woj. lubelskim, przedstawiciele z Urzędu Marszałkowskiego oraz reprezentanci lokalnych mediów.

Dominika Kopać

W wydarzenie

Nowe stanowiska badawcze Katedry Podstaw Inżynierii Produkcji

Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji w czerwcu i lipcu 2011 r. wzbogaciła swoją bazę naukowo-badawczą o stanowisko do badań wytrzymałościowych. Stanowisko to składa się z dwóch maszyn wytrzymałościowych firmy Zwick Z150 i Zwick 2,5 oraz ze stanowiska do badań starzeniowych, obejmującego komorę szoków termicznych oraz komorę klimatyczną. Istotnym elementem prowadzonych badań będą badania modyfikowanych, nowoczesnych klejów dla lotnictwa i przemysłu maszynowego o podwyższonej odporności cieplnej. Inwestycja istotnie wzmocni potencjał badawczy Katedry Podstaw Inżynierii Produkcji, a tym samym Politechniki Lubelskiej oraz przyczyni się do znacznego rozszerzenia możliwości i rodzaju prowadzonych prac naukowo-badawczych, a także pozwoli na przygotowanie ofert badań skierowanych do przemysłu.

Stanowisko do badań wytrzymałościowych zostało sfinansowane ze środków Funduszu Nauki i Technologii Polskiej.

Maszyna wytrzymałościowa Zwick Z150 Allround-Line

Maszyna wytrzymałościowa Zwick 2,5

Komora szoków termicznych oraz komora klimatyczna

Anna Rudawska

WYDZIAŁ ELEKTROTECHNIKI I INFORMATYKI

Konferencje

VII Międzynarodowa Konferencja NEET 2011

W dniach od 28 czerwca do 1 lipca 2011 roku odbyła się w Zakopanem już po raz siódmy Międzynarodowa Konferencja NEET 2011 „New Electrical and Electronic Technologies and Their Industrial Implementation”. Jej organizatorem była Katedra Urządzeń Elektrycznych i Techniki

Wysokich Napięć Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej. Współorganizatorami konferencji byli: Państwowy Uniwersytet Białoruski w Mińsku (Białoruś), Białoruski Państwowy Uniwersytet Techniczny w Mińsku (Białoruś), Białoruski Państwowy Uniwersytet Pedagogiczny w Mińsku (Białoruś), Uniwersytet im. Vytautasa Magnusa w Kownie (Litwa) oraz Przykarpaccy Narodowy Uniwersytet im. Wasyla Stefanyka (Ukraina).

W obradach wzięło udział ponad 120 osób reprezentujących ośrodki naukowe z Europy. Konferencja poświęcona była prezentacji nowych osiągnięć i wyników badań w dzie-

dzinie elektrotechniki i elektroniki oraz ich zastosowaniu w przemyśle, a także wymianie doświadczeń naukowców i praktyków. Podczas sześciu sesji plenarnych oraz dwóch posterowych zaprezentowano ponad 130 prac o charakterze poznawczym i aplikacyjnym.

Uczestnicy Konferencji NEET 2011 podczas obrad

Tematyka konferencji obejmowała następujące zagadnienia:

- nowe rozwiązania konstrukcyjne urządzeń elektrycznych;
- techniki mikroprocesorowe w układach sterowania i automatyki;
- technologie stosowane w mikroelektronice;
- materiały stosowane w elektrotechnice i elektronice oraz metody ich modyfikacji;
- symulacja komputerowa procesów technologicznych;
- wykorzystanie technik optoelektronicznych do monitoringu przebiegu procesów technologicznych i pracy urządzeń;
- technologie elektrostatyczne i ich zastosowanie w przemyśle i ochronie środowiska;
- nowoczesne systemy ochrony i przesyłu informacji;
- doświadczenia i trudności we wdrażaniu nowych technologii.

Najlepsze prace, które zostały zaprezentowane podczas konferencji po uzyskaniu pozytywnych recenzji zostaną opublikowane w czasopiśmie *Przegląd elektrotechniczny* znajdującym się na liście A Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Tomasz N. Kottunowicz

■ Międzynarodowa Konferencja Elmecco-7 i Seminarium AoS-10

W dniach 28-30 września 2011 r. odbyły się w Ośrodku Szkoleniowo-Wypoczynkowym „Energetyk” w Nałęczowie połączone konferencje: VII Międzynarodowa Konferencja „Electromagnetic Devices and Processes in Environment Protection” ELMECCO-7 oraz jubileuszowe X Seminarium „Applications of Superconductors” AoS-10. Współorganizatorami obu konferencji byli: Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej, Centrum Doskonałości Zastosowań Technologii Nadprzewodnikowych i Plazmowych w Energetyce ASPPECT,

Komisja Plazmy Niskotemperaturowej Oddziału Lubelskiego PAN, Oddział Lubelski PTETiS, Lubelskie Towarzystwo Naukowe i Oddział Lubelski SEP. Konferencjom przewodniczyli: prof. Henryka D. Stryczewska (dyrektor Instytutu Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii) i prof. Tadeusz Janowski (dyrektor Centrum Doskonałości ASPPECT), a w Komitecie Organizacyjnym pracowali: prof. Andrzej Wac-Włodarczyk, dr inż. Paweł Surdacki, dr inż. Grzegorz Wojtasiewicz, dr inż. Leszek Jaroszyński, mgr inż. Beata Kondratowicz-Kucewicz i mgr Renata Jaroszyńska (sekretarz).

Obie konferencje należą do cyklu organizowanych od 1994 r. co trzy lata przez Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii Politechniki Lubelskiej międzynarodowych konferencji ELMECCO – „Electromagnetic Devices and Processes in Environment Protection”, którym towarzyszyły warsztaty naukowe dla młodych naukowców i dyplomatów „Superconducting & Plasma Technologies in Power Engineering”. Kolejne edycje tej konferencji odbyły się w Nałęczowie lub w Kazimierzu Dolnym nad Wisłą w latach 1994, 1997, 2000, 2003, 2005, 2008. Drugą konferencją, o unikalnej w skali kraju tematyce, jest Seminarium „Zastosowania Nadprzewodników ZN” organizowane corocznie od 1999 r. w Lublinie, Nałęczowie lub w Kazimierzu Dolnym.

Konferencja ELMECCO-7 dotyczyła problematyki urządzeń i procesów elektromagnetycznych w ochronie środowiska. Obszar tematyczny konferencji obejmował m.in. następujące zagadnienia: zastosowania urządzeń elektromagnetycznych oraz technologii plazmowych i ozonowych do oczyszczania powietrza, wody i gleby, kompatybilność elektromagnetyczną, wpływ pól elektromagnetycznych, hałasu i drgań na organizmy żywe, monitorowanie środowiska, współpraca odnawialnych źródeł energii z urządzeniami elektrycznymi, komputerowe projektowanie urządzeń i procesów elektromagnetycznych, nanomateriały i nanotechnologie, inżynieria biomedyczna.

W zakres tematyczny jubileuszowego Seminarium „Applications of Superconductors AoS-10” weszły m.in. zjawiska w nadprzewodnikach, układy chłodzenia urządzeń nadprzewodnikowych, nadprzewodnikowe druty, taśmy i kable elektroenergetyczne, elektromagnesy nadprzewodnikowe, nadprzewodnikowe separatory magnetyczne, lewitacja i łożyska nadprzewodnikowe, nadprzewodnikowe ograniczniki prądu, nadprzewodnikowe zasobniki energii, nadprzewodnikowe transformatory i maszyny elektryczne, zastosowania nadprzewodnictwa w metrologii, elektronice i medycynie.

W konferencji wzięło udział ok. 75 naukowców z ośrodków zagranicznych i krajowych zajmujących się zastosowaniami technologii plazmowych i nadprzewodnikowych w energetyce i ochronie środowiska, w tym ponad 20 zaproszonych gości z Japonii (Sojo Univ., Kumamoto Univ., Vic Int. Co., Tokai Univ., Sojo Univ., AIST), Wielkiej Brytanii (Cambridge Univ.), Rosji (ZIBJ Dubna), Ukrainy (National Univ. Kijów), Słowacji (Comenius University, Bratislava). Ośrodki krajowe reprezentowane były przez naukowców z politechnik: Warszawskiej, Łódzkiej, Poznańskiej, Śląskiej, Wrocławskiej, Lubelskiej, Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego, AGH, Instytutu Maszyn Przepływowych w Gdańsku, Instytutu Tele- i Radiotechnicznego oraz Instytutu Elektrotechniki.

Uczestnicy międzynarodowej konferencji ELMECO-7 i Seminarium AoS-10, Nałęczów

Połączone konferencje składały się z 4 sesji oralnych, na których przedstawiono 14 referatów oraz 2 sesji posterowych obejmujących 65 prezentacji.

Pierwsze 3 sesje oralne (7 referatów) oraz sesja posterowa (31 prezentacji) poświęcone zostały zaprezentowaniu stanu badań nad zastosowaniami nadprzewodnictwa w energetyce w 100-lecie odkrycia zjawiska nadprzewodnictwa przez holenderskiego uczonego Heike Kamerlingh-Onnesa. W referatach przedstawiono badania elektromagnesów nadprzewodnikowych do wytwarzania silnych pól magnetycznych, separacji magnetycznej zanieczyszczeń i badań cząstek elementarnych, nadprzewodnikowe kable, transformatory, ograniczniki prądów zwarcia i zasobniki energii poprawiające działanie urządzeń i sieci elektroenergetycznych. W referatach znalazły odzwierciedlenie intensywne w ostatnich latach światowe badania w dziedzinie zastosowań nadprzewodnictwa oraz nanotechnologii szczególnie wiążące się z elektrotechnologiami dla ochrony środowiska.

Czwarta sesja oralna (7 referatów) oraz druga sesja posterowa (34 prezentacje) dotyczyła problematyki badań urządzeń elektromagnetycznych do oczyszczania gleby, atmosfery i wody. Zaprezentowano także zastosowanie zjawisk elektromagnetycznych w biologii i medycynie, metrologiczne i fizyczne zagadnienia diagnostyki i modelowania procesów przemysłowych, metody nieniszczącego testowania defektów w materiałoznawstwie i medycynie oraz zastosowania optycznych metod przetwarzania danych i metod sztucznej inteligencji do testowania, diagnostyki i sterowania procesów energetycznych.

Wszystkie przedstawione referaty zostały zamieszczone w wydanych materiałach konferencyjnych, natomiast wybrane przez Komitet Naukowy prace zostaną po procesie recenzyjnym skierowane do publikacji w postaci rozszerzonych artykułów w czasopismach *Przegląd Elektrotechniczny* i *Journal of AOTS*.

Na podstawie rosnącego wciąż zainteresowania uczestników udziałem w obu specjalistycznych konferencjach,

można stwierdzić, że Elmeco i AoS na stałe wpisały się do kalendarium spotkań naukowych w zakresie urządzeń elektromagnetycznych dla ochrony środowiska i zastosowań nadprzewodników w energetyce.

Paweł Surdacki

Sesja Jubileuszowa Oddziału Lubelskiego PTETiS

Dnia 28 września 2011 r. odbyła się na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki PL Jubileuszowa Sesja Oddziału Lubelskiego Polskiego Towarzystwa Elektrotechniki Teoretycznej i Stosowanej. Była ona poświęcona uczczeniu zarówno 50-lecia całego Towarzystwa, jak i 10-lecia jego Oddziału Lubelskiego. Sesja naszego Oddziału włączyła się w cykl wydarzeń PTETiS odbywających się w ciągu całego jubileuszowego roku 2011. Obchody rozpoczęły się uroczystą Sesją Plenarną Zarządu Głównego Towarzystwa w styczniu 2011 r. w Politechnice Warszawskiej. W sesji tej wzięli udział przedstawiciele Oddziału Lubelskiego: przewodniczący prof. Tadeusz Janowski oraz sekretarz dr inż. Paweł Surdacki. Kolejnymi wydarzeniami były odbywające się na przestrzeni całego roku 2011 uroczyste sesje regionalne w poszczególnych Oddziałach Towarzystwa.

Obchody upamiętnione zostały specjalnymi materiałami jubileuszowymi: drzewem genealogicznym PTETiS przedstawiającym daty powstania zarówno całego Towarzystwa, jak i poszczególnych jego Oddziałów wraz ze zdjęciami kolejnych przewodniczących, poczem pierwszych elektryków polskich (urodzonych do 1900 r.), jak też pamiątkowym kalendarzem ściennym przedstawiającym mapę rozmieszczenia Oddziałów PTETiS i kalendarium oddziałowych sesji jubileuszowych oraz okolicznościowym kalendarzem biurowym. Historia i działalność całego Towarzystwa została przedstawiona w Informatorze PTETiS nr 18 (grudzień 2010), zaś nasz Oddział wydał na sesję jubileuszową własny

biuletyn „10 lat Oddziału Lubelskiego PTETiS”. Oprócz historii i działalności Oddziału Lubelskiego biuletyn zawiera również biogramy wszystkich swych członków.

Sesję Oddziału Lubelskiego otworzył prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski, witając zarówno członków Oddziału, jak i gości, wśród których byli polscy i japońscy uczestnicy rozpoczynającej się tego dnia międzynarodowej konferencji Elme-co-7. Następnie Przewodniczący wspomniął trzech zmarłych kolegów z naszego Oddziału: doc. dr inż. Tadeusza Latochę (20.10.2003 r.), mgr inż. Jana Szpondera (29.06.2003 r.) i dra inż. Zbigniewa Złonkiewicza (24.07.2006 r.). Zgromadzeni uczcili Ich pamięć chwilą ciszy.

Historię i działalność Oddziału Lubelskiego w latach 2000-2011 ilustrowaną zdjęciami z przeprowadzonych zebrań naukowych, konferencji, seminariów i warsztatów naukowych przedstawił dr inż. Paweł Surdacki.

Oddział nasz powołany został przez Zarząd Główny 4 grudnia 2000 r. jako dwunasty z kolei oddział PTETiS. W początkach swej działalności liczył 24 członków-założycieli, obecnie zaś ma 55 członków (w tym 4 kobiety), co stawia Oddział Lubelski według liczebności członków jako siódmy wśród 14 obecnie istniejących oddziałów Towarzystwa liczącego ponad 800 członków. W Oddziale jest obecnie 46 pracowników Wydziału Elektrotechniki i Informatyki PL, 3 członków jest pracownikami lubelskiej Pracowni Technologii Nadprzewodnikowych Instytutu Elektrotechniki w Warszawie, 2 – pracuje stale za granicą (prof. Bartłomiej Głowacki – Uniwersytet Cambridge, Wielka Brytania, prof. Andrzej Nafalski – Uniwersytet Południowej Walii, Adelajda, Australia), zaś 1 jest pracownikiem Uniwersytetu Przyrodniczego. Spośród członków Oddziału Lubelskiego 7 osób posiada tytuł profesora, 8 osób – stopień doktora habilitowanego, 39 osób – stopień doktora, a jedna – tytuł magistra.

We wszystkich czterech kadencjach władz Oddziału Lubelskiego od 15 grudnia 2000 r. nieprzerwanie do chwili obecnej funkcję przewodniczącego Oddziału pełni prof. dr hab. inż. Tadeusz Janowski, sekretarza Oddziału - dr inż. Paweł Surdacki, zaś członków Zarządu – prof. dr hab. inż. Henryka Stryczewska (obecnie skarbnik Oddziału) i dr hab. inż. Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. PL. We władzach Oddziału nieprzerwanie zasiadają też: prof. PL Wojciech Jarzyna (do 2005 r. przewodniczący Komisji Rewizyjnej, a obecnie wiceprzewodniczący Zarządu) i dr inż. Ryszard Goleman (członek Komisji Rewizyjnej). Do zasłużonych działaczy Oddziału Lubelskiego należą również: były dziekan WEiI (do 2005 r.) prof. PL Zygmunt Rutka, obecny dziekan prof. dr hab. inż. Waldemar Wójcik (członek Zarządu Oddziału i członek Głównej Komisji Rewizyjnej) i prodziekan ds. nauki prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko (wiceprzewodniczący w trzech kadencjach), prof. PL Jarosław Sikora (od 2005 r. członek a obecnie przewodniczący Komisji Rewizyjnej) i prof. PL Czesław Karwat (aktualny członek Zarządu) oraz dr inż. Maria Zielińska – członek Zarządu (2000-2008) i Głównej KR (2002-2005).

Po przedstawieniu działalności Oddziału Lubelskiego PTETiS odbyła się prezentacja filmu opracowanego przez Zarząd Główny przedstawiającego w ciekawy i syntetyczny sposób historię i działalność PTETiS w skali ogólnopolskiej. Dopełnieniem była multimedialna nastrojowa prezentacja wspomnieniowa poświęcona pamięci członków honorowych Towarzystwa.

Następnie wystąpił przewodniczący Zarządu Głównego prof. Krzysztof Kluszczyński, który na ręce dziekana prof. Waldemara Wójcika przekazał Złotą Odznakę PTETiS przyznaną Wydziałowi Elektrotechniki i Informatyki PL, który od 2003 r. jest członkiem wspierającym Towarzystwa. Ponadto, wręczył prof. Waldemarowi Wójcikowi dyplom Złotej Odznaki oraz prof. PL Wojciechowi Jarzynie i prof. PL Andrzejowi Wac-Włodarczykowi Srebrne Odznaki PTETiS.

Dołączyli oni do grona wyróżnionych w 2008 r.: prof. Tadeusza Janowskiego (Złota Odznaka PTETiS) oraz prof. Zygmunta Rutki, prof. Henryki D. Stryczewskiej i dr inż. Pawła Surdackiego (Srebrna Odznaka).

Na ręce przewodniczącego Oddziału prof. Tadeusza Janowskiego przekazany został okolicznościowy dyplom bratniego Lubelskiego Oddziału Stowarzyszenia Elektryków Polskich, reprezentowanego przez przewodniczącego inż. Jacka Woźniaka i wiceprezesa mgr inż. Tadeusza Karczmarczyka. Odczytano również otrzymane listy gratulacyjne dla Oddziału Lubelskiego.

W części naukowej sesji prof. Tadeusz Janowski wygłosił referat „Sto lat nadprzewodnictwa (1911-2011)”, którego mottem było upamiętnienie jubileuszu 100-lecia odkrycia nadprzewodnictwa przez holenderskiego uczonego Heike Kamerlingh-Onnesa. Odkrycie to dało podstawy do intensywnego w ostatnich dziesięcioleciach rozwoju technologii nadprzewodników i ich zastosowań, które zostały przedstawione w referacie. Tematyka ta, będąca jednym z najważniejszych obszarów zainteresowania członków Oddziału Lubelskiego PTETiS, została następnie szczegółowo rozwinięta w odbywającym się w dniach 28-20 września 2011 r. X Seminarium „Applications of Superconductors AoS-10”.

Paweł Surdacki

Uroczystość wręczenia Złotych i Srebrnych Odznak PTETiS. Od lewej: prof. Andrzej Wac-Włodarczyk, prof. Krzysztof Kluszczyński, prof. Waldemar Wójcik, prof. Tadeusz Janowski, prof. Wojciech Jarzyna, prof. Henryka D. Stryczewska

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA I ARCHITEKTURY

■ **Rozwój kadry naukowej** ■

Dnia 29 września 2011 r. na Wydziale Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej **mgr inż. Macieja Trochonicza** pt.: „Analiza skuteczności przepon wykonywanych metodami iniekcji chemicznej w murach z opoki wapniastej”. Promotorem pracy był dr hab. inż. Bogusław Szmygin, prof. PL. Recenzentkami były dr hab. Jadwiga Łukaszewicz z Uniwersytetu im. Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz dr hab. inż. Anna Halicka, prof. PL z Wydziału Budownictwa i Architektury Politechniki Lubelskiej.

Katarzyna Choroś

■ **Badania** ■

■ „Innowacyjna technologia produkcji zeolitów z popiołów lotnych”

Zeolity śmiało możemy nazwać minerałami XXI wieku ze względu na ich niezwykle właściwości, sposób ich wytwarzania i szereg potencjalnych zastosowań.

Zeolity działają jak gąbka: w nanokryształach jest mnóstwo otworów i kanalików. Dzięki temu każdy kryształ może wchłonąć ponad trzy razy więcej substancji, niż sam waży.

Zeolity naturalne posiadają ściśle określone rozmiary kanałów, co w znaczący sposób zawęża możliwości ich zastosowania przemysłowego. Obecnie na świecie zeolity syntetyczne otrzymuje się z odczynników chemicznych. Dr inż. Wojciech Franus opracował inną technologię produkcji syntetycznych zeolitów, co ciekawe, wytwarza te niezwykle minerały z odpadów. Głównym składnikiem wykorzystywanym do produkcji zeolitów jest popiół lotny – produkt uboczny spalania węgla w elektrowniach i elektrociepłowniach. Zastosowanie tej nowoczesnej technologii na skalę przemysłową pozwoli nie tylko na neutralizację odpadów, ale także na wytwarzanie pełnowartościowego produktu – zeolitów, które mogą być wykorzystywane m.in. do zmiękczenia wody, wychwytywania CO₂ z powietrza czy przy technologii wytwarzania szyb zespolonych.

Dr inż. Wojciech Franus może prowadzić badania nad opracowaniem technologii produkcji zeolitów z popiołów lotnych dzięki dofinansowaniu z Europejskiego Funduszu

Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Innowacyjna Gospodarka.

Istotą projektu jest opracowanie i uruchomienie doświadczalnej, w pełni zautomatyzowanej linii produkcyjnej do syntez zeolitów z popiołów lotnych. Celem bezpośrednim projektu jest opracowanie możliwości otrzymywania materiału zeolitowego z popiołów lotnych na skalę przemysłową.

Prototyp linii technologicznej stworzony na potrzeby reakcji syntezy będzie wykorzystywał odpad w postaci popiołu lotnego.

Technologia transformacji popiołów lotnych w zeolity pozwoli uzyskać syntetyczny materiał zeolitowy o porównywalnych parametrach technologicznych do obecnie produkowanych w kraju i za granicą na bazie odczynników chemicznych.

Po zakończeniu projektu prototyp linii technologicznej wraz z dokumentacją techniczną zostanie udostępniony na zasadach rynkowych podmiotom gospodarczym zainteresowanym wdrożeniem go do swoich przedsiębiorstw w celu podniesienia ich innowacyjności i konkurencyjności.

Prototyp linii technologicznej do produkcji materiału zeolitowego

Schemat reakcji syntezy materiału zeolitowego

Opracowanie nowatorskiej technologii pozwoli nie tylko na redukcję materiału odpadowego, ale też na stworzenie ekonomicznych, wydajnych systemów technologicznych do produkcji zeolitów.

Wyniki badań nad syntezą hydrotermalną zeolitów pozwolą na nowe racjonalne wykorzystanie surowców odpadowych (popiołów lotnych) i zastosowanie otrzymanych na ich bazie produktów syntezy w przemyśle i inżynierii środowiska. Proponowane kompleksowe rozwiązanie technologiczne, uwzględniające wielokrotne wykorzystanie roztworów reakcyjnych, w znaczący sposób obniży koszty produkcji materiału zeolitowego i wyeliminuje konieczność utylizacji mocno alkalicznych ścieków, a jednocześnie będzie jednym z pierwszych tego rodzaju przedsięwzięć w kraju i na świecie.

Katarzyna Choroś

Inwestycje

Dzięki dofinansowaniu z Unii Europejskiej Wydział Budownictwa i Architektury przekształcił się w nowoczesny ośrodek edukacyjno-naukowy, spełniający europejskie standardy wyposażenia edukacyjnego i badawczego. Nie tylko wykonano generalny remont budynku wydziału (mającego ponad 30 lat), ale także zmodernizowano i rozbudowano infrastrukturę informatyczną oraz Laboratorium Budownictwa. 10 pracowni dydaktyczno-naukowych zostało wyposażonych w ponad 200 specjalistycznych urządzeń za łączną kwotę ponad 10,5 mln zł. Są to m.in.: mikroskop elektronowy pozwalający obserwować strukturę próbek na poziomie nanotechnologicznym, maszyna osiowo skrętna mogąca np. symulować obciążenia wałów śmigłowców – również w temperaturach od -50°C do $+150^{\circ}\text{C}$, czy kamery Highspeed wykonujące do 1 mln zdjęć na sekundę, które pozwalają obserwować odkształcenia i przemieszczenia szybko zachodzących zjawisk np. pękanie szkła.

Rozbudowa bazy dydaktyczno-naukowej pozwoli na kształcenie studentów na światowym poziomie zgodnie z nowoczesnymi standardami oraz stworzy możliwość prowadzenia nowoczesnych badań naukowych i badawczo-rozwojowych przez kadrę naukową. Stworzy mieszkańcom Lubelszczyzny nowe szanse rozwoju, wzmocni także konkurencyjność przemysłu w ramach współpracy z instytucjami naukowymi przy wdrażaniu nowych technologii. Nowoczesne zaplecze naukowo-badawcze będzie magnesem dla przyciągania nowych inwestycji, szczególnie innowacyjnych, które wprowadzają produkty czy usługi zaawansowane technologicznie i przyczyniają się do podniesienia konkurencyjności regionu. W oparciu o zmodernizowaną bazę sprzętową możliwe będzie rozszerzenie wachlarza usług badawczych świadczonych przez Laboratorium Budownictwa na rzecz przemysłu.

Pracownie wchodzące w skład Laboratorium Budownictwa: Geodezji, Geotechniki, Mechaniki Ciała Stałego, Fizyki Budowli, Chemii Budowlanej, Instalacji Sanitarnych, Konstrukcji Budowlanych, Materiałów Budowlanych z Technologią Betonów, Remontów i Konserwacji Zabytków, Drogowa.

Katarzyna Choroś

Stanowisko do badań wytrzymałościowych

Dyfraktometr

Prasa do badań elementów konstrukcji

WYDZIAŁ INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Wyróżnienia

Prof. dr hab. Lucjan Pawłowski został powołany przez Ministerstwo Rozwoju Regionalnego Elżbietę Bieńkowską na członka Komitetu Koordynacyjnego – Narodowe Strategiczne Ramy Odniesienia na lata 2007-2013. W Komitecie Pan Profesor będzie reprezentował Prezydium Polskiej Akademii Nauk. Na wniosek prof. Lucjana Pawłowskiego na zastępcę członka Komitetu została powołana prof. Marzenna R. Dudzińska.

Prace Komitetu będą koncentrowały się na krajowych programach operacyjnych: Innowacyjna Gospodarka, Infrastruktura i Środowisko, Rozwój Polski Wschodniej, Kapitał Ludzki, Pomoc Techniczna oraz regionalnych programach operacyjnych dla województw: dolnośląskiego, kujawsko-pomorskiego, lubelskiego, lubuskiego, łódzkiego, małopolskiego, mazowieckiego, opolskiego, podkarpackiego, podlaskiego, pomorskiego, śląskiego, świętokrzyskiego, warmińsko-mazurskiego, wielkopolskiego i zachodniopomorskiego.

Grzegorz Łagód

Rozwój kadry naukowej

Dnia 4 lipca 2011 r. na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Lubelskiej miała miejsce publiczna obrona pracy doktorskiej **mgr inż. Amelii Staszowskiej**. Praca nosiła tytuł „Przemiany polibromowanych eterów difenyłowych (PBDE) w powietrzu wewnętrznym”. Promotorem pracy była prof. Marzenna R. Dudzińska, zaś recenzentami prof. Marian Mazur z Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie i prof. Jacek Namieśnik z Politechniki Gdańskiej. Tematyka pracy dotyczy jakości powietrza wewnętrznego, którego skład jest determinowany m.in. przez lipofilowe związki organiczne.

Środowisko wewnętrzne, czyli przestrzeń pomieszczeń zamkniętych, stanowi miejsce, gdzie współcześnie człowiek spędza 90-95% swojego życia. Rosnąca świadomość zagrożeń wynikających z zanieczyszczenia środowiska wewnętrznego substancjami chemicznymi sprawia, że problem ich źródeł, potencjalnych przemian jest ciągle aktualny. Do tej grupy należą polibromowane etery difenyłowe (PBDE), które od ponad 40 lat wykorzystuje się jako środki zmniejszające palność materiałów polimerowych. Celem pracy było określenie jakościowe i ilościowe produktów przemian wybranych substancji z grupy PBDE i mieszaniny handlowej DekabDE w powietrzu wewnętrznym pod wpływem promieniowania optycznego oraz ozonu – czynników obecnych w powietrzu wewnętrznym ze źródeł naturalnych oraz antropogenicznych. Przeprowadzone badania miały charakter modelowy. Jednak analiza wpływu wybranych czynników fizycznych i chemicznych może być użyteczna w ocenie bezpieczeństwa stosowanych obecnie urządzeń do uzdatniania powietrza – filtrów, a szczególnie coraz bardziej popularnych filtrów fotokatalitycznych i odświeżaczy powietrza montowanych wewnątrz pomieszczeń.

Uzyskane informacje mogą także być wykorzystane do opracowania metod zmniejszenia ekspozycji ludzi na działanie PBDE wskutek eliminacji tych związków z powietrza wewnętrznego, dlatego doktorantka uzyskała stypendium Marszałka Województwa Lubelskiego.

Grzegorz Łagód

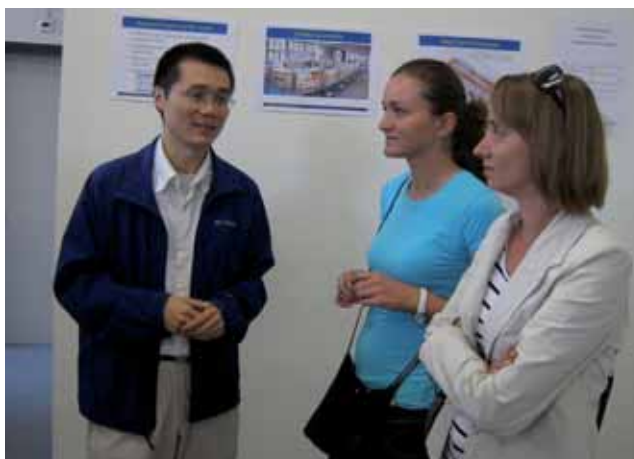
Współpraca międzynarodowa

Zakład Inżynierii Środowiska Wewnętrznego Wydziału Inżynierii Środowiska nawiązał współpracę z Empa (Swiss Federal Laboratories for Material Sciences, z niemieckiego: Eidgenössische Materialprüfungs- und Forschungsanstalt) w Szwajcarii. Współpraca jest owocem spotkań pracowników na konferencjach naukowych.

W roku 2010 dr Andreas Gerecke, Deputy Head of Laboratory for Analytical Analyses, EMPA, odwiedził nasz zakład dwukrotnie – raz w ramach wizyty studyjnej i przygotowania wspólnych wniosków o finansowanie badań, drugi raz – jako uczestnik workshop'u *Management of Indoor Air Quality*, który Zakład IŚW zorganizował we wrześniu 2010 roku w Kazimierzu Dolnym.

Natomiast we wrześniu 2011 r. przy okazji International Conference on Chemistry and the Environment (ICCE 2011), która tym razem odbyła się w Zurychu, delegacja w składzie: prof. Marzenna Dudzińska, dr inż. Amelia Staszowska i mgr inż. Sławomira Dumąła odwiedziły laboratoria Empa w Dubendorf, aby przedyskutować dalsze możliwości współpracy. Na zdjęciu profesor Politechniki w Zurychu, pracujący także w Empa oraz dr Staszowska i mgr Dumąła omawiają badania z zakresu usuwania aerozoli w systemach wentylacji mechanicznej. Należy podkreślić, że dr Staszowska i mgr Dumąła otrzymały grant Szwajcarskiej Fundacji Nauki na udział w konferencji.

Marzenna Dudzińska

Pracownice Zakładu Inżynierii Środowiska Wewnętrznego Wydziału Inżynierii Środowiska PL w laboratoriach EMPA w Zurychu

WYDZIAŁ ZARZĄDZANIA

Rzówój kadry naukowej

Dnia 13 kwietnia 2011 r. na Wydziale Mechanicznym Politechniki Lubelskiej odbyła się obrona rozprawy doktorskiej **mgr inż. Arkadiusza Goli** z Katedry Organizacji Przedsiębiorstwa pt. *Metodyka doboru podsystemu obrabiarek w elastycznym systemie produkcyjnym części klasy korpus*. Promotorem pracy był dr hab. inż. Antoni Świć, prof. PL, a recenzentami: prof. dr hab. inż. Zbigniew

Banaszak z Politechniki Warszawskiej oraz prof. dr hab. inż. Józef Kuczmaszewski z Politechniki Lubelskiej.

Anna Dolecka

Dnia 23 maja 2011 r. na Wydziale Inżynierii Zarządzania Politechniki Poznańskiej odbyła się publiczna obrona pracy doktorskiej pracownika Katedry Marketingu **mgr inż. Marcina Gąsiora** zatytułowanej *Zarządzanie dystrybucją produktów IT w warunkach wpływu Internetu na zachowanie konsumenta*. Promotorem pracy był prof. Stanisław Skowron, recenzentami: prof.

Władysław Mantura z Katedry Marketingu i Sterowania Ekonomicznego Politechniki Poznańskiej oraz prof. Krystyna Mazurek-Łopacińska z Katedry Badań Marketingowych Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu. 6 czerwca 2011 r. Rada Wydziału Inżynierii Zarządzania PP nadała mgr inż. Marcinowi Gąsiorowi stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu. Przedstawiona rozprawa była efektem realizacji w latach 2009-2011 grantu badawczego KBN pod tym samym tytułem.

Lukasz Skowron

Wydarzenia

Zakupy aparatury badawczej

Wydział Zarządzania Politechniki Lubelskiej realizuje projekt rozwojowy *Zintegrowany system zarządzania unieszkodliwianiem azbestu na składowiskach podziemnych w aspekcie zrównoważonego rozwoju Polski wschodniej* finansowany przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju. Projekt jest realizo-

wany od 1 grudnia 2010 roku do 30 listopada 2013 roku pod kierownictwem prof. dr hab. Ewy Bojar. Projekt realizuje 5 zespołów z 5 uczelni w Polsce: Politechniki Lubelskiej, Politechniki Śląskiej, Politechniki Wrocławskiej, UMCS, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II oraz jednostka badawczo-rozwojowa Główny Instytut Górnictwa w Katowicach. Celem projektu jest zwiększenie efektywności działań prowadzących do oczyszczenia terenu Polski Wschodniej z azbestu poprzez opracowanie zintegrowanego systemu zarządzania obejmującego koordynację komplementarnych działań począwszy od miejsca występowania azbestu (punktu azbestowego), przez miejsca pośrednie (tymczasowe punkty składowania) aż do miejsca jego ostatecznego unieszkodliwienia na składowiskach podziemnych.

Nadrzędnym celem strategicznym podjęcia tematu przez interdyscyplinarny zespół jest wypełnienie zobowiązań nałożonych przez przepisy UE w zakresie usuwania azbestu z terytorium Polski w terminie do 2032 r. Opracowany zintegrowany system zarządzania będzie implementowany na ścianie wschodniej Polski na przykładzie kopalni węgla Lubelski Węgiel „Bogdanka” S.A. Jednak opracowane rozwiązania będą miały charakter otwarty, pozwalający na zastosowanie w innych kopalniach w Polsce. Projekt jest kompleksowy, gdyż obejmuje różne aspekty w sferze społecznej, w tym w szczególności zdrowotnej oraz ekonomicznej i ekologicznej.

Obecnie realizowane jest zadanie 2 „Opracowanie systemu zarządzania unieszkodliwianiem azbestu w ujęciu systemowym”, składające się z podzadań: 2.2 „Konstrukcja struktury podsystemu informatyczno-informacyjnego”, 2.3 „Konstrukcja struktury podsystemu monitoringu”, 2.4 „Konstrukcja struktury podsystemu logistycznego”. W ramach zadań został zakończony proces zakupów sprzętowych i programowych. Na potrzeby projektu zostały zakupione komputery przenośne i stacjonarne, zestawy komputerowe do modelowania, stacje robocze, 4 serwery stanowiące integralną całość sprzętowo i programowo w celu współdziałania oraz licznik cząstek w powietrzu.

Widok serwerów zamontowanych w szafie komputerowej (fot. B. Wit)

Serwery, tj.: serwer WWW (World Wide Web), serwer baz danych, serwer plików i serwer poczty umożliwiają sprawną realizację informatyczną projektu oraz działania public relations w sieci Internet. Wymienione cztery serwery sprzętowe to komputery specjalnie przystosowane do pracy ciągłej, spięte interfejsami sprzętowymi i programowymi z zabezpieczeniem fizycznym, zabezpieczeniem przepięciowym i podtrzymaniem bateryjnym, na których już zostało zainstalowane oprogramowanie. Wszystkie cztery serwery stanowią jedną całość fizyczną, sprzętową, programową, elektryczną.

Do wykonywania archiwizacji danych z serwerów w środowisku sieciowym oraz odtworzeniu danych/systemu na wypadek awarii zakupiono urządzenie umożliwiające magazynowanie danych. Dysk sieciowy pracuje w macierzy RAID i zawiera 4 dyski o pojemności 2TB każdy w wymiennych kasetach. Dostęp do dysku sieciowego, tj. do danych umożliwia kontrolowany dostęp do zawartości oraz umożliwia korzystanie ze sprzętu zarówno z poziomu Politechniki Lubelskiej, jak i z ośrodków akademickich współpracujących z Uczelnią w ramach projektu.

Na potrzeby zadania 2.3 „Konstrukcja struktury podsystemu monitoringu” został zakupiony laserowy licznik cząstek w powietrzu. Jest on przenośny z możliwością zasilania bateryjnego, ma wbudowaną drukarkę termiczną i współpracuje z komputerem.

Laserowy licznik cząstek w powietrzu najnowszej generacji (fot. B. Wit)

To niewielkie urządzenie o wielkości walizeczki o dużych możliwościach (szybkość zasysania powietrza 50l/min) jest zgodne z normą ISO21501 i 21CFR11 i kosztowało ponad 49 tys. zł. W sumie na potrzeby projektu wydatki sprzętowe zostały zrealizowane na wartość 301,2 tys. zł.

Bogdan Wit

Plany budowy bazy infrastruktury informatycznej

W ramach prowadzonych prac naukowych w Katedrze Zarządzania w Zakładzie Systemów Informatycznych podczas XX Mikrokomputerowych Warsztatów Politechniki Lubelskiej odbyło się spotkanie i dyskusja nad aktualnym stanem wydziałowej infrastruktury ICT w zastosowaniach

dydaktycznych i naukowych. Wynikiem dyskusji było przyporządkowanie odpowiedzialności za przygotowanie wniosków o budowę bazy infrastruktury informatycznej na potrzeby prowadzenia badań naukowych na Wydziale Zarządzania. Wnioski te finansowane będą ze środków Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego zgodnie z Rozporządzeniem z dnia 13 października 2010 r. oraz Ustawą z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki. W tym kontekście zostaną przygotowane trzy wnioski koordynowane merytorycznie przez dr inż. Bogdana Wita, organizacyjnie przez mgr Renatę Skrzypę przy udziale pracowników Katedry Zarządzania oraz dr Krzysztofa Czarnockiego z Katedry Ergonomii:

- WNIOSSEK NR 1 o przyznanie dotacji na inwestycję budowlaną w roku 2012: *Adaptacja pomieszczeń dla zaplecza naukowo-badawczego Wydziału Zarządzania*. Osoby odpowiedzialne za przygotowanie wniosku z koordynatorem dr inż. Zygmuntem Żminda – prodziekanem ds. ogólnych: dr inż. Bogdan Wit – aspekt merytoryczny, mgr inż. Mariusz Łukasik – aspekt kosztorysowy, mgr Renata Skrzypa – aspekt organizacyjny, koordynacja działań i osoba odpowiedzialna za kompletność wniosku.
- WNIOSSEK NR 2 o przyznanie dotacji na rozbudowę infrastruktury informatycznej nauki w roku 2012 – serwerownia WZ: *Konsolidacja infrastruktury serwerowej i sieciowej w zapewnieniu dostępu do scentralizowanych aplikacji na Wydziale Zarządzania Politechniki Lubelskiej*. Osoby odpowiedzialne za przygotowanie wniosku: dr inż. Bogdan Wit – aspekt merytoryczny, opis inwestycji, mgr Mariusz Haleniuk i mgr Robert Skrzypa – aspekt sprzętowy, mgr inż. Dariusz Kuś i mgr inż. Piotr Ziń – aspekt programowy, mgr Renata Skrzypa – aspekt organizacyjny, koordynacja działań i osoba odpowiedzialna za kompletność wniosku.
- WNIOSSEK NR 3 o przyznanie dotacji w 2012 roku na inwestycję w zakresie dużej infrastruktury badawczej – Eye Tracker: *Wyposażenie Laboratorium Procesów Poznawczych Wydziału Zarządzania Politechniki Lubelskiej*. Osoby odpowiedzialne za przygotowanie wniosku: dr inż. Bogdan Wit – aspekt merytoryczny w zakresie opisu prowadzenia badań naukowych w Katedrze Zarządzania, w Katedrze Metod ilościowych, w Katedrze Marketingu, dr inż. Krzysztof Czarnocki – aspekt merytoryczny w zakresie prowadzenia badań naukowych w Katedrze Ergonomii, mgr Renata Skrzypa – aspekt organizacyjny, koordynacja działań i osoba odpowiedzialna za kompletność wniosku.

Bogdan Wit

Konferencje

Międzynarodowa Konferencja ECOFORUM 2011, 21-23 września 2011 r., Lublin

Na drugą edycję Konferencji ECOFORUM „Po pierwsze środowisko” przybyli eksperci w zakresie ochrony środowiska, naukowcy, politycy, samorządowcy oraz przedsiębiorcy z Polski i zagranicy. Honorowy Patronat nad ECOFORUM objął Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej

Bronisław Komorowski, a patronatu udzielił Jerzy Buzek – Przewodniczący Parlamentu Europejskiego. W pierwszym panelu tematycznym „Górnictwo a środowisko” odbyła się prezentacja pracowników Politechniki Lubelskiej pt. *Zintegrowany system zarządzania unieszkodliwianiem odpadów na składowiskach podziemnych*. Kierownik projektu *Zintegrowany system zarządzania unieszkodliwianiem azbestu na składowiskach podziemnych w aspekcie zrównoważonego rozwoju Polski Wschodniej*, prof. dr hab. Ewa Bojar dokonała wprowadzenia tematycznego w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz przedstawiła zagadnienia społecznej odpowiedzialności biznesu i obywateli.

Wystąpienia prelegentów (fot. B. Wit)

W drugiej części prezentacji dr inż. Krzysztof J. Czarnocki przedstawił dotychczasowe wyniki i postępy prac w projekcie. W swoim wystąpieniu dr Czarnocki szczególną uwagę zwrócił na oryginalność rozwiązania projektowego w aspekcie integracji systemu zarządzania unieszkodliwianiem odpadów niebezpiecznych na składowiskach podziemnych i potencjalnym znaczeniu tego podejścia, jako polskiego wkładu w kształtującą się europejską przestrzeń badawczą. Po wystąpieniu odbyła się dyskusja dotycząca zakresu prac i obszarów odpowiedzialności w projekcie oraz alternatywnych metod unieszkodliwiania odpadów, w tym odpadów niebezpiecznych.

Bogdan Wit

XX Mikrokomputerowe Warsztaty Politechniki Lubelskiej – „Zarządzanie w gospodarce elektronicznej – strategii gospodarki elektronicznej oraz zarządzanie infrastrukturą informatyczną”, 27-29 czerwca 2011 r., Kazimierz Dolny

Organizatorami Warsztatów byli: Zakład Systemów Informatycznych Katedry Zarządzania PL oraz Polskie Towarzystwo Informatyczne PTI – Koło PTI w Lublinie.

Warsztaty służyły wymianie wiedzy i doświadczeń pracowników Zakładu Systemów Informatycznych w zakresie gospodarki elektronicznej, jak również realizacji statutowych celów zarówno PTI, jak i Politechniki Lubelskiej w zakresie: wykorzystania ICT (*Information and Communication Technologies*) w gospodarce elektronicznej oraz zastosowań nowoczesnych technologii informatycznych w nauce, dydaktyce i w życiu gospodarczym.

W trakcie obrad uczestnicy prezentowali swoje rozważania nad poszczególnymi problemami naukowymi na sesjach tematycznych w aspektach metodycznych, technologicznych, dydaktycznych i w kontekście komercjalizacji wiedzy. Prezentacje i towarzysząca im dyskusja opierały się o treści zaprezentowane w dwóch monografiach pod redakcją dr Elżbiety Miłoś i dr Jana Smołki: „Zarządzanie w gospodarce elektronicznej - Strategie gospodarki elektronicznej” oraz „Zarządzanie infrastrukturą informatyczną” (wydanej przez Polskie Towarzystwo Informatyczne). Obie monografie są wymiernym efektem tegorocznych Warsztatów Mikrokomputerowych, których autorskie rozważania i wnioski są naukowym pokłosiem badań i dokonań pracowników Zakładu.

Bogdan Wit

Uczestnicy Warsztatów (fot. B. Wit)

WYDZIAŁ PODSTAW TECHNIKI

■ Konferencja na Ukrainie ■

W dniach 11-14 kwietnia w Kremencu na Ukrainie odbyła się konferencja naukowa pt.: „Oświata technologiczna: problemy i wyzwania”. Głównymi organizatorami konferencji byli: Tarnopolska Rada Obwodowa, Centrum

Oświaty i Nauki, Humanistyczno-Pedagogiczny Instytut Kremenecki im. T. Szewczenki oraz Politechnika Lubelska, którą reprezentował prof. Mykhaylo Pashechko – Dziekan Wydziału Podstaw Techniki. Na konferencji przedstawiono kilkadziesiąt referatów, w tym dwa wystąpienia z Katedry Podstaw Techniki. Pierwszy dotyczył możliwości edukacyjnych Wydziału Podstaw Techniki w kształceniu studentów

na kierunku edukacja techniczno-informatyczna (M. Pashechko, M. Malec), drugi zaś tworzenia fotorealistycznych modeli zespołu budynków Wydziału Podstaw Techniki Politechniki Lubelskiej z wykorzystaniem programu AutoCAD (J. Montusiewicz, M. Pashechko). Udział w konferencji pozwolił na nawiązanie wstępnej współpracy z Wydziałem Oświaty Technologicznej Humanistyczno-Pedagogicznego Instytutu Kremeneckiego, który reprezentował Dziekan M. C. Kuracz. Spodziewamy się, że już wkrótce studenci z Ukrainy przyjadą studiować na Politechnikę Lubelską.

JeM

■ Współpraca międzynarodowa

■ Wizyta studentów z Kijowa

W dniach 11-16 kwietnia 2011 r. gośćmi Politechniki Lubelskiej była czteroosobowa grupa studentów V roku wraz z opiekunem z kierunku jakość, standaryzacja i certyfikacja na Wydziale Mechaniczno-Energetycznym Aerokosmicznego Instytutu Uniwersytetu Lotniczego w Kijowie. Studenci odbywali praktyki zawodowe na Wydziale Podstaw Techniki. Była to pierwsza wymiana, której inicjatorem był Dziekan WPT prof. Mykhaylo Pashechko. Pod okiem Prodziekana ds. Nauki prof. Grzegorza Gładyszewskiego studenci poznali strukturę WPT, istniejące kierunki studiów oraz główne tematy badań naukowych prowadzone przez pracowników. Ponadto goście, w towarzystwie K. Dziedzica oraz M. Barszcza reprezentujących Katedrę Podstaw Techniki, zwiedzili sale dydaktyczne oraz laboratoria z zakresu technik komputerowych, wizytując jednocześnie zajęcia, które się tam odbywały. Studenci uczestniczyli również w zajęciach dydaktycznych. Spośród przedstawionej oferty wybrali wykład dotyczący symulacji i wizualizacji prowadzony przez dr Jerzego Montusiewicza. Zapoznali się z zagadnieniami dotyczącymi projektowania oświetlenia i jego zarządzania w scenach 3D. Brali również udział w zajęciach laboratoryjnych do tego przedmiotu, prowadzonych przez piszącego te słowa.

Studenci z Kijowa spotkali się także z przedstawicielami Samorządu Studenckiego WPT, zwiedzali kampus PL zwracając szczególnie uwagę na estetykę budynków oraz nowe inwestycje. Na gościach duże wrażenie zrobiła dostępność literatury krajowej i zagranicznej w naszych czytelniach i bazach elektronicznych. W czasie wolnym zwiedzili zabytki

Na wykładzie u dr inż. Jerzego Montusiewicza, w pierwszym rzędzie z prawej – opiekun Oleg Radko, z lewej Krzysztof Dziedzic oraz studenci z Kijowa

ki Lublina, podziemną trasę pod Starym Miastem, a także Muzeum Wsi Lubelskiej. Posmakowali również naszej kuchni bardzo pochlebnie wyrażając się o żurku w chlebie.

Krzysztof Dziedzic

■ Nasz pracownik na Uniwersytecie Fernando Pessoa w Portugalii

W dniach 11-15 kwietnia 2011 r. dr inż. Gabriel Borowski z Katedry Podstaw Techniki wygłosił cykl wykładów w Uniwersytecie Fernando Pessoa w portugalskim mieście Porto.

Uczelnia ta jest szkołą prywatną działającą jako Uniwersytet z trzema wydziałami: Nauk o Zdrowiu, Nauk Społecznych oraz Nauk Technicznych.

Wykłady nt. „Advances of powders briquetting” prowadzone były w ramach programu wymiany doświadczeń pracowników naukowo-dydaktycznych LLP-Erasmus. Przedstawiono wyniki własnych prac badawczych oraz informacje o możliwości kształcenia studentów z zagranicy na różnych kierunkach studiów w Politechnice Lubelskiej. Odbyły się trzy dwugodzinne cykle wykładów zakończone ożywioną dyskusją studentów i wykładowców nad możliwością praktycznego zastosowania niektórych przedstawionych rozwiązań technologicznych z uwzględnieniem podobieństw i różnic warunków przemysłowych Polski i Portugalii.

Gabriel Borowski z prof. Álvaro Monteiro na Uniwersytecie Fernando Pessoa

Po wykładach obyło się spotkanie z przedstawicielami władz Uniwersytetu: Dziekanem Wydziału Nauk Technicznych prof. Álvaro Monteiro oraz kierownikiem Katedry Inżynierii Środowiska prof. Nelsonem Barrosem, którzy wyrazili duże zainteresowanie nawiązaniem ścisłej współpracy naukowej z Politechniką Lubelską zmierzającej zarówno do rozpoczęcia wspólnych projektów badawczych, jak i do publikowania wyników badań w czasopismach o uznanej renomie międzynarodowej. Nawiązane kontakty zaowocowały także wymianą doświadczeń nad metodyką prowadzenia zajęć dydaktycznych w obszarze nauk technicznych dla zwiększenia efektywności przyswajania specjalistycznej wiedzy przez studentów różnych narodowości.

Portugalczyki okazali się niezwykle serdeczni i koleżeńscy oferując także swoją pomoc jako świetni przewodnicy przy zwiedzaniu zabytków pięknie położonego nad rzeką Douro miasta Porto.

Gabriel Borowski

ŻYCIE STUDENCKIE

Nowe władze w Samorządzie Studenckim PL - nowe nadzieje

Rada Uczelniana Samorządu Studenckiego Politechniki Lubelskiej zdecydowała, że objąłem stanowisko Przewodniczącego RUSS od 1 września 2011 r. do 31 sierpnia 2013 r. Jestem studentem ostatniego roku studiów magisterskich na kierunku informatyka na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki.

Obejmuję funkcję przewodniczącego w kluczowym momencie dla uczelni i losów studentów. Już od początku lipca 2011 r. widoczna jest fala krytyki w zmianach regulaminów studiów, pomocy materialnej oraz sposobów przyznawania stypendium. A wszystko za sprawą ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym.

Ustawodawca przewiduje, iż wdrażana stopniowo ustawa spowoduje kilka zmian, głównie: większą pomoc dla studentów - zmienią się zasady przyznawania pomocy materialnej studentom i doktorantom; bezpłatny drugi kierunek studiów tylko dla najzdolniejszych studentów; prostszą karierę naukową - zmienią się zasady uzyskiwania stopnia doktora i przeprowadzania procedury habilitacyjnej; zwiększenie pieniędzy dla najlepszych uczelni - finansowanie uczelni ma być oparte na efektach pracy naukowej, najwięcej pieniędzy otrzymają najlepsi, a coraz większa część środków będzie rozdzielana w drodze konkursów; większą autonomię szkół wyższych - uczelnie, które nadają habilitacje, będą mogły samodzielnie otwierać nowe kierunki studiów; większą przejrzystość na uczelniach - wyeliminowana zostanie możliwość zatrudniania pracowników naukowych na kilku uczelniach, będą mogli pracować maksymalnie na dwóch etatach.

Przed naszym Samorządem staje nie lada wyzwanie. W życiu nikt nie potrafi nam dać do ręki gotowego almanachu jak radzić sobie z życiem, codziennymi wyzwaniami, jak co dnia działać efektywniej, być otwartym na nowe pomysły. Z drugiej strony nie ma jednego uniwersalnego panaceum, leku który uszczęśliwi wszystkich. W ciągu ostatniego roku słychać było już tętent „nadjeżdżającej ustawy”. Mój poprzednik przygotowywał nas, samorządowców, jak i wszystkich studentów Politechniki Lubelskiej do zmian m.in. w stypendiach. Przez regularnie umieszczane informacje na stronie Samorządu i spotkania budowaliśmy świadomość, a przede wszystkim mentalność i odwagę w dokonywaniu zmian. Będę kontynuował mądrą politykę dialogu, niewyważania otwartych drzwi, ale i przywództwa, lapidarności, świadomości i odpowiedzialności za swoje decyzje oraz ich konsekwencje. Flauta w działaniach często zwiastuje burzę, dlatego wyczuwanie i wyprzedzanie ruchów i pewnych posunięć to podstawa działania na każdej dziedzinie i aspekcie, by nie zaskoczyła nas żadna niespodzianka.

Może przez wakacje temat trochę okrzepł, lecz teraz „wrócił od nowa”. Obecnie nadszedł czas, byśmy dokonali kolejnego kroku i dostrzegli, że ustawa niesie wiele pozytywnych zmian. Może ona być kluczem do rozwoju i rozbudzenia ducha nauki, przedsiębiorczości w uczelniach w całej

Polisce. Nie istnieje żaden substytut dobrego połączenia nauki, biznesu, przemysłu i kultury. Ta moc musi być kontrolowana, a nie ograniczana.

Jestem pasjonatem rozwoju osobistego, programowania komputerowego oraz zgłębiania tajemnic mentalności i zachowań ludzi. Uważam, że studia i wszystko co robi się w życiu powinno cieszyć, bawić i dostarczać pozytyw-

nych emocji - stąd informatyka. W lutym 2011 r. obroniłem na ocenę bardzo dobrą pracę inżynierską o nowych możliwościach współdziałania informatyki i medycyny, tworząc innowacyjny system do zdalnej pomocy pacjentowi przez lekarza. Chory ma wykonywany stały monitoring parametrów życiowych, które w uporządkowany sposób przesyłane są przez sieć do lekarza. Artykuł ze wstępnych działań, wygłoszony przeze mnie na Konferencji Studentów i Doktorantów ICTYoung w Politechnice Gdańskiej, został wyróżniony przez kapitułę naukową.

Działalność w Samorządzie Studenckim PL jest dla mnie szkołą życia, możliwością zdobycia bezcennego doświadczenia, obycia, pokonania stresu przed wystąpieniami publicznymi, poznania wielu ciekawych ludzi. Samorząd pozwala na realizację moich marzeń, poszerzania znajomości w całej Europie poprzez liczne wyjazdy i delegacje. Funkcja przewodniczącego to przysłowiowe zwieńczenie kariery samorządowo-studenckiej w Politechnice Lubelskiej. Swoją przygodę zacząłem od bycia starostą roku na swoim kierunku. Moją pierwszą, i jak dotąd jedyną, porażką było to, że nie zostałem wybrany na piętrowego w akademiku numer 4.

Jak teraz to wspominam to myślę, ale nasze oczekiwania czasami są trywialne, nieperspektywiczne i efemeryczne. Niepowodzenia nie istnieją, nie można załamywać się, z każdego złego wejścia w wiraż, dachowania trzeba wstać, otrzepać się i iść dalej. Ważne, by każde, nawet najmniejsze zdarzenie czegoś nas nauczyło, powodowało refleksje. Otwarcie, dobre przygotowanie do negocjacji, umiejętne formułowanie tezy i celu życiowego, efektywne dążenie do niego każdego dnia stało się dla mnie czymś oczywistym. Wyznaczając sobie cel za pomocą techniki S.M.A.R.T. (cel prosty, mierzalny, osiągalny, istotny, określony w czasie) każdego wieczora staję przed sobą i szczerze wypisuję co danego dnia zrobiłem w podążaniu do celu. Nie wolno się tutaj okłamywać, twierdząc np.: „a nie zadzwoniłem do Tomka, bo i tak pewnie dzisiaj nie miałby czasu”.

Dalej poszło z górki, zostałem członkiem Rady Wydziałowej WEiI, automatycznie członkiem całego Samorządu, dostałem pozwolenie na pobieranie klucza do Biura i rozumiałem, że to jest dobra ścieżka rozwoju. Niebawem zostałem Redaktorem Naczelnym Czasopisma Studenckiego Politechniki Lubelskiej „Plagiat”, później awansowałem na Przewodniczącą Komisji Wyborczej SSPL, Komisji Informatycznej, Przewodniczącą WEiI.

Aktywnie włączam się w wolontariat, zarówno w regionie, jak i w różnych miejscach Polski. Mam przyjemność bycia przewodniczącym niezwykle prestiżowej biznesowej organizacji - Lubelskiego Studenckiego Forum Business Centre Club. Organizujemy szkolenia, wyjazdy, konferencje, spotkania z politykami, biznesmenami z całej Polski, w tym spotkania „Przedsiębiorczej Kobiety”, „Spotkania Inspirujące”. Jestem głównym administratorem Akademickiej Sieci Internetowej w Domach Studenckich Politechniki Lubelskiej, w których mieszka blisko 1200 studentów i każdy korzysta z sieci Internet.

Wiem, że wiedza i doświadczenie, jakie zdobyłem przez ten czas, pozwolą mi sprawnie i skutecznie pokierować tak ważną w procesie reprezentowania i walki o prawa studenta organizacją, jaką jest Samorząd Studencki PL.

Do głównych cech jakie będę propagował w mojej kadencji należą: przedsiębiorczość, rozwój osobisty, odpowiedzialność, ambicja, europejskość, odwaga i otwartość. Priorytetami dla mnie będzie: aktywizacja Samorządu oraz braci akademickiej, przełamywanie stereotypów o wadach bierności, zubożeniu i indolencji w działaniu społecznym, członkostwie w organizacjach społecznych, posiadanie świadomości politycznej, jak i historycznej. Chciałbym, aby

wzorem największych uczelni w Polsce, studenci Politechniki Lubelskiej włączyli się w różne wydarzenia, zarówno o charakterze naukowym, sportowym, jak i kulturalnym i społecznym. I aby poprzez swoją indywidualność i kreatywność zarażali innych pasją twórczego stylu życia.

Po drugie chcę, aby Samorząd Studencki Politechniki Lubelskiej był widoczny i aktywny na zjazdach delegatów samorządów w całej Polsce. Chcę wreszcie, by nasz Samorząd bezpośrednio był reprezentowany w Parlamencie Samorządów Rzeczypospolitej Polskiej, Forum Uczelni Technicznych (obecnie jeden student jest w Prezydium FUT). Nie zamierzam zapominać o lokalnych działaniach i kontynuowaniu prac w ramach zawiązanego w ubiegłym roku akademickim w murach Politechniki Lubelskiego Porozumienia Samorządów Studenckich.

Dalsza współpraca z redakcją prężnie działającego Czasopisma Studenckiego Politechniki Lubelskiej „Plagiat” to kluczowa kwestia. Potwierdzić to może ilość zaproszeń na imprezy ogólnopolskie jakie dostaje „Plagiat”. Współpracą z czasopismem interesuje się już wiele firm. Jest to w dużej mierze zasługa redakcji, którą współtworzę. Współdziałanie z kołami naukowymi, organizacjami i zespołami artystycznymi Politechniki Lubelskiej to jeden z filarów naszego programu, wspierają go także szkolenia, wyjazdy, imprezy, akcje charytatywne, wolontariat i rozmowy do białego rana.

Pragnę oprzeć swoje działania o przyjazny kontakt z władzami uczelni, władzami wydziałów oraz pracownikami wszystkich jednostek organizacyjnych, wypracowując dobre rozwiązania. Zawsze znajdę czas na rozmowę, chcę działać dla ludzi i z ludźmi - to moja misja.

Lukasz Furgala

Samorząd Doktorantów PL

Rok 2010/2011 był dla Samorządu Doktorantów piątym rokiem działalności. Główne działania skierowane były na wypełnienie obowiązku reprezentacji doktorantów Politechniki Lubelskiej wobec władz uczelni oraz zapewnienie właściwego rozdzielenia pomocy materialnej. Doktoranci brali również udział w pracach nad nowelizacją ustawy o szkolnictwie wyższym na forum Krajowej Reprezentacji

Doktorantów oraz w Porozumieniu Doktorantów Uczelni Technicznych. Zgłoszone poprawki dotyczyły studiów trzeciego stopnia.

W dniach 13-15 maja 2011 roku w Kazimierzu Dolnym odbył się VIII Zjazd Doktorantów Uczelni Technicznych organizowany przez Samorząd Doktorantów Politechniki Lubelskiej. W zjeździe uczestniczyli przedstawiciele jedenastu uczelni zrzeszonych w Porozumieniu. Głównym tematem dyskusji była nowelizacja ustawy oraz działalność organizacyjna PDUT.

W dniach 18-21 września 2011 roku w Zakopanem odbyła się X Szkoła Fundacji Rektorów Polskich pt. „Szkoła liderów samorządu i organizacji doktorantów”, w której wziął udział przedstawiciel doktorantów Politechniki Lubelskiej. Spotkanie odbywało się w dwóch blokach: pierwszy z nich obejmował wykłady na temat rozwoju Polski, a drugi polegał na zajęciach warsztatowych poświęconych zmianom w prawie szczególnie istotnym dla doktorantów (studia, organizacja, granty).

Przedstawiciele uczelni biorących udział w Zjeździe

Mariusz Kłonica

Student Politechniki na salonach

Podczas obrad Konwentu Studenckiego Forum Business Centre Club w Toruniu zostały wręczone nominacje dla nowych Przewodniczących Regionalnych. W województwie lubelskim to zaszczytne stanowisko objął student IV roku informatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Lubelskiej Łukasz Furgała.

Od lewej: Ł. Furgała, L. Miller

Studenckie Forum BCC działa przy największej organizacji prywatnych przedsiębiorców w kraju - Business Centre Club. Dzięki współpracy z BCC członkowie mają możliwość uczenia się i zdobywania doświadczenia od najlepszych przedsiębiorców w kraju, które starają się wykorzystywać w swoich codziennych wysiłkach. Jest to niepowtarzalna okazja do przełamywania barier w świadomości młodych ludzi, kształcenia przedsiębiorczych postaw czy też praktycznych umiejętności niezbędnych w karierze każdego przedsiębiorcy.

Jest to organizacja ludzi młodych, ambitnych, przedsiębiorczych, nieustannie rozwijających się. Wszystko co osią-

gają, zawdzięczają swojej ciężkiej pracy, determinacji, ciągłemu ulepszaniu swoich projektów oraz owocnej współpracy z innymi organizacjami.

Studenckie Forum BCC to nie tylko projekty, to również dbałość o swoich członków. Zarząd stara się, aby każda osoba działająca w organizacji uzyskała niezbędne umiejętności i doświadczenie potrzebne do prowadzenia własnego biznesu w przyszłości. Każdego dnia przez praktykę oraz szkolenia odpowiedzialnie kształtują swoje postawy przedsiębiorcze. Pracują z pasją i odpowiedzialnie, dbając o swoich członków, zespół i siebie, darząc się szacunkiem i zaufaniem. Dążą do tego, aby Polacy byli kojarzeni jako przedsiębiorczy Europejczycy. Osoby działające w organizacji przechodzą przez Program Rozwoju Kadr oraz Akademię Ambitnego Biznesu.

Łukasz został zaproszony do Teatru Wielkiego w Warszawie, gdzie odbyła się finałowa gala XVII edycji konkursu Lider Polskiego Biznesu. Nagrodę Specjalną BCC - Złotą Statuetkę otrzymał Leszek Miller m.in. były Minister Pracy i Polityki Socjalnej, były szef Urzędu Rady Ministrów, były Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, w latach 1991-2005 poseł na Sejm. Zgodnie z oficjalnym uzasadnieniem, wyróżnienie to otrzymał za „osobiste podjęcie w 2003 roku decyzji o obniżeniu podatku dla przedsiębiorców z 27% na 19%, za doprowadzenie do uchwalenia pierwszej ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz za wprowadzenie Polski do Unii Europejskiej na warunkach korzystnych dla polskiej gospodarki i pracodawców”.

Laureatami Medalu Solidarności Społecznej zostali: Karol Cebula, Agnieszka Świergiel, Paweł Łukasiak, Roman Nowicki, Maciej Owczarek.

Gratulujemy Łukaszowi wyróżnienia, życzymy dalszych sukcesów i sprawnego kierowania organizacją.

Arkadiusz Urzędowski

Jesteśmy tam, gdzie dzieje się coś ważnego

Mimo wakacji i upalnej pogody za oknem Zarząd Redakcji Czasopisma Studenckiego Politechniki Lubelskiej „Plagiat” działał bardzo aktywnie. W tym czasie wzięliśmy udział w wielu ważnych wydarzeniach, w tym takich, które były związane z Polską Prezydencją w Radzie UE. Wydarzenia te przykuły uwagę mediów nie tylko o zasięgu ogólnopolskim, lecz także światowym.

Przedstawiciele „Plagiatu” nie mogło zabraknąć na sztandarowym wydarzeniu na politycznej mapie Polski, jakim było odbywające się w dniach 7-9 września 2011 r. w Krynicy XXI Forum Ekonomiczne. Jest to miejsce, które już od ponad 20 lat gości znane osobistości z całego świata, w tym: prezydentów, premierów, ministrów. Temat przewodni obecnej edycji to: *Europejskie dylematy: partnerstwo czy rywalizacja*. Wśród uczestników znaleźli się m.in.: Prezydent Gruzji Micheil Saakaszwili, Premier RP Donald Tusk, Aleksander Grad, Marek Belka, Leszek Miller, Włodzimierz Cimoszewicz, Jan Krzysztof Bielecki, Zygmunt

Solorz-Żak, Leszek Czarnecki. Ponadto, reprezentant „Plagiatu” uczestniczył w VI Forum Ekonomicznym Młodych Liderów, które odbyło się w Nowym Sączu. Jest to miejsce, w którym spotykają się młodzi liderzy z całej Europy i przez 4 dni debatują nad problemami Europy i świata.

Kolejnym wydarzeniem, na które dostaliśmy zaproszenie był odbywający się w dniach 17-18 września 2011 r. III Europejski Kongres Kobiet. Miejscem spotkania była Sala Kongresowa Pałacu Kultury w Warszawie. Zgromadzone tam kobiety, w liczbie ponad 6800, obradowały i debatowały na rzecz równego traktowania kobiet i mężczyzn. Jak twierdzą, przez swoje działania dążą do zwiększenia aktywności i udziału kobiet w życiu publicznym, a zwłaszcza politycznym oraz chcą dostarczać kobietom wiedzy i kwalifikacji, które im to umożliwią. Wśród prelegentek znalazły się: Jolanta Kwaśniewska, Anna Komorowska, Henryka Bochniarz, Magdalena Środa, Danuta Hübner, Kazimiera Szczuka, Dorota Warakomska. Na koniec odbył się prawie

dwugodzinny energetyczny, rockowy koncert Maryli Rodowicz. Co zaskakujące w panelach dyskusyjnych oraz obradach mogli i uczestniczyli mężczyźni.

Jak donosi Polska Agencja Prasowa na trybunach tego meczu piłki nożnej zasiadło ponad 30 tys. widzów, wśród nich reprezentanci „Plagiatu”. Mowa tutaj o meczu „Gwiazdy TVN – reprezentanci Sejmu RP”, który rozegrany został na murawie stadionu warszawskiej Legii. Było to spotkanie rozegrane po raz 4 i świetnie się wpisało w uświetnienie 10. rocznicy powstania Fundacji TVN „Nie jesteś sam”. Na boisku m.in. „błyszczał” Ryszard Kalisz, którego każdy ruch wywoływał siarczyste brawa. Atmosfera dopingiu i gry w szczytnym celu wywierała na nas ogromne wrażenie, a ciarki przeszywały nasze ciała. Na Pepsi Arenie drużyna Gwiazd TVN pokonała Polityków 2:1. Gole strzelili: Tomasz Szczepanik (15’ TVN), Andrzej Biernat (47’ Politycy), Michał Kocięba (85’ TVN). 12 kilogramowy Puchar Fundacji TVN w kształcie serca został wręczony drużynie TVN przez Bożenę Walter zaraz po meczu.

Zostaliśmy zaproszeni również do uczestnictwa w lokalnych wydarzeniach organizowanych przez ośrodki kultury w Lublinie. Były to: Jarmark Jagielloński oraz Carnaval Sztukmistrzów. Mimo okresu wakacyjnego obie imprezy przyciągnęły wiele osób. Jarmark jak podają organizatorzy to twórcze połączenie dawnego Jarmarku Kupieckiego oraz współczesnego Jarmarku Kulturalnego. Unikatowe w skali kraju, trzydniowe spotkanie artystów, rzemieślników i rękodzielników, rycerzy oraz miłośników kultury, tradycji i dobrej zabawy. Zjedliśmy wielką pajdę chleba z masłem,

zobaczyliśmy jak dawniej robiono len, potupałymi przy dźwiękach Kapeli ze Wsi Warszawa.

Carnaval Sztukmistrzów to niecodzienne zjawisko, podczas którego kuglarze, zonglerzy z całego świata szkolą samych siebie i poznają tajemnice alkowy na ogrodzonym i niedostępnym dla nikogo terenie. Jako „mieszkańcy miasteczka kuglarskiego” mogliśmy pospacerować po linie, wziąć udział w igrzyskach, reneadach, open stage’ach, konkursach zonglerskich. Nie mogliśmy się oprzeć ponieważ jak donoszą amerykańscy naukowcy zonglowanie rozwija mózg, poszerza pole widzenia, poprawia koordynację - innymi słowy poprawia szybkość uczenia się i naszą koncentrację.

Szczegółowe fotorelacje z tych wydarzeń na łamach Czasopisma „Plagiat”.

Lukasz Furgala, Emil Bździuch

Wakacje z tańcem...

Poza podtrzymywaniem dobrej kondycji, tancerze Grupy Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej podczas wakacji skupili się też na rozwijaniu techniki tańca pod okiem gości z Hiszpanii – Marty Alonso Tejadi i Begona Cuquejo, ze Słowacji – Daniela Racka oraz biorąc udział w warsztatach Letniego Forum Tańca Współczesnego „Ku Europejskiej Stolicy Kultury” u nauczycieli z Holandii (Dance Works Rotterdam/André Gingras) i z Norwegii

(Jan Nicolai Wesnes i Sverre Magnus Heidenberg), a także w warsztatach 18 Międzynarodowej Konferencji Tańca Współczesnego i Festiwalu Sztuki Tanecznej w Bytomiu.

Wakacyjnie i to tylko poprzez tytuł „All inclusive” zabrzmiała jedynie współpraca choreograficzna Anny Żak z lubelskimi teatrami alternatywnymi i repertuarowymi w projekcie Warsztatów Kultury. Spektakl Teatru In Spe „All inclusive” wyreżyserowany przez Arkadiusza Ziętka, został zrealizowany w ramach polsko-niemiecko-czeskiego projektu poruszającego problemy dramatycznych zmian klimatu i Afryki. W takim składzie artyści spotkali się specjalnie, aby zrealizować pierwsze tego rodzaju edukacyjne przedsięwzięcie teatralne w Polsce.

Zaangażowanie w edukację to stała dziedzina, jaką zajmuje się Anna Żak i Grupa. Nie bez znaczenia są pedagogiczne doświadczenia i pasja tańca, pasja tworzenia.

Wraz z rozpoczęciem roku szkolnego, od września do trzech lubelskich szkół podstawowych został wprowadzony edukacyjny program pilotażowy z dziedziny tańca autorstwa Anny Żak „Myśl w ruchu”, realizowany przez Instytut Muzyki i Tańca w ramach programu Rozwoju Edukacji na Rzecz Tańca. Tylko dwa miasta w Polsce: Wrocław

i Lublin zostały wybrane przez Instytut Muzyki i Tańca do wprowadzenia edukacyjnych autorskich programów tanecznych. Program „Myśl w ruchu” w Lublinie realizowany jest w trzech placówkach: Szkołach Podstawowych nr 6, nr 24 i nr 28 z najmłodszymi uczniami. W każdej ze szkół, we wskazanej klasie pierwszej, do połowy grudnia będą prowadzone zajęcia z tańca współczesnego wzbogacone o warsztatowe spotkania z baletem, tańcem narodowym, techniką capoeiry, hip hop, akrobatyką, improwizacją ruchowo-głosową. Dopełnieniem programu będą zajęcia teoretyczne dotyczące sztuki rozumienia ruchu, kultury bycia widzom teatru tańca, historii tańca.

Program ma na celu, już w pierwszym roku edukacji, otworzyć dzieci na inne formy komunikacji, zapoznając z pozawerbalnym językiem tańca, przy współpracy z artystami-tancerzami uprawiającymi różne dziedziny sztuki tańca.

Podstawą do prowadzenia autorskiego programu jest taniec współczesny – teatr tańca i założenia rozwoju wyobraźni i osobowości ruchowej, wpływającej na naturalny rozwój dziecka. Ta baza zajęć z dziećmi jest realizowana autorsko przez nauczycieli „prowadzących” związanych z Grupą Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej - Ewelinę Drzał i Joannę Szot oraz Lubelskim Teatrem Tańca - Barbarę Czajkowską. Zajęcia z pozostałych technik tańca będą prowadzić gościnnie nauczyciele tańca z Warszawy, Łodzi i Wrocławia.

To intensywne aktywne spotkanie z tańcem zostanie zakończone grudniową prezentacją choreograficzną wszystkich trzech grup biorących udział w projekcie w pokazie „Dookoła świata - żywy!” na scenie Warsztatów Kultury. Uczestnicy projektu obejrzą także spektakl „Nie tylko Jezioro Łabędzie” w wykonaniu baletu Teatru Muzycznego w Lublinie oraz taneczny spektakl w technikach modern i współczesnych „Królowa Śniegu” w wykonaniu zespołu Teatru im. H. Ch. Andersena w Lublinie z gościnnym udziałem tancerzy m.in. Eweliny Drzał (GTWPL).

Autorski program zajęć ma na celu przygotowanie dzieci do aktywnego udziału w kulturze. Wszystkie elementy poprzez zabawę i taniec mają służyć przekazaniu podstaw wiedzy z dziedziny tańca współczesnego, a także zapoznanie z innymi dziedzinami tańca, wspomagającymi rozwój tancerza, wzbogacającymi wiedzę i otwierającymi drogi do wyboru techniki tańca właściwej dla każdej osobowości oraz na wyzwoleniu twórczej wyobraźni ruchowej. Cykl zajęć jest nastawiony na wychowanie poprzez sztukę, na wydobycie twórczego potencjału tkwiącego w każdym dziecku i rozwinięcie go w kierunku ekspresji ruchowej. Dzieci zdobywają wiedzę i nabywają umiejętności przede wszystkim poprzez zabawę, doświadczanie i odkrywanie możliwości własnego ciała i zależności między pracą ciała a ruchem.

Program zakłada kształcenie wszechstronnej sprawności dzieci, mającej służyć ich pełnemu rozwojowi. Wpływ tańca i świadomość własnego ciała ma niewątpliwie ogromne znaczenie dla zdrowej postawy ciała, estetyki ruchu oraz związku ruchu z twórczą działalnością w każdej dziedzinie życia. Rozwijanie twórczej, ukierunkowanej wyobraźni nadaje specyficzną wrażliwość i mądrość, kierując aktywność dzieci na twórcze działania. Program ma także na celu rozwinięcie poczucia piękna i estetyki, chęci uczestniczenia w kulturze, umiejętności bycia twórcą i widzom oraz świadomości pojmowania tańca, ruchu scenicznego jako sztuki. Uczy postrzegania sztuki całościowo. Treści zawarte w programie są nauką, ale

przede wszystkim zabawą zachęcającą do aktywnego spędzania czasu, do rozwijania zainteresowań. Zadaniem wszystkich zagadnień programowych oraz sposobu prowadzenia zajęć jest także wzmacnianie w dzieciach poczucia własnej wartości i wykształcenie odpowiedzialności i umiejętności współpracy. Kształtowanie świadomości troski o zdrowie, a także integrowanie grupy to kolejne zadania programu.

Celem programu jest także poszerzenie granic tańca przez zwiększenie jego społecznego zasięgu, podejmowanie działań innowacyjnych, stworzenie płaszczyzny współpracy pomiędzy placówkami edukacyjnymi i różnymi instytucjami kultur. Program „Myśl w ruchu” stawia na rozwój osobisty dzieci. Doświadczenia wyniesione ze spotkań z tańcem i twórczymi osobowościami z pewnością pomogą dokonać wielu ciekawych, odkrywczych obserwacji, będących impulsem do wprowadzania innowacji i rozwoju, owocującego w przyszłości.

Autorskiemu programowi tanecznemu przyświecają myśli Ericha Fromma „Osoby twórcze ożywiają niejako wszystko czego dotkną - i inne osoby i rzeczy i duchowość własną” oraz Isadory Duncan „Każdy ruch taneczny istnieje w naturze”.

Współpraca edukacyjna, a także artystyczna z innymi teatrami i pokrewnymi dziedzinami sztuki to także taneczny udział tancerki GTW Eweliny Drzał w **Międzynarodowym Festiwalu Poezji „Czas Poetów”** w projekcie z Łukaszem Jemiołą, z którym współpracowałyśmy już przy okazji „Pieśni z Pieśni”. Poetycko-taneczno-muzyczna prezentacja odbyła się w scenicznej przestrzeni studia Radia Lublin.

Po raz kolejny też **Teatr im. H. Ch. Andersena w Lublinie** zaplanował na swojej scenie premierę dla najmłodszych widzów z gatunku „teatru ruchu”. „Piękna i bestia” powstała przed trzema laty. W minione wakacje ta sama choreografka i reżyserka Katarzyna Aleksander - Kmieć zrealizowała autorski scenariusz opierając go na baśni H. Ch. Andersena „**Królowa śniegu**”. Oprócz zespołu teatralnego „Andersena”, gościnnie w spektaklu w głównej roli Gerdy wystąpiła z wielkim powodzeniem tancerka Grupy Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej - **Ewelina Drzał**. Do roli Kaja został zaproszony tancerz New Age Hip-hopu - Przemek Basa. Pierwszy pokaz spektaklu stworzonego językiem tańca i ruchu scenicznego do muzyki Rene Aubry, ze scenografią autorstwa Anny Chadaj odbył się we wrześniu, ale oficjalna premiera zaplanowana jest, jak przystało na Królową Śniegu na zimę.

Najważniejsza jednak w całym okresie okołowakacyjnym była dla Grupy Tańca Współczesnego PL praca nad nową choreografią... Do wizji choreograficznych po kilku latach powróciła długo oczekiwana przez Grupę choreograf **Hanna Strzemiecka**. To bardzo cenna współpraca. Początki były trudne... i dalej łatwo nie jest... Ale tancerki GTWPL po prostu musiały przejść przez „szkołę Hanki”. Czas był na to najwyższy. Tancerki były gotowe. I słuchały bardzo dzielnie i mądrze. Efektem współpracy będzie spektakl „**Cokolwiek stanie się**”.

„Gdy rozpoczyna się współpracę z innym choreografem trzeba przyzwyczać się do jego sposobu prowadzenia pracy nad spektaklem, łączenia poszczególnych figur czy detali technicznych. Tym razem też tak było. Pani Hanna Strzemiecka nie pokazuje nam elementów gotowych i skończonych. Opowiada o ruchu, a my, bazując na odczuciach i świadomości swojego ciała, przetwarzamy go na taniec. Pozbywamy się stworzonych przez siebie barier i zahamowań otwierając się całkowicie na sugestie z zewnątrz”.

„Praca z Hanną Strzemiecką jest ciekawym doświadczeniem ze względu na proces powstawania choreografii, inny niż do tej pory. Choreograf opisuje ruch, który same musimy znaleźć we własnym ciele. Cała sekwencja jest następnie szczegółowo analizowana. Współpraca z Panią Hanną pozwoliła nam również dostrzec nasze słabości, nad którymi możemy pracować dzięki otrzymanym wskazówkom”.

„Ostatnie zajęcia przypomniały mi, że najważniejsze jest wsłuchanie się we własne ciało. Osiągnięcie celu jest prostsze, gdy mamy świadomość, że każdy ma swoją indywidualną drogę. Wtedy jesteśmy w stanie pokonać ograniczenia, które wydawałyby się niemożliwe. Jeszcze niedawno ciało mówiło zdecydowane nie, teraz – damy radę”.

„W pracy z Hanną Strzemiecką czuję się jak modelina, którą Artysta odpowiednio formuje, by potem tchnąć w nią życie.”

Najważniejsze, także w pracy tancerza z choreografem jest zaufanie, że cokolwiek się stanie, praca podjęta nad sobą jest warta zachodu.

...Tak więc wakacje przed osiemnastką były pracowite...

Tak, tak... Już w listopadzie Grupa Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej będzie świętować swoje osiemnaste urodziny. Osiemnaste pod postacią teatru tańca stworzonego przez Hannę Strzemiecką, bo jako Grupa istniejąca przy Politechnice Lubelskiej zajmująca się nowatorskimi formami tańca to już... 34 lata. Lada moment 35. urodziny ale na razie... Na razie osiemnastka! Ważny krok w dorosłość. I nie jest to jedyny listopadowy jubileusz...

■ Jubileusze, jubileusze...

W listopadzie mija też 10 lat odkąd Hanna Strzemiecka powołała do życia Lubelski Teatr Tańca oraz 15 lat od powstania Festiwalu Międzynarodowych Spotkań Teatrów Tańca, którego idea jest pokazywanie teatru tańca jako dziedziny sztuki dynamicznej, autonomicznej i niezależnej, a jednocześnie współistniejącej w dialogu z innymi dziedzinami sztuki. Tegoroczna edycja Festiwalu stanowi podsumowanie piętnastu lat Spotkań z niezwyklejmi osobowościami tanecznymi i choreograficznymi z całego świata. Gośćmi będą Ci, którzy w ciągu 15 lat najbardziej zapadli w pamięci widzów - Artyści z Holandii, Finlandii, Szwajcarii, Norwegii, Wielkiej Brytanii, Francji, Włoch, USA, Węgier, Białorusi i Polski. Integralną częścią Festiwalu będą Ogólnopolskie Warsztaty Tańca Współczesnego prowadzone przez zagranicznych gości, seminaria i rozmowy z artystami, wystawy plastyczne i fotograficzne związane z tańcem, a w szczególności z jubileuszem 15-lecia Festiwalu, 10-lecia Lubelskiego Teatru Tańca oraz 18-lecia Grupy Tańca Współczesnego Politechniki Lubelskiej.

Anna Żak

■ Chrońmy to, co polskie!

W gorącym okresie zaliczeń i sesji egzaminacyjnej trzeba sobie dobrze zorganizować czas, żeby móc uczestniczyć w próbach i koncertach Zespołu.

Jednak dla chcącego nie ma nic trudnego. Udało się nam zorganizować zgrupowanie integracyjno – szkoleniowe w Kluczkowicach. Podczas takich wyjazdów wspólna praca jest przyjemnością, a wieczór pod rozgwieżdżonym niebem, śpiew przy dźwiękach gitary i ciepło płonącego ogniska pozostawia niezapomniane wspomnienia.

3 czerwca miało miejsce artystyczno - integracyjne spotkanie ze studentami biorącymi udział w projekcie ERASMUS. Studenci z obcych krajów mieli okazję poznać w praktyce, poprzez taniec z tancerzami ZPiTPL, nasze polskie tańce: poloneza i poleczkę lubelską oraz podziwiać piękno barwnych strojów oraz żywiołowość naszych tańców przy muzyce „na żywo”. Z pewnością ten wieczór pozostanie na zawsze w ich pamięci.

4 czerwca podczas NOCY KULTURY, już tradycyjnie zapraszaliśmy publiczność do wspólnej ludowej zabawy. Okazuje się, że nie wszyscy Lublinianie znają swój regionalny strój. Zatem prezentacja i popularyzacja lubelskich melodii, tańców i kostiumów pozostaje nadal aktualna.

12 czerwca mieliśmy zaszczyt i przyjemność uświetnić 50, 60 i 70-letnie jubileusze małżeństw. Uroczystość ta organizowana jest cyklicznie przez Stowarzyszenie Rodzin Katolickich Archidiecezji Lubelskiej w Lubelskim Trybunale Koronnym. Tym razem zamiast tradycyjnego „Sto lat”, dla sędziwych jubilatów, zabrzmiało... „Dwieście lat”!!!

Zespół także bywa ozdobą uroczystości weselnych. Tym razem dla naszej wieloletniej tancerki Beaty K. i jej wybranka, koleżanki i koledzy, w historycznych kostiumach utworzyli dostojny szpaler, wiodący spod ołtarza Młodą Parę. Specjalnym pokazem artystycznym rozpoczęto zabawę weselną. Było pięknie i wesoło!

W sierpniu byliśmy w Krakowie. Oprócz zwiedzania obiektów naszej narodowej kultury i zabaw w Aqua Parku, mieliśmy okazję obejrzeć niezwykle spektakl „Taniec ludowy w tańcu dworskim i balecie”, który odbył się na dziedzińcu WAWELU w ramach pokazów XII Festiwalu Tańców Dworskich „Cracovia Danza” z udziałem wspaniałych artystów.

7 sierpnia, ponownie zostaliśmy zaproszeni na „Dni Pokusowe” do Oblekonia. Stąd pochodził twórca Fundacji Wspierania Edukacji Młodzieży Wiejskiej im. Zofii i Władysława Pokusów. Choć życie przyszło spędzić za oceanem, wraz ze swoją żoną pamiętali o swojej Ojczyźnie. W kanadyjskim London, społecznie utworzyli polskie zespoły folklorystyczne: „CRACOVIA” i „POLONEZ”.

Zgromadzony prywatnie majątek przeznaczyci na założenie Fundacji. Dzięki jej Prezesowi – Stefanowi Rachwalskiemu, Fundacja spełnia dziś znaczącą rolę wspierającą młodzież studencką pochodzącą z małych miejscowości. Mogą z niej także korzystać studenci Politechniki Lubelskiej, o ile spełnią warunki regulaminu przyznawania stypendium. (www.fundacjapokusow.org.pl/). Podczas koncertu odbyło się premierowe wykonanie mazura i poloneza w historycznych szlacheckich kontuszach.

Koniec sierpnia to okres radości z zebranych plonów. W każdej polskiej gminie i powiecie organizuje się uroczystości dożynkowe. Występy zespołów ludowych cieszą się wówczas szczególnym powodzeniem. Koncerty w Dzierżkowicach i Batorzu sprawiły satysfakcję zarówno widzom, jak i tancerzom. Wysilek i czas poświęcony na ich przygotowanie został nagrodzony rześystymi brawami i uznaniem publiczności.

Każdy student PL może przeżyć takie wspaniałe chwile. Politechnika Lubelska stwarza studentom możliwość wzbogacenia swoich umiejętności i wiedzy o rodzimej kulturze. Wystarczy przyjść do ZPiTPL i chcieć uczyć się tańczyć i śpiewać po polsku. Zapraszamy do nas! (www.zpitpl.pollub.pl.)

Hanna Aleksandrowicz

Taneczne wspomnienia

*...Czterdzieści lat minęło to piękny wiek,
czterdzieści lat i nawet jeden dzień.
Na drugie tyle teraz przygotuj się,
a może i na trzecie, któż to wie? ...”*

W wydarzeniach związanych z obchodami jubileuszu 40-lecia działalności Formacji Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej GAMZA pisano i mówiono już bardzo dużo.

Motto, które jest motywem przewodnim aktualnego artykułu związane jest z widowiskiem tanecznym „40 lat minęło...”.

Formacja Tańca Towarzyskiego Politechniki Lubelskiej GAMZA przygotowała taneczne show. To artystyczne widowisko opracowane zostało z myślą o prezentacji mody, muzyki oraz choreografii z lat 1970-2010.

Inspiracją stała się polska muzyka rozrywkowa łącząca wszystkie pokolenia, przy której ludzie bawili się na prywatkach, dancinгах oraz uroczystych balach. Te znane brzmienia przyczyniały się niejednokrotnie do wizerunku kompozycji tanecznych. GAMZA zawsze starała się zachwycać, a czasem prowokować odważnymi kreacjami tanecznej mody standardowej i latynoamerykańskiej. Historię trendów mody tanecznej w formie widowiska tanecznego wzbogacono prezentacją multimedialną fotografii i wydarzeń z tamtych lat.

„Magia i czar kobiety zawsze fascynowały mężczyzn. Tym bardziej kiedy muzyka pobudzała zmysły. Taniec przywodził coraz bardziej wyrafinowane formy, by wkroczyć na salony i towarzyszyć ludziom w najbardziej uroczystych chwilach. Stawał się pasją zbliżającą ludzi i rozwijającą przyjaźnie”.

„Mieliśmy okazję zobaczyć jak zmieniały się kanony tanecznej mody standardowej. Panowie zazwyczaj wierni frakom i białym koszulom czasem dają ponieść się ekstrawagancji garniturów i kamizelek. Panie natomiast ulegają tęsknocie za zmianą, poszukują nowych trendów i eksperymentują w środkach wyrazu. Pozostawmy na chwilę klasyczny urok mody standardowej i wyobraźmy sobie jak wielkie możliwości otwierał przed tancerzami styl latynoamerykański tamtych lat. Dajmy się porwać gorącym rytmom jittburg’a, twista i jive’a”.

„Taniec może być okazją do pokazu mody, świetnej zabawy, popisów sztuki tanecznej oraz humorystycznych scenek rodzajowych”.

Podczas specjalnej edycji wspomnianego widowiska dedykowanego środowisku osób niepełnosprawnych Lublina i województwa lubelskiego podsumowano także 20-letnią historię działalności charytatywnej jaką prowadzą tancerze

GAMZY. Ich uśmiech, taniec i wspólna zabawa były i są nadal widoczne w Lubelskim Hospicjum dla Dzieci im. Małego Księcia, Domach Dziecka przy ul. Pogodnej i Sieroczej w Lublinie, Przedszkolu Specjalnym w Lublinie, Domach Opieki Społecznej.

Nasza misja to także akcja pomocy dla Agatki i Krzysia Gąsiorowskich, organizacja bezpłatnych wyjazdów na zieloną szkołę, Przeglądu Zespołów i Grup Artystycznych Dzieci i Młodzieży Specjalnej Troski Województwa Lubelskiego, Międzynarodowego Dnia Tańca, Dnia Dziecka, Bali Charytatywnych na rzecz różnych instytucji i wiele innych przedsięwzięć.

W kronikach Zespołu Szkół Nr 4 im. Janusza Korczaka znajdują się 52 wpisy mówiące o artystycznym i finansowym wsparciu placówki.

Kronika Formacji GAMZA posiada natomiast 97 dowodów na wspaniałą bezinteresowność młodych ludzi, którzy studiując na różnych uczelniach znajdują czas na współodpowiedzialność za los osób niepełnosprawnych.

Widowisko taneczne „40 lat minęło...” prezentowano w okresie wiosenno-letnim blisko 10 razy dla różnych środowisk.

Trwa nowy rok akademicki, a z nim próby, treningi, zgrupowania i kolejne tłumy studentów chcących zgłębiać tajniki tańca towarzyskiego. To także nowy program artystyczny. Jaki? Niech pozostanie to na razie tajemnicą.

Piotr Robert Mochol

Kobieta z aparatem

W ubiegłym numerze „Biuletynu Informacyjnego” polecałem w ramach relaksu spacer po łące z aparatem fotograficznym. Patrycja jest jedną z tych osób, które pojawiają się na łące jeszcze przed promieniami wschodzącego słońca. Do tego fotografie, które przynosi na spotkania SAF zaskakują wszystkich. Proszę Państwa, przedstawiam Wam Patrycję Dziubińską.

Kuba Krzysiak

Swoją przygodę z fotografią zaczęłam trzy lata temu. Zskupiłam przypadkowo aparat i tak już zostało. Nie jest on typowym sprzętem do robienia zdjęć super jakości, nie ma hiper możliwości, ale ciągle uczę się czegoś nowego. A przecież o to w życiu chodzi.

Uwielbiam makro foto. Jest ona niesamowicie fascynująca i wciągająca. Czasem czuję się jak Kolumb fotografii, kiedy przeglądam na komputerze swoje zdjęcia i odkrywam, jak wielkie oczy potrafi mieć mucha, jak dokładnie zbudowane są kwiatostany czy owłosione odwłoki motyli. Przyroda zawsze mnie kręciła i nie wyobrażam sobie robienia innych zdjęć. Wiadomo, czasami jest to tylko chwila, aby uchwycić trawę odbijającą się w kropli rosy lub pszczołę w swojej zmuśnionej pyłkowej pracy. Ale to daje poczucie spełnienia, bo w tym zaganiwym życiu moment na łonie natury to nadzwyczajny relaks.

Szukałam kogoś, kto tak jak ja pasjonuje się fotografią i tym sposobem trafiłam do SAF-u, do Kuby Krzysiaka i grona studentów Politechniki. Po pierwszym spotkaniu za głowę się złapałam widząc jakie mam luki w tej obszernej wiedzy. Pomyślałam – nadgonię i dzięki temu dołączyłam do grupy osób wybierających się na plener nad Zalew Zemborzycy. Tam każdy zgodnie ze swoją „specjalnością” pstrykał foty. Ja oczywiście polowałam na krople rosy, kacze i łabędzie pióra oraz pajęczyny utkane między źdźbłami tra-

wy. Potem na spotkaniu dzieliliśmy się fotkami i omawialiśmy te ciekawsze.

Bardzo się cieszę, że są ludzie, którzy tak chętnie dzielą się swoją wiedzą i spostrzeżeniami oraz doświadczeniem z amatorami. Nie mogłam trafić lepiej.

Patrycja Dziubińska

Wszystko zaczęło się zimą tego roku, kiedy poszukiwaliśmy ciekawego sposobu na spędzenie najbliższych wakacji. Padł pomysł zwiedzenia zachodniej Europy. W tym celu postanowiliśmy złożyć się i za ok. 5000 złotych kupić starego Forda Transita. Naszą inicjatywę nazwaliśmy BUSiMY.

Założenia wycieczki były proste: jak najmniej planów i jak najwięcej doświadczeń. Trasa zwiedzania obejmowała 10 państw: Polska, Niemcy, Holandia, Belgia, Francja, Hiszpania, Włochy, Monako, Austria, Czechy. Finalnie przemierzaliśmy 8370 km, co zajęło 24 dni.

Z wielu przygód, jakie przydarzyły nam się podczas podróży, na uwagę zasługuje pobyt w Barcelonie, gdzie mogliśmy liczyć na pomoc patrolujących policjantek, a spokojny parking, na którym za dnia pozostawiliśmy busa, nocą zamienił się w miejsce pracy pań lekkich obyczajów.

W pobliżu Barcelony poznaliśmy przypadkowo hiszpańskiego mechanika Hosé, a trzeba zaznaczyć, że dzień wcześniej przydarzył nam się wyciek smaru z koła. Zaprosił nas do swojego warsztatu na szybki przegląd samochodu i usunięcie awarii, jego pomoc była zupełnie bezinteresowna. Dzień zakończył się poczęstunkiem w domu Hosé, skąd wynieśliśmy niezwykle pozytywne wspomnienia.

Na trasie przeżyliśmy kilka patroli policyjnych (wszystkie pomyślnie). Najwnikliwiej sprawdzała nas policja w Monako, nie kryjąc rozbawienia tym, co zobaczyli, czyli: 9 osób ściśniętych w kolorowym busie, obłożonych przeróżnymi pakunkami i pachnących... podróżą. Monako przysporzyło, szczególnie męskiej części ekipy, sporo radości za sprawą toru F1 Monte Carlo.

Będąc tak blisko Wenecji nie mogliśmy sobie odmówić wizyty w tym niezwykłym mieście. Wrażenia jak najbardziej pozytywne, udało nam się tam nawet pomóc angielskim turystom. Ich pojazd (także Transit) odmówił współpracy za sprawą rozładowanego akumulatora.

Wielu emocji dostarczało nam poszukiwanie miejsca na nocleg. Rozbijaliśmy namioty np. na polu kukurydzy, kapusty, leśnej polanie, pod wydmami, natomiast w ciepłym klimacie najprzyjemniej było spać pod gołym niebem. Najwspanialszy był dla nas nocleg bezpośrednio pod Wiaduktem Millau we Francji - najwyższą budowlą tego typu na świecie. Przy wyborze terenu pod rozbić obozu dotrzymaliśmy starań, aby nie niszczyć upraw, nie przeszkadzać mieszkańcom i pozostawiać po sobie porządek.

Nasz Transit okazał się pojazdem dużo mniej awaryjnym niż zakładaliśmy przed wyjazdem. Dzielnie pokonał 8370 km trasy, udowadniając, że nie straszne mu nawet pirenejskie szlaki, choć oczywiście nie obyło się bez lekkiej zadydyski na kilkunasto procentowych podjazdach. Elementem najbardziej zawodnym była rura wydechowa, której usterki zamieniały starego Forda w wóz ze sportowym brzmieniem. Pierwsza dysfunkcja wydechu zaskoczyła nas w Brukseli, gdzie zmuszeni byliśmy uszczelnić rurę za pomocą puszek po piwie, obejm hydraulicznych i śruby od rusztowania. Kolejna poważna awaria miała miejsce pod Barceloną, wtedy udaliśmy się do specjalistów. Ich półgodzinna praca spawalnicza kosztowała 70 €.

Najbardziej niebezpieczną sytuacją jaka nas spotkała było zgubienie koła zapasowego na włoskiej autostradzie, o czym poinformowało nas trąbienie i gorączkowe gesty użytkownika sąsiedniego pasa. Na szczęście wszystko dobrze się skończyło, a koło zapasowe podróżowało dalej z nami jako dziesiąty pasażer.

Gorąco polecamy taką formę podróżowania, ponieważ daje ona niezwykłą swobodę w wyznaczaniu trasy, ekstremalne warunki higieniczno-bytowe zbliżają ludzi i napędzają zaskakujące, śmieszne, czasami trudne sytuacje, a mnogość poznawanych kultur, miejsc, osób generuje setki wspomnień.

Serdecznie dziękujemy Wszystkim za wsparcie udzielone w przygotowaniach, na trasie i naszym profilu na Facebooku, zapraszamy do obejrzenia filmu na youtube.com i śledzenia dalszych poczynąń BUSiMY na stronie <http://www.facebook.com/busimy>.

Piotr Sobon

Fot. Andrzej Bzowski

Historie spod znaku płaszcza i szpady

Jarmark Jagielloński

W miesiącach letnich oprócz treningów i walk sparingowych członkowie Szermierki Historycznej wzięli udział w inscenizacji obozu wojskowego oraz turnieju o „Liść ze srebrnego drzewa”, który odbył się w Lublinie jako impreza towarzysząca piątej już edycji Jarmarku Jagiellońskiego.

Turniej ten nawiązywał do wydarzeń, które miały miejsce w roku pańskim 1474, kiedy to Król Kazimierz zawiązał do Lublina, by uhonorować Wojewodę Lubelskiego Dobiesława w jego nowo powołanym województwie. Wspomniany Turniej prowadzony był na wzór gonitw, jakie urządzał w roku pańskim 1468 książę Karol, władca Burgundii. Najważniejsze zmagania rycerskie obejmowały boje o liście ze srebrnego

drzewa i prowadzone były w formie nawiązującej do legend Arturiańskich. Oprócz tego odbył się Bohurt – czyli grupowe zmagania rycerzy, turniej łuczniczy oraz liczne pokazy i inscenizacje bitew, z których wielkim zainteresowaniem cieszyły się pokazy artyleryjskie z udziałem obsługiwane przez członków naszego klubu folgeria – będącego repliką broni artyleryjskiej z XV wieku. Dużą atrakcją dla zgromadzonych widzów było to, że impreza historyczna nie ograniczała się jedynie do inscenizacji samych bitew. Przez dwa dni dostępne dla publiczności były również wojskowe obozowiska, punkty dawnego rzemiosła, kramy z rynsztunkiem i replikami oręża oraz pamiątkami. Naszym głównym zadaniem – jako ludzi w świecie bywałych i języki znających, było przyjęcie gości zagranicznych, przybyłych z Europy Zachodniej oraz z kilku miast Ukrainy (w sumie ponad 40 osób z zagranicy). Pomogliśmy im w przygotowaniu obozowiska oraz oprowadzili po ciekawych miejscach związanych z historią naszego miasta.

■ Lubelski Festiwal Nauki

Naszym pierwszym zadaniem było towarzyszenie podczas otwarcia Festiwalu, gdzie po mowie wygłoszonej przez organizatorów, oddaliśmy salwę ze specjalnie przygotowanej na tą okazję repliki działa z XVII wieku. W ramach Festiwalu przygotowaliśmy pokaz prezentujący najważniejsze zagadnienia związane z działalnością naszego klubu. Pokaz odbył się w niedzielę 18 września na placu Marii Curie-Skłodowskiej i dotyczył szeroko rozumianej kultury materialnej XVII wieku. Na początku zaprezentowaliśmy wyposażenie naszej grupy artyleryjskiej, opowiadając krok po kroku jak wygląda przygotowanie wystrzału z repliki armaty z XVII w. Opowiedzieliśmy z jakich elementów składa się prezentowane przez nas działo ładowane odprzodowo i jakiego wymaga wyposażenia dodatkowego. Zaprezentowaliśmy także repliki ręcznej broni palnej – arkebuzów lontowych oraz muszkietu przedstawiając wady i zalety każdego z nich. Kolejnym punktem naszego pokazu była prezentacja strojów cywilnych i wojskowych (zarówno męskich jak i kobiecych) szlachty oraz mieszczan. Szczególnie zainteresowanie widzów – głównie dzieci ze szkół podstawowych oraz młodzieży gimnazjalnej wzbudziły różnice w tradycyjnych strojach szlachty polskiej oraz strojach zachodnich – używanych przez wojska autoramentu cudzoziemskiego oraz niektórych mieszczan. Zaprezentowane zostało również uzbrojenie ochronne a także broń biała używana podczas konfliktów mających miejsce w VII wieku – szable, rapiery, nadziaki oraz czekany. W trzeciej części pokazu przedstawione zostały podstawowe techniki wykonywane podczas szermierki szablą husarską, a także kilka sparingów szablą bojową. Na zakończenie członkowie klubu zaprezentowali scenki pokazowych walk na szable, zaś cały pokaz przy stoiskach Politechniki Lubelskiej zakończył wystrzał z działa. Po krótkiej przerwie odpowiadaliśmy na szczegółowe pytania zainteresowanych, pozwalając bliżej zapoznać się z naszą działalnością oraz używanym przez nas wyposażeniem.

■ Rokosz Zebrzydowskiego w Muzeum Wsi Radomskiej

W dniach 24 i 25 września w Muzeum Wsi Radomskiej miał miejsce festyn historyczny, którego motywem prze-

wodnim był Rokosz Zebrzydowskiego. Na pola usytuowane pomiędzy zabytkowymi budynkami dawnej wioski, zjechali się pasjonaci z całej Polski. Część militarną zgromadzonych osób reprezentowali między innymi: Polskie Stowarzyszenie Łucznictwa Konnego, Xiążęca Drużyna z Warszawy, Komputowa Chorągiew Stefana Czarnieckiego z Białegostoku, Kompania Wolontarska z Kielc, Drużyna łucznicza Hultaje i Swawolnicy z Radomia, Kujawska Bracia Szlachecka z Bydgoszczy, Cywile Band Regiment z całej Polski i wielu innych wśród których znaleźli się przedstawiciele naszego klubu. Tak więc obóz wojskowy zgromadził pokaźną liczbę ludzi – około 100 osób. Poza militarną bracią szlachecką, w wydarzeniach brali udział przedstawiciele rzemiosł dawnych: Sokolnicy, Tentorium z Krakowa, Art-papier z Gliwic, Szwec i Płatnierz.

Po przybyciu w sobotę rano i zajęciu przydzielonej części pola obozowego, zaczęliśmy stawiać obozowisko. W ciągu godziny rozłożyliśmy kilka namiotów, rozpaliliśmy ogień i postawiliśmy stoły biesiadne. Następnie zajęliśmy się gotowaniem strawy, czyli w tym wypadku kaszy z mięsem według jednego ze staropolskich przepisów. Jako iż nasza grupa prezentowała regiment cudzoziemskiego autoramentu nasze namioty były trochę oddalone od namiotów braci szlacheckiej. Zatem w naszej części obozu królował ubiór i uzbrojenie zachodnie, czyli pałasze, rapiery, kolety muszkieterskie, muszkiety, arkebuz a nawet działo – mała regimentówka. Po drugiej stronie wszyscy chodzili przybrani w karmazynowe żupany, niebieskie delie, spod których wyłaniały się husarskie szable. Jak to szlachcie polskiej, tak i tu niektórym towarzyszył przepych, gdyż można było dostrzec bogato zdobione pasy, pierścienie na rękach, sobolowe czapki z trzęsieniami wartymi spore ilości talarów. Nieobca też była i broń palna, przez co można było tutaj również znaleźć muszkiety i arkebuzy.

Ale dość o ubiorze, pomówmy jakie atrakcje czekały turystów. Otóż zaraz po wejściu na teren muzeum, oko przykuwało stanowisko strzeleckie, na którym każdy chętny mógł strzelić z prawdziwych łuków, czy to prostych czy wschodnich refleksyjnych. Idąc wprost ścieżką natrafialiśmy na zagrodę w której usadowili się sokolnicy. Tak więc można

było obejrzyć wszelakiego rodzaju sokoły, jastrzębie, rarygi i sowy. Po drugiej stronie drogi rozłożył swój kram wędrowny mnich, który za drobną opłatą sprzedawał ręcznie czerpany papier, na którym widniały wielce uczone teksty. Kierując się dalej na prawo widzieliśmy główny obóz wojskowy, lecz nim do niego doszliśmy, minęliśmy kramy kowala, który zdradzał arkana sztuki kowalskiej i szewca u którego każdy mógł sobie zamówić prawdziwe XVII-wieczne obuwie. Tego dnia widzowie mogli obejrzeć jeszcze pokazy musztry zachodniej i polskiej, które odbywały się tuż koło obozu. Wieczorem gdy turyści opuścili teren skansenu, całe wojsko zebrało się wokół ognisk, wesoło gwarzając przy kufkach z piwem, po czym udali się na spoczynek do namiotów. Noc osobliwie zimna była, po ciepłym bardzo dniu, przez co większość zziębniętych wiarusów gdy tylko weszło słońce uciekło z namiotów by rozgrzać się przy ogniskach.

Niedzielny dzień festynu zaczął się więc od dosyć wczesnego śniadania. Wszelako krzątania obozowa trwała do godzin południowych. Kiedy goście zaczęli napływać strumieniami rozpoczęły się pokazy. Szewc i kowal prezentowali swoje wyroby, łucznicy urządzili turniej strzelecki z nagrodami. W pierwszych godzinach najwięcej gawiedzi wokół siebie zebrała grupa sokolników, gdyż wyszli na pole przedstawiając niezwykle ciekawy pokaz drapieżnych ptaków. Prawdziwi łowcy w postaci jastrzębi i sokołów raz po raz zadziwiali publiczność swoimi umiejętnościami. Po nich nadszedł czas na główną atrakcję pokazów, walną bi-

twę pomiędzy wojskami królewskimi a rokoszanami pod dowództwem Mikołaja Zebrzydowskiego. Na polu starła się zatem polska konnica z zachodnią rajtarią, muszkietrzy ze szlachtą polską. Walka była zacięta, serie z broni palnej i armat ustawionych między armiami zasnuły na moment pole bitwy dymem. Następnie doszło do walki w zwarciu, lecz wynik był z góry przesądzony. Regularne wojska królewskie rozprawiły się ze zbuntowaną szlachtą. Znamionym był widok jaki czekał widzów po jednej z utarczek. Otóż wierni szlachcice Króla jegomości złapali jednego zdracę żywcem po czym ku zdumieniu turystów zademonstrowali (oczywiście to był tylko pokaz) wbijanie na pała. Biedak krzyczał w niebogłoso, ale nic go nie mogło uratować, po czym skonał w wielkich męczarniach. Po bitwie swoje umiejętności przedstawiał oddział konnicy, a więc strzelanie łukiem z grzbietu końskiego czy ścinanie głów kapusty w pełnym pędzie. Potem chętni mogli potrenować walkę na szablę oraz obejrzeć pokaz fechtunku szablą turniejową. Pomiędzy każdym występem można było przechadzać się po obozie i przyglądać z bliska, jak wyglądało życie obozowe w dawnych czasach. Chętnych którzy przybyli w tych dniach do skansenu, czekało moc atrakcji. Jednak co miłe szybko się kończy. Pod wieczór musieliśmy zwinąć obóz i wrócić do zwykłego szarego życia i z nadzieją wypatrywać kolejnych imprez spod znaku rekonstrukcji historycznych.

Grzegorz Łagód

Akademicki Związek Sportowy PL

Klub pod nowym kierownictwem

Nazywam się Jakub Kańkowski. Jestem studentem I roku na kierunku zarządzanie na studiach stacjonarnych magisterskich uzupełniających. Ukończyłem studia stacjonarne I stopnia na kierunku zarządzanie na Politechnice Lubelskiej. Od początku swoich studiów reprezentuję naszą uczelnię w kilku dyscyplinach sportowych m.in. tenisie stołowym, piłce ręcznej, piłce nożnej - futsalu. Od

dwóch lat jestem członkiem Zarządu Akademickiego Związku Sportowego Politechniki Lubelskiej, gdzie przez ostatni rok pełniłem funkcję wiceprezesa. 31 maja 2011 roku zostałem wybrany na Prezesa Klubu Uczelnianego AZS Politechniki Lubelskiej. Tym samym zostałem wydelegowany do Samorządu Studenckiego PL, w którym objąłem stanowisko Przewodniczącego Komisji Sportu SS PL.

Jednym z celów jakie postawiłem przed sobą podczas dwuletniej kadencji było uzyskanie przez KU AZS PL osobowości prawnej. Ten cel już udało się zrealizować. Działania te umożliwiły zespołowi piłki siatkowej naszej uczelni, prowadzonemu przez mgr Norberta Kołodziejczyka - kierownika Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, występy w II lidze polskiej piłki siatkowej. Ponadto, zgodnie z prawem, możemy pozyskiwać sponsorów na prowadzenie swojej działalności.

Nasz Klub zamierza również walczyć o zdobycie miejsca na podium w klasyfikacji Akademickich Mistrzostw

Województwa Lubelskiego. Będziemy także zachęcać do reprezentowania naszej uczelni poprzez organizację dodatkowych zajęć sportowych, organizację różnego rodzaju zawodów na naszej uczelni dla studentów PL oraz organizację zawodów szczebla wojewódzkiego (AMWL), jak i ogólnopolskiego (AMP).

Na koniec chciałbym zachęcić wszystkich studentów do czynnego spędzania czasu i aktywności fizycznej, dopingowania swoich kolegów z uczelni w zmaganiach sportowych czy reprezentowania naszej uczelni w zawodach akademickich. Pamiętajmy: sport to zdrowie!

Jakub Kańkowski

Zespół Politechniki Lubelskiej w II lidze

Dnia 24 sierpnia 2011 r. podjęta została decyzja o przekształceniu Klubu Uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego Politechniki Lubelskiej w KU AZS PL z osobowością prawną. Związane to było z utworzeniem na naszej uczelni zawodowego klubu II ligi w piłce siatkowej mężczyzn. W skład Zarządu weszli: Jakub Kańkowski (prezes), Kamil Moszkowski (wiceprezes), Elżbieta Kalisz, Anna Jakubiec, Anna Zielińska, Anna Zalewska, Paweł Gajewski, Michał Janik, Radosław Pietrzela oraz Tymoteusz Kosiec. W Komisji Rewizyjnej znalazły się następujące osoby: Piotr Rejmer (przewodniczący), Łukasz Pawlak i Piotr Maciejuk. 13 lipca 2011 roku dwie najlepsze drużyny grupy lubelskiej III ligi siatkówki mężczyzn, AZS Politechnika Lubelska i ZKS Cukrownik Lublin ogłosiły „połączenie sił”, a dokładnie Cukrownik przekazał sekcję seniorów siatkówki mężczyzn oraz miejsce w II lidze Politechnice Lubelskiej.

Skład drużyny AZS Politechniki Lubelskiej: **rozgrywający** - Michał Antoszak (*student Politechniki Lubelskiej, były zawodnik Avii Świdnik*), Mateusz Magnuszewski (*student UMCS, były zawodnik Oczko Białystok*), Michał Adryjanek (*student PL*), **libero** - Michał Piłat (*student UMCS, były zawodnik Cukrownika*); **atakujący** - Marcin Dobrzyński (*student PL*), Wojciech Kasiura (*student AWF Biała Pod., były zawodnik Cukrownika*); **środkowi** - Wojciech Gajosz (*student PL*), Kamil Kwiecień (*student PL*), Rafał Kępka (*student Uniwersytetu Przyrodniczego, były zawodnik Cukrownika*); **przyjmujący** - Marcin Kurek (*poprzednio Avia Świdnik*), Karol Pyda (*student PL*), Adrian Goljanek (*student PL*), Paweł Toborek (*student PL, były zawodnik Cukrownika*), Łukasz Kostrzewa (*student UMCS, były zawodnik Cukrownika*), Tomasz Kociuba (*absolwent PL*).

Mecze odbywać się będą na hali widowiskowo-sportowej przy Alejach Zygmuntońskich 4 (MOSiR). Ze względu na wymogi licencyjne niemożliwe jest organizowanie spotkań o mistrzostwo II ligi na obiekcie Politechniki Lubelskiej. Miejmy nadzieję, że planowany remont hali PL dojdzie do skutku i w kolejnych sezonach siatkarze powrócą na obiekt przy Nadbystrzyckiej. Spotkania AZS Politechniki Lubelskiej na hali MOSIR, mimo gry w II lidze, nie będą legitymowane wejściówkami (*węjskie bezpłatne*), a jak zapowiedzieli organizatorzy - dodatkowo będzie można wziąć udział w losowaniu nagród. Poniżej szczegółowy terminarz spotkań domowych:

- **24.09.2011 r. (sobota) godz. 18.00** AZS Politechnika Lubelska - Wisłok Strzyżów
- **01.10.2011 r. (sobota) godz. 16.00** AZS Politechnika Lubelska - Karpaty Krosno
- **16.10.2011 r. (niedz.) godz. 15.00** AZS Politechnika Lubelska - MOSiR Bochnia

- **30.10.2011 r. (niedz.) godz. 15.00** AZS Politechnika Lubelska - Wawel Kraków
- **20.11.2011 r. (niedz.) godz. 15.00** AZS Politechnika Lubelska - Avia Świdnik
- **10.12.2011 r. (sobota) godz. 13.30** AZS Politechnika Lubelska - STS Skarżysko-Kamienna
- **15.01.2012 r. (niedz.) godz. 15.00** AZS Politechnika Lubelska - Błękitni Ropczyce
- **11.02.2012 r. (sobota) godz. 16.00** AZS Politechnika Lubelska - AKS Rzeszów
- **25.02.2012 r. (niedz.) godz. 18.00** AZS Politechnika Lubelska - AZS Politechnika Świętokrzyska.

24 września 2011 r. siatkarze AZS Politechniki Lubelskiej zainaugurowali sezon meczem z MKS Wisłok Strzyżów. Był to debiut drużyny na II ligowym parkiecie w Lublinie. Niestety, jak się okazało, nie był to występ o jakim wszyscy marzyliśmy. Drużyna gości, która poprzedni sezon zakończyła na bardzo wysokim 2 miejscu w tabeli i była zdecydowanym faworytem tego spotkania, okazała się za silna „na pierwszy raz” dla naszych chłopaków. Drużyna ze Strzyżowa praktycznie przez cały mecz kontrolowała przebieg spotkania. Zwyciężyła pewnie i zasluzenie 3:0. – *Sądzę, że pierwszą rundę będziemy się zgrywać. Dopiero w drugiej powinniśmy pokazać, na co nas stać. Chcemy się utrzymać* – tłumaczył trener Norbert Kołodziejczyk. Mecz niestety skończył się fatalnie dla naszego czołowego zawodnika przyjmującego Marcina Kurka, który na początku drugiego seta skręcił kostkę i czeka go co najmniej 3 tygodniowa przymusowa przerwa od siatkówki.

Zespołowi, mimo nieudanej inauguracji, dziękujemy za dzielną postawę na boisku i sportową walkę do ostatniego punktu. Życzymy sukcesów w dalszej części sezonu.

Piotr Rejmer, Jakub Kańkowski

Piotr Smoczyński Wicemistrzem Polski Kick-Boxing

W dniach 10-12 czerwca 2011 r. w Skarżysku Kamiennej odbyły się Mistrzostwa Polski w wersji K-1 Seniorów i Low-Kick Juniorów. W mistrzostwach brało udział 232 zawodników i zawodniczek z 60 klubów. Wśród seniorów Rafał Aleksandrowicz już w piątek toczył pojedynek z Robertem Szymańskim (Puncher Wrocław) wygrywając 3:0. W sobotę przed czasem w drugiej rundzie pokonał Piotra Stańczaka (Palestra Warszawa). W niedzielę w półfinale

przez dyskwalifikację pokonał Pawła Leniartka (UKS Barbakan Kraków). W finale zaś **Rafał Aleksandrowicz** na punkty 2:1 pokonał Patryka Proszka (ZKS Gwardia Zielona Góra) i **zdołał złoty medal oraz tytuł Mistrza Polski w K-1 Rules (-86 kg)**. Juniorzy również bardzo dobrze zadebiutowali na tych Mistrzostwach. **Paweł Wojtasiewicz** wygrał przed czasem swoją pierwszą walkę (-63,5 kg) z Patrykiem Orwatem (UKS Barbakan Kraków), a walkę

Piotr Smoczyński na podium

o medal przegrał z Maciejem Grzegorzewskim (HUMAN Białystok), który został Mistrzem Polski. **Michał Grzegorzczak** (-81 kg) przegrał swoją pierwszą walkę 1:2 z Tomaszem Fabianem (OKK Oświęcim). **Kamil Daniec** walkę o medal przegrał na punkty z Dawidem Kaczyńskim (UKS WILK GRAJEWO). Zawodnikom sekundował **Dariusz Siłgowy**.

W dniach 18-19 czerwca 2011 r. w Ostrowcu Świętokrzyskim odbyły się Mistrzostwa Polski Kick-boxing Light-contact Seniorów i Full-contact Juniorów. Wśród seniorów **srebrne medale i tytuły Wicemistrza Polski Kickboxing Light-contact zdobyli: Piotr Smoczyński** (student III roku Wydz. Mechanicznego Politechniki Lubelskiej) (-74kg) oraz **Łukasz Habza** (-79 kg). **Brązowy medal zdobył Michał Szafranek** w najcięższej kategorii wagowej plus 94 kg. Wśród Juniorów **Kamil Daniec** zdobył **brązowy medal** w wersji full-contact (-71 kg). Piotrek Smoczyński najpierw pokonał Wiktora Grociaka (Barbakan Kraków), następnie Marka Jasińskiego (Dragon Starachowice), a w finale nieznacznie przegrał z Marcinem Krawczykiem (Kobyłka). Łukasz Habza pokonał Piotra Marcinkowskiego (Legia Warszawa), następnie Arkadiusza Pałkowskiego (Beniaminek Starogard), a w finale nieznacznie przegrał z Bartoszem Bodo (Beniaminek Starogard). Michał Szafranek pokonał Roberta Siutyle (Spartakus Świdwin), a w walce o finał stoczył bardzo dobry pojedynek z utytułowanym Michałem Wszelakiem (TKKB Smok Toruń), przegrywając na punkty. Junior Kamil Daniec pokonał przed czasem Eryka Kuleszę (Legia Warszawa), a walkę o finał przegrał na punkty z Marcinem Dziadkiem (Team Brzeziny).

Po tych mistrzostwach do Kadry Polski powołanie otrzymali: Rafał Aleksandrowicz (K-1), Tomasz Borowiec (Full-contact) i Łukasz Habza (Light-contact).

Po wakacjach Tomek Borowiec poleciał z kadrą Polski do Norwegii. Tam brał udział w meczu kickboxingu, który odbył się w Oslo 10 września. Tomek walczył z Rayonem Straume w kategorii wagowej do 75 kg w wersji full-contact wygrywając 3-rundową walkę jednogłośnie na punkty. Reprezentacja Polski wygrała mecz z Norwegią wynikiem 6:5.

W nowym roku akademickim odbędą się jeszcze Mistrzostwa Polski w wersji full-contact oraz Mistrzostwa Świata, gdzie również chcemy zdobyć medale.

Więcej informacji można znaleźć na naszej stronie www.skkb.pollub.pl, do odwiedzenia której zapraszamy.

Tadeusz Poljański

Teksty napisali lub opracowali do druku:

Hanna Aleksandrowicz, specjalista, Dział Spraw Studenckich
Gabriel Borowski, adiunkt, Katedra Podstaw Techniki, WPT
Katarzyna Choroś, specjalista, WBiA
Małgorzata Ciosmak, adiunkt, Instytut Transportu, Silników Spalinowych i Ekologii, WM
Iwona Czajkowska-Deneka, rzecznik prasowy
Anna Dolecka, specjalista, Katedra Organizacji Przedsiębiorstwa, WZ
Radosław Dolecki, kierownik Biura Rozwoju i Kooperacji PL
Marzenna Dudzińska, prof. nadzw. PL, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WIŚ
Krzysztof Dziedzic, asystent, Katedra Podstaw Techniki, WPT
Izabella Dzieńkowska, st. wykładowca, Studium Języków Obcych PL
Patrycja Dziubińska, SAF PL
Łukasz Furgała, przewodniczący RU Samorządu Studenckiego PL
Dominika Gielza, referent, Biuro Promocji i Karier PL
Olesya Gieral, sam. referent, Biuro Rozwoju i Kooperacji PL
Elżbieta Gontarz, kierownik Biura Rektora i Organizacji Uczelni
Jakub Kańkowski, prezes Klubu Uczelnianego Akademickiego Związku Sportowego PL
Beata Kijak-Mitura, specjalista, Biuro Współpracy z Zagranicą i Badań Naukowych
Agnieszka Kluska, z-ca kierownika Biura Rozwoju i Kooperacji PL
Mariusz Kłonica, asystent, Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji, WM
Tomasz Kołtunowicz, adiunkt, Katedra Urządzeń Elektrycznych i TWN, WEil
Dominika Kopaczek, st. referent, Katedra Termodynamiki, Mechaniki Płynów i Napędów Lotniczych, WM
Marek Kosmulski, prof. zw. PL, Katedra Energetyki i Elektrochemii, WEil
Magdalena Kożuch, st. wykładowca, Studium Języków Obcych
Elżbieta Krzemińska, gł. specjalista, Dział Spraw Studenckich
Kuba Krzysiak, przewodniczący Studenckiej Agencji Fotograficznej PL
Aneta Krzyżak, adiunkt, Katedra Procesów Polimerowych, WM
Grzegorz Łagód, adiunkt, Instytut Inżynierii Ochrony Środowiska, WIŚ
Mariusz Łukasik, specjalista, Katedra Zarządzania, WZ
Anna Mazur-Sokół, sam. referent, Biuro Promocji i Karier PL
Anna Michalska, st. referent, Biuro Rozwoju i Kooperacji PL
Piotr Mochol, specjalista, Dział Spraw Studenckich
Jerzy Montusiewicz, adiunkt, Katedra Podstaw Techniki, WPT
Agata Okoń, sam. referent, Biuro Rektora i Organizacji Uczelni
Tadeusz Poljański, prezes Sportowego Klubu Kick-Boxing PL
Piotr Rejmer, KU AZS PL
Anna Rudawska, adiunkt, Katedra Podstaw Inżynierii Produkcji, WM
Łukasz Skowron, adiunkt, Katedra Marketingu, WM
Emilia Słomińska, st. referent, Biuro Promocji i Karier PL
Joanna Sokołowska, st. referent, Biuro Współpracy Międzynarodowej
Paweł Surdacki, adiunkt, Instytut Podstaw Elektrotechniki i Elektrotechnologii, WEil
Magdalena Szukała, sam. referent-konsultant projektu BISNEP, Katedra Automatyzacji, WM
Marta Uryniuk, st. referent, Biuro Promocji i Karier PL
Arkadiusz Urzędowski, RU Samorządu Studenckiego PL
Anna Walczyna, adiunkt, Katedra Ergonomii, WZ
Bogdan Wit, adiunkt, Katedra Zarządzania, WZ
Ewelina Zbrońska, specjalista, Studium Języków Obcych PL
Katarzyna Zięba, st. referent, Biuro Rozwoju i Kooperacji PL
Anna Żak, specjalista, Dział Spraw Studenckich

„Biuletyn Informacyjny Politechniki Lubelskiej”

wydaje Politechnika Lubelska za zgodą Rektora
Adres redakcji: Politechnika Lubelska, ul. Nadbystrzycka 38 d, 20-618 Lublin
tel. 81 538 41 08, fax 81 538 46 57

Zespół redakcyjny

mgr Iwona Czajkowska-Deneka (redaktor naczelny), mgr Milena Jagiełło-Okon,
mgr Emilia Słomińska

Rada programowa

dr hab. inż. Stanisław Skowron, prof. PL (przewodniczący); prof. dr hab. inż. Piotr Kacejko;
dr hab. Dobrosław Bagiński, prof. PL; inż. Wiesław Sikora; mgr Elżbieta Gontarz

Stali współpracownicy

mgr Katarzyna Choroś, dr inż. Aneta Krzyżak, dr inż. Tomasz Kołtunowicz,
dr inż. Grzegorz Łagód, dr Anna Walczyna, dr inż. Jerzy Montusiewicz,
mgr Agata Zgrzebnicka

Zdjęcia: archiwum, SAF

Nakład: 500 egz.
Numer zamknięto 10.10.2011 r

Redakcja nie zwraca tekstów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo ich skracania i redagowania

Centrum Innowacji i Zaawansowanych Technologii

Wschodnie Innowacyjne Centrum Architektury

